

חוק העונשין, תשל"ז-1977

עונשין ומשפט פלילי – עבירות

תוכן ענינים

20	Go	חלק מקדמי	
20	Go	פרק א': הוראות יסוד	
20	Go	אין ענישה אלא לפי	סעיף 1
20	Go	ענישה לפי חקיקת משנה	סעיף 2
20	Go	אין עונשין למפרע	סעיף 3
20	Go	פרק ב': תחולת דיני העונשין לפי זמן עשיית העבירה	
20	Go	ביטול העבירה לאחר עשייתה	סעיף 4 □
20	Go	שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה	סעיף 5
20	Go	עבירות שהזמן גרמן	סעיף 6
20	Go	פרק ג': תחולת דיני העונשין לפי מקום עשיית העבירה	
20	Go	העבירות לפי מקומן	סעיף 7
21	Go	מיקומו של מחזל	סעיף 8
21	Go	תנאי התחולה	סעיף 9
21	Go	עונש שהוטל בחוץ לארץ	סעיף 10
21	Go	ניכוי עונש או מעצר	סעיף 11
21	Go	עבירת פנים	סעיף 12
21	Go	עבירות נגד המדינה או העם היהודי	סעיף 13
22	Go	עבירות נגד אזרחי ישראל או תושבי ישראל	סעיף 14
22	Go	עבירה שנעברה בידי אזרחי ישראל או תושבי ישראל	סעיף 15
22	Go	עבירות נגד משפט העמים	סעיף 16
22	Go	תחולה שילוּחית	סעיף 17
23	Go	פרק ד': העבירה הפלילית ואחריות לה	
23	Go	מבנה היסוד העובדתי	סעיף 18
23	Go	דרישת מחשבה פלילית	סעיף 19
23	Go	מחשבה פלילית	סעיף 20
23	Go	רשלנות	סעיף 21
24	Go	אחריות קפידה והיקפה	סעיף 22
24	Go	היקף אחריותו הפלילית של תאגיד	סעיף 23
24	Go	סיווג עבירות	סעיף 24
24	Go	פרק ה': עבירות נגזרות	
24	Go	נסיון מהו	סעיף 25
24	Go	חוסר אפשרות לעשיית העבירה	סעיף 26
24	Go	עונש מיוחד על נסיון	סעיף 27
24	Go	פטור עקב חרטה	סעיף 28
24	Go	מבצע	סעיף 29
25	Go	משדל	סעיף 30
25	Go	מסייע	סעיף 31
25	Go	עונש על סיוע	סעיף 32

25	Go	נסיון לשידול	סעיף 33
25	Go	פטור עקב חרטה	סעיף 34
25	Go	עבירה שונה או נוספת	סעיף 34א
26	Go	נתונים ענייניים ואישיים	סעיף 34ב
26	Go	סייג לנסיון, לשידול ולסיוע	סעיף 34ג
26	Go	תחולת דין העבירה	סעיף 34ד
26	Go	פרק ה'1: סייגים לאחריות פלילית	
26	Go	ללא כותרת	
26	Go	נטל ההוכחה	סעיף 34ה
26	Go	קטינות	סעיף 34ו
26	Go	העדר שליטה	סעיף 34ז
26	Go	אי שפיות הדעת	סעיף 34ח
26	Go	שכרות	סעיף 34ט
26	Go	הגנה עצמית	סעיף 34י
27	Go	הגנת בית מגורים, בית עסק ומשק חקלאי מגודר	סעיף 34יא
27	Go	צורך	סעיף 34יב
27	Go	כורח	סעיף 34יג
27	Go	צידוק	סעיף 34יד
27	Go	כניסה למצב בהתנהגות פסולה	סעיף 34טו
27	Go	חובה לעמוד בסכנה או באיום	סעיף 34טז
27	Go	חריגה מן הסביר	סעיף 34יז
27	Go	זוטי דברים	סעיף 34יח
27	Go	טעות במצב דברים	סעיף 34יט
28	Go	טעות במצב משפטי	סעיף 34כ
28	Go	הגנה על רשות שופטת	
28	Go	פרק ה'2: הוראות שונות	
28	Go	ללא כותרת	
28	Go	פרשנות	סעיף 34כא
28	Go	נפקותו של ספק	סעיף 34כב
28	Go	כלליות החלק המקדמי והחלק הכללי	סעיף 34כג
28	Go	הגדרות	סעיף 34כד
30	Go	פרק ו': דרכי ענישה	
30	Go	הענשים ענשי מקסימום	סעיף 35
30	Go	עונש חובה ונסיבות מקלות	סעיף 35א
30	Go	מאסר וקנס	סעיף 36
30	Go	חקירה	סעיף 37
30	Go	תסקיר חובה	סעיף 38
30	Go	עבירות אחרות שהודה בהן הנאשם	סעיף 39
31	Go	עבירות שלא נקבע להן עונש	סעיף 40
31	Go	מאסר עולם	סעיף 41
31	Go	מאסר סתם	סעיף 42
31	Go	חישוב תקופת מאסר	סעיף 43
31	Go	מאסר נדחה	סעיף 44
31	Go	מאסר חופף	סעיף 45
31	Go	סדר נשיאת מאסר פלילי	סעיף 46
31	Go	סדר נשיאת מאסר אזרחי	סעיף 47
32	Go	עבודה במאסר	סעיף 48
32	Go	ללא כותרת	סעיף 49
32	Go	ללא כותרת	סעיף 50

32	Go	ללא כותרת	סעיף 51
32	Go	הגדרות	סעיף 51א
32	Go	נשיאת מאסר בעבודת שירות	סעיף 51ב
34	Go	עבודת השירות	סעיף 51ג
34	Go	ללא כותרת	סעיף 51ד
34	Go	התנאים בעבודת שירות	סעיף 51ה
34	Go	תקופת עבודת השירות	סעיף 51ו
35	Go	הפסקה בעבודת שירות	סעיף 51ז
35	Go	חובותיו של עובד שירות	סעיף 51ח
35	Go	הפסקה מינהלית של עבודת שירות	סעיף 51ט
36	Go	הפסקה שיפוטית של עבודת שירות	סעיף 51י
37	Go	ממונה על עבודת שירות	סעיף 51יא
37	Go	תקנות	סעיף 51יב
37	Go	מאסר על תנאי	סעיף 52
37	Go	ללא כותרת	סעיף 53
37	Go	מאסר בשל עבירה נוספת	סעיף 54
37	Go	הפעלתו של מאסר על תנאי	סעיף 55
38	Go	הארכת תקופת התנאי	סעיף 56
38	Go	מאסר על תנאי שהטיל בית דין צבאי	סעיף 57
38	Go	תקופות מאסר בזו אחר זו	סעיף 58
38	Go	תחילת המאסר שהופעל	סעיף 59
38	Go	ערעור	סעיף 60
38	Go	שיעור הקנסות	סעיף 61
38	Go	ללא כותרת	סעיף 62
38	Go	קנס לפי שווי הנזק או טובות ההנאה	סעיף 63
39	Go	עדכון קנסות	סעיף 64
39	Go	ללא כותרת	סעיף 65
39	Go	מועד לתשלום קנס	סעיף 66
39	Go	תוספת פיגור על אי תשלום קנס	סעיף 67
39	Go	גביית התוספת	סעיף 68
39	Go	פטור מתשלום התוספת	סעיף 69
39	Go	גביית קנסות	סעיף 70
39	Go	מאסר במקום קנס	סעיף 71
40	Go	שירות לציבור	סעיף 71א
40	Go	תקופת צו שירות ושינויו	סעיף 71ב
40	Go	חובתו של החייב בשירות	סעיף 71ג
41	Go	הפרת צו שירות	סעיף 71ד
41	Go	תקנות	סעיף 71ה
41	Go	מעמד עושה השירות	סעיף 71ו
41	Go	התחייבות להימנע מעבירה	סעיף 72
41	Go	ללא כותרת	סעיף 73
41	Go	מאסר על אי מתן התחייבות	סעיף 74
41	Go	ערעור	סעיף 75
41	Go	גביית סכומי התחייבויות	סעיף 76
41	Go	פיצוי	סעיף 77
42	Go	חיוב בפיצוי דינו כפסק דין	סעיף 78
42	Go	הוצאות המשפט	סעיף 79
42	Go	הוצאות ההגנה מאוצר המדינה	סעיף 80
42	Go	הוצאות ההגנה על המתלונן	סעיף 81

42	Go	טיפול במשתמשים בסמים	סעיף 82
42	Go	תנאים לצו מבחן עם טיפול	סעיף 83
42	Go	תקנות	סעיף 84
42	Go	הארכה נוספת של תקופת התנאי	סעיף 85
43	Go	טיפול באלימות במשפחה	סעיף 86
43	Go	תחולת הוראות פקודת המבחן	סעיף 86א
43	Go	דחיית מועדים	סעיף 87
43	Go	האחריות האזרחית שמורה	סעיף 88
43	Go	תחולה	סעיף 89
43	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 90
43	Go	פרק ו'1: הוראות להתאמת דיני העונשין	
43	Go	פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה	סעיף 90א
44	Go	עונש על עבירת רשלנות	סעיף 90ב
44	Go	פרק ז': בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים	
44	Go	הגדרות ופירוש	סעיף 91
44	Go	קשר ונסיון	סעיף 92
44	Go	כורח וצורך	סעיף 93
44	Go	הגנה נוספת	סעיף 94
44	Go	חיפוי על עבירה	סעיף 95
44	Go	עונש מוות	סעיף 96
44	Go	פגיעה בריבונות המדינה או בשלמותה	סעיף 97
45	Go	גרם למלחמה	סעיף 98
45	Go	סיוע לאויב במלחמה	סעיף 99
45	Go	גילוי החלטה לבגוד	סעיף 100
45	Go	שירות בכוחות האויב	סעיף 101
45	Go	סיוע לשבוי מלחמה	סעיף 102
45	Go	תעמולה תבוסנית	סעיף 103
45	Go	כוחות מזויינים	סעיף 104
45	Go	מרידה בכוחות מזויינים	סעיף 105
45	Go	מרידה	סעיף 106
45	Go	מרידה בכוונת פגיעה בבטחון המדינה	סעיף 107
45	Go	פגיעה ברכוש	סעיף 108
46	Go	הסתה להשתמטות	סעיף 109
46	Go	הסתה לאי ציות	סעיף 110
46	Go	מסירת ידיעה לאויב	סעיף 111
46	Go	ריגול	סעיף 112
46	Go	ריגול חמור	סעיף 113
46	Go	ידיעה סודית	סעיף 113א
46	Go	מגע עם סוכן חוץ	סעיף 114
47	Go	כניסה למקום צבאי	סעיף 115
47	Go	מעשה הכנה	סעיף 116
47	Go	גילוי בהפרת חובה	סעיף 117
48	Go	הסתרת מידע בידי עובד ציבור	סעיף 117א
48	Go	גילוי בהפרת חובה	סעיף 118
48	Go	גילוי בהפרת אמון	סעיף 119
48	Go	מעשי התחזות	סעיף 120
48	Go	פגיעה ביחסי חוץ	סעיף 121
48	Go	גיוס לכוחות חוץ	סעיף 122
48	Go	אישום	סעיף 123

48	Go	מעצר לפי בקשת היועץ המשפטי	סעיף 124
48	Go	מעצר רגיל	סעיף 125
49	Go	חיפוש משטרתי בשעת הדחק	סעיף 126
49	Go	חיפוש צבאי בשעת הדחק	סעיף 127
49	Go	סודיות הדיון	סעיף 128
49	Go	מכשירי עבירה	סעיף 129
49	Go	שמירת דינים	סעיף 130
49	Go	עבירות חוץ	סעיף 131
49	Go	ביצוע	סעיף 132
50	Go	פרק ח': פגיעות בסדרי המשטר והחברה	
50	Go	מעשי המרדה	סעיף 133
50	Go	פרסומי המרדה	סעיף 134
50	Go	סייגים לאישום ולהרשעה	סעיף 135
50	Go	המרדה מהי	סעיף 136
50	Go	טענת אמת אינה הגנה	סעיף 137
50	Go	בקורת ותעמולה חוקיות	סעיף 138
50	Go	הגנה בפרסומיו של שלוח	סעיף 139
50	Go	שבועה לעבור עבירה חמורה	סעיף 140
51	Go	שבועה לעבור עבירה אחרת	סעיף 141
51	Go	טענת כפיה	סעיף 142
51	Go	אימונים צבאיים אסורים	סעיף 143
51	Go	עבירות בנשק	סעיף 144
52	Go	הגדרות	סעיף 144א
52	Go	איסור פרסום הסתה לגזענות	סעיף 144ב
52	Go	פרסום מותר	סעיף 144ג
52	Go	החזקת פרסום גזעני	סעיף 144ד
52	Go	ללא כותרת	סעיף 144ד1
52	Go	הסתה לאלימות או לטרור	סעיף 144ד2
52	Go	החזקת פרסום המסית לאלימות או לטרור	סעיף 144ד3
53	Go	הגשת אישום	סעיף 144ה
53	Go	עבירות ממניע גזענות או עוינות כלפי ציבור נסיבה מחמירה	סעיף 144ו
53	Go	התאגדות אסורה	סעיף 145
53	Go	מטיף להתאגדות אסורה	סעיף 146
53	Go	חבר להתאגדות אסורה	סעיף 147
53	Go	תרומות להתאגדות אסורה	סעיף 148
53	Go	פרסומי התאגדות אסורה	סעיף 149
53	Go	הגשת אישום	סעיף 150
53	Go	התקהלות אסורה	סעיף 151
54	Go	התפרעות	סעיף 152
54	Go	הוראת התפזרות	סעיף 153
54	Go	פיזור מתפרעים	סעיף 154
54	Go	המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות	סעיף 155
54	Go	מניעת הוראת התפזרות	סעיף 156
54	Go	התפרעות שסופה נזק	סעיף 157
54	Go	מתפרעים הפוגעים בכלי שיט	סעיף 158
54	Go	פרסום ידיעות כוזבות הגורמות פחד ובהלה	סעיף 159

54	Go	שימוש בחומר הנחזה כמסוכן	סעיף 159א
54	Go	הפרעות ביחסי עבודה	סעיף 160
54	Go	עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים	סעיף 161
55	Go	הגשת אישום	סעיף 162
55	Go	הפרעה שלא כדין למימוש זכות	סעיף 163
55	Go	היתר משמרות	סעיף 164
55	Go	אלימות נגד מדינת חוץ	סעיף 165
55	Go	הסתה לאיבה כלפי מדינה יידידותית	סעיף 166
55	Go	פגיעה בדגל או בסמל של מדינה יידידותית	סעיף 167
56	Go	חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ	סעיף 168
56	Go	שוד ים	סעיף 169
56	Go	עלבון דת	סעיף 170
56	Go	הפרעה לפולחן	סעיף 171
56	Go	כניסה ללא רשות למקום פולחן או קבורה	סעיף 172
56	Go	פגיעה ברגשי דת	סעיף 173
56	Go	ללא כותרת	סעיף 174
56	Go	מתן הטבות כפיתוי להמרת דת	סעיף 174א
56	Go	קבלת הטבות תמורת המרת דת	סעיף 174ב
56	Go	הגדרות	סעיף 175
56	Go	ריבוי נישואין	סעיף 176
56	Go	חזקת נישואין	סעיף 177
56	Go	תקפם של נישואין	סעיף 178
56	Go	היתר נישואין לפי דין תורה	סעיף 179
57	Go	נישואין שהותרו לפי דין אחר	סעיף 180
57	Go	התרת קשר נישואין על כרחה של האשה	סעיף 181
57	Go	עריכת נישואין וגירושין אסורים	סעיף 182
57	Go	עדותו של בן זוג	סעיף 183
57	Go	הגדרות	סעיף 184
57	Go	סחר, ייצור ויבוא סכין	סעיף 185
57	Go	איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין	סעיף 185א
57	Go	החזקת אגרופן או סכין שלא כדין	סעיף 186
58	Go	ללא כותרת	סעיף 187
58	Go	ללא כותרת	סעיף 188
58	Go	כניסה בכוח	סעיף 189
58	Go	אחיזת מקרקעין בכוח	סעיף 190
58	Go	תגרה	סעיף 191
58	Go	איומים	סעיף 192
58	Go	שכרות	סעיף 193
58	Go	איסור מכירת משקאות משכרים לקטין	סעיף 193א
59	Go	מהומה ועלבון במקום ציבורי	סעיף 194
59	Go	איסור ספסרות בכרטיסי מופעים	סעיף 194א
59	Go	השחתת מודעות	סעיף 195
59	Go	השחתת פני מקרקעין	סעיף 196
59	Go	חזקת אחריות	סעיף 196א
59	Go	התיישנות	סעיף 196ב
59	Go	הפרעה לבחירות	סעיף 197
59	Go	ללא כותרת	סעיף 198
59	Go	סרסרות למעשי זנות	סעיף 199
60	Go	חזקת סרסרות	סעיף 200

60	Go	הבאת אדם לידי מעשה זנות	סעיף 201
60	Go	הבאת אדם לידי עיסוק בזנות	סעיף 202
60	Go	נסיבות מחמירות	סעיף 203
60	Go	ללא כותרת	סעיף 203א
60	Go	ניצול קטינים לזנות	סעיף 203ב
60	Go	דין לקוחו של קטין	סעיף 203ג
60	Go	נטל ההוכחה	סעיף 203ד
60	Go	החזקת מקום לשם זנות	סעיף 204
60	Go	השכרת מקום לשם זנות	סעיף 205
60	Go	איסור פרסום ומסירת מידע בדבר זנות של קטין	סעיף 205א
61	Go	איסור ציון קטינות בפרסום שירותי זנות	סעיף 205ב
61	Go	איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר	סעיף 205ג
61	Go	ללא כותרת	סעיף 206
61	Go	ללא כותרת	סעיף 207
61	Go	המניח לקטין לדור בבית זנות	סעיף 208
61	Go	ללא כותרת	סעיף 209
61	Go	ללא כותרת	סעיף 210
61	Go	ללא כותרת	סעיף 211
61	Go	ללא כותרת	סעיף 212
61	Go	ללא כותרת	סעיף 213
61	Go	פרסום והצגת תועבה	סעיף 214
62	Go	פרסום פוגע על שלטי חוצות	סעיף 214א
62	Go	הגנות	סעיף 214ב
62	Go	מטרד לציבור	סעיף 215
62	Go	התנהגות פסולה במקום ציבורי	סעיף 216
62	Go	ביזוי מדים	סעיף 217
62	Go	מעשה העלול להפיץ מחלה	סעיף 218
63	Go	מכירת מזון מפוגל	סעיף 219
63	Go	החזקת מזון לא נקי	סעיף 220
63	Go	זיהום מים	סעיף 221
63	Go	זיהום אויר	סעיף 222
63	Go	מלאכות פוגעות	סעיף 223
63	Go	הגדרות	סעיף 224
63	Go	איסור הגרלות והימורים	סעיף 225
63	Go	איסור משחקים	סעיף 226
63	Go	השתתפות בעריכת הגרלות והימורים	סעיף 227
63	Go	איסור החזקה או הנהלה	סעיף 228
63	Go	סגירת מקומות	סעיף 229
64	Go	נסיבות מיוחדות	סעיף 230
64	Go	היתר	סעיף 231
64	Go	איסור מכירת כרטיסי הגרלה והימורים לקטינים	סעיף 231א
64	Go	ראיות	סעיף 232
64	Go	חזקות	סעיף 233
65	Go	חילוט מכשירי משחק	סעיף 234
65	Go	חילוט מכשירי עבירה	סעיף 235
65	Go	פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט	
65	Go	הגדרות	סעיף 236
65	Go	עדות שקר	סעיף 237
65	Go	בידוי ראיות	סעיף 238

65	Go	שבועת שקר	סעיף 239
65	Go	עדויות סותרות	סעיף 240
65	Go	סירוב להעיד	סעיף 241
66	Go	השמדת ראיה	סעיף 242
66	Go	ידיעות כוזבות	סעיף 243
66	Go	שיבוש מהלכי משפט	סעיף 244
66	Go	הדחה בחקירה	סעיף 245
66	Go	הדחה בעדות	סעיף 246
66	Go	סייגים לתחולה	סעיף 247
66	Go	הגנה	סעיף 248
66	Go	הטרדת עד	סעיף 249
66	Go	נסיבות מחמירות	סעיף 249א
66	Go	השפעה לא הוגנת	סעיף 250
66	Go	פרסום מסולף של דיון משפטי	סעיף 251
66	Go	התרמה למען תשלום קנס	סעיף 252
66	Go	תשלום קנס שהוטל על הזולת	סעיף 252א
67	Go	חיפוי	סעיף 253
67	Go	פרסומים על נכס גנוב	סעיף 254
67	Go	זילות בית המשפט	סעיף 255
67	Go	נשיאת נשק בבית המשפט	סעיף 256
67	Go	בריחה	סעיף 257
67	Go	סיוע לבריחה	סעיף 258
67	Go	הברחת אדם	סעיף 259
67	Go	מסייע לאחר מעשה	סעיף 260
68	Go	דין מסייע לאחר מעשה	סעיף 261
68	Go	אי מניעת פשע	סעיף 262
68	Go	סירוב לעזור במניעת עבירות	סעיף 263
68	Go	הכשלת עיקול	סעיף 264
68	Go	שבירת חותם	סעיף 265
68	Go	הזנחת השמירה על חותם	סעיף 266
68	Go	הוצאת מסמך ממשמורת	סעיף 267
68	Go	הגדרות	סעיף 268
68	Go	חובת מתן הודעה	סעיף 269
69	Go	הפסקת השפיטה	סעיף 270
69	Go	עונשין	סעיף 271
69	Go	הגנה	סעיף 272
69	Go	תקיפת שוטר	סעיף 273
69	Go	תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות	סעיף 274
69	Go	הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו	סעיף 275
69	Go	פירוש	סעיף 276
69	Go	לחץ של עובד ציבור	סעיף 277
69	Go	עובד הציבור שיש לו זיקה פרטית	סעיף 278
69	Go	דרישות כוזבות של עובד הציבור	סעיף 279
69	Go	שימוש לרעה בכוח המשרה	סעיף 280
69	Go	תעודה כוזבת	סעיף 281
70	Go	התימרות כבעל סמכות	סעיף 282
70	Go	התחזות כעובד הציבור	סעיף 283
70	Go	מרמה והפרת אמונים	סעיף 284
70	Go	אי מילוי חובה רשמית	סעיף 285

70	Go	הפרת חובה חקוקה	סעיף 286
70	Go	הפרת הוראה חוקית	סעיף 287
70	Go	העלבת עובד הציבור	סעיף 288
70	Go	הפרעה לעובד הציבור	סעיף 288א
70	Go	הסתה להימנע מתשלומי חובה	סעיף 289
70	Go	לקיחת שוחד	סעיף 290
71	Go	מתן שוחד	סעיף 291
71	Go	מתן שוחד לעובד ציבור זר	סעיף 291א
71	Go	שוחד בתחרויות	סעיף 292
71	Go	דרכי שוחד	סעיף 293
71	Go	הוראות נוספות	סעיף 294
72	Go	תיווך בשוחד ותמורה אסורה לבעל השפעה ניכרת	סעיף 295
72	Go	ראיות	סעיף 296
72	Go	חילוט ושילום	סעיף 297
73	Go	פרק י': פגיעות בגוף	
73	Go	הריגה	סעיף 298
73	Go	ללא כותרת	סעיף 299
73	Go	רצח	סעיף 300
73	Go	עונש מופחת	סעיף 300א
73	Go	כוונה תחילה	סעיף 301
73	Go	שידול או סיוע להתאבדות	סעיף 302
73	Go	המתת תינוק	סעיף 303
74	Go	גרימת מוות ברשלנות	סעיף 304
74	Go	נסיון לרצח	סעיף 305
74	Go	ללא כותרת	סעיף 306
74	Go	איום בכתב לרצוח	סעיף 307
74	Go	אדם מאימתי	סעיף 308
74	Go	גרימת מוות מהי	סעיף 309
74	Go	ללא כותרת	סעיף 310
74	Go	העלמת לידה	סעיף 311
74	Go	הגדרות	סעיף 312
74	Go	איסור הפסקת הריון	סעיף 313
74	Go	הפסקת הריון באישור	סעיף 314
74	Go	ועדה	סעיף 315
75	Go	אישור	סעיף 316
75	Go	הפסקת הריון במקרים מיוחדים	סעיף 317
75	Go	הסתייגות מטעמי מצפון או שיקול דעת רפואי	סעיף 318
75	Go	אי תחולה	סעיף 319
75	Go	סייג לאחריות	סעיף 320
75	Go	ביצוע ותקנות	סעיף 321
75	Go	אחריות לחסרי ישע	סעיף 322
76	Go	חובת הורה או אחראי לקטין	סעיף 323
76	Go	ללא כותרת	סעיף 324
76	Go	חובת הממונה על מעשה שיש בו סכנה	סעיף 325
76	Go	חובת הממונה על דבר שיש בו סכנה	סעיף 326
76	Go	שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה	סעיף 327
76	Go	ללא כותרת	סעיף 328
76	Go	חבלה בכוונה מחמירה	סעיף 329
76	Go	נסיון לחבול בחומר נפיץ	סעיף 330

76	Go	מניעת הצלה מכלי שיט שבמצוקה	סעיף 331
76	Go	סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה	סעיף 332
77	Go	חבלה חמורה	סעיף 333
77	Go	פציעה	סעיף 334
77	Go	חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות	סעיף 335
77	Go	שימוש ברעל מסוכן	סעיף 336
77	Go	הפרת חובה של הורה או אחראי	סעיף 337
77	Go	מעשי פזיזות ורשלנות	סעיף 338
78	Go	הזנחת השמירה של כלי יריה וחמרים מסוכנים	סעיף 339
78	Go	סכנה לילדים	סעיף 340
78	Go	יריות באזור מגורים	סעיף 340א
78	Go	חבלה ברשלנות	סעיף 341
78	Go	הטעיית תחבורה	סעיף 342
78	Go	הסעה בכלי תחבורה מסוכן	סעיף 343
78	Go	סיכון דרכים ונתיבי שיט	סעיף 344
78	Go	אינוס	סעיף 345
79	Go	בעילה אסורה בהסכמה	סעיף 346
79	Go	מעשה סדום	סעיף 347
79	Go	יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל	סעיף 347א
79	Go	מעשה מגונה	סעיף 348
80	Go	מעשה מגונה בפומבי	סעיף 349
80	Go	גרם מעשה	סעיף 350
80	Go	עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע	סעיף 351
81	Go	איסור פרסום	סעיף 352
81	Go	סייג לאחריות פלילית	סעיף 353
81	Go	סייג להתיישנות עבירות מין בקטין	סעיף 354
82	Go	עונש מזערי	סעיף 355
82	Go	השארת ילד בלא השגחה או במטרה לנטשו	סעיף 361
82	Go	הזנחת ילדים ומושגחים אחרים	סעיף 362
82	Go	נטישת מושגחים	סעיף 363
82	Go	מסירת קטין להחזקה בתמורה	סעיף 364
82	Go	מסירת הקטין בהתנערות מזכויות וחובות	סעיף 365
83	Go	ללא כותרת	סעיף 366
83	Go	גניבת קטין	סעיף 367
83	Go	המרת דתו של קטין	סעיף 368
83	Go	הגדרות	סעיף 368א
84	Go	תקיפת קטין או חסר ישע	סעיף 368ב
84	Go	התעללות בקטין או בחסר ישע	סעיף 368ג
84	Go	חובת דיווח	סעיף 368ד
85	Go	תקנות	סעיף 368ה
85	Go	תקיפת זקן	סעיף 368ו
85	Go	חטיפה	סעיף 369
85	Go	הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה	סעיף 370
85	Go	חטיפה לשם כליאה	סעיף 371
85	Go	חטיפה לשם רצח או סחיטה	סעיף 372
85	Go	חטיפה ממשמורת	סעיף 373
85	Go	חטיפה לשם חבלה חמורה	סעיף 374
85	Go	חטיפה לשם מטרות סחר בבני אדם	סעיף 374א
85	Go	הסתרת חטוף	סעיף 375

86	Go	החזקה בתנאי עבדות	סעיף 375א
86	Go	עבודת כפיה	סעיף 376
86	Go	עיכוב דרכון	סעיף 376א
86	Go	גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות	סעיף 376ב
86	Go	כליאת שוא	סעיף 377
86	Go	סחר בבני אדם	סעיף 377א
86	Go	עונש מזערי לעבירת החזקה בתנאי עבדות ועבירת סחר בבני אדם	סעיף 377ב
86	Go	אי פסיקת פיצוי חובת הנמקה	סעיף 377ג
86	Go	חילוט	סעיף 377ד
87	Go	קרן ייעודית	סעיף 377ה
87	Go	תקיפה מהי	סעיף 378
87	Go	דין תקיפה סתם	סעיף 379
87	Go	תקיפה הגורמת חבלה ממשית	סעיף 380
87	Go	תקיפות שונות	סעיף 381
88	Go	תקיפות בנסיבות מחמירות	סעיף 382
88	Go	תקיפת עובד ציבור	סעיף 382א
88	Go	פרק י"א: פגיעות ברכוש	
88	Go	גניבה מהי	סעיף 383
89	Go	דין הגונב	סעיף 384
89	Go	גניבה בנסיבות מיוחדות	סעיף 384
89	Go	נטילה שאינה גניבה	סעיף 385
89	Go	כספים המוחזקים לפי הוראה	סעיף 386
89	Go	קבלת כסף בשביל אחר	סעיף 387
89	Go	כספים שקיבל מורשה	סעיף 388
89	Go	ללא כותרת	סעיף 389
89	Go	גניבה בידי עובד הציבור	סעיף 390
89	Go	גניבה בידי עובד	סעיף 391
89	Go	גניבה בידי המנהל	סעיף 392
90	Go	גניבה בידי מורשה	סעיף 393
90	Go	ללא כותרת	סעיף 393א
90	Go	הסתרת פנקס	סעיף 394
90	Go	הסתרת צוואה	סעיף 395
90	Go	הסתרת שטר קנין	סעיף 396
90	Go	הריגת חיה כדי לגנוב	סעיף 397
90	Go	ניתוק בכוונה לגנוב	סעיף 398
90	Go	הונאה במחצבים	סעיף 399
90	Go	נטילת חשמל או מים או גז	סעיף 400
90	Go	גניבת כלי שיט או כלי טיס	סעיף 401
90	Go	שוד	סעיף 402
90	Go	נסיון שוד	סעיף 403
90	Go	דרישת נכס באיומים	סעיף 404
91	Go	פריצה, כניסה והתפרצות	סעיף 405
91	Go	כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה או ממנו	סעיף 406
91	Go	התפרצות לבנין או מבנין, שאינו מקום מגורים או תפילה	סעיף 407
91	Go	כניסה והתפרצות בנסיבות מחמירות	סעיף 408
91	Go	החזקת מכשירי פריצה	סעיף 409
91	Go	נסיבות מחשידות בכוונת פריצה	סעיף 410
91	Go	קבלת נכסים שהושגו בפשע	סעיף 411
91	Go	קבלת נכסים שהושגו בעוון	סעיף 412

91	Go	החזקת נכס חשוד	סעיף 413
92	Go	הגדרות	סעיף 413א
92	Go	גניבת רכב	סעיף 413ב
92	Go	שימוש ברכב ללא רשות	סעיף 413ג
92	Go	גניבה מרכב או פירוק רכב	סעיף 413ד
92	Go	חבלה במזיד	סעיף 413ה
92	Go	פריצה לרכב	סעיף 413ו
92	Go	החזקת מכשירי פריצה	סעיף 413ז
92	Go	גניבה או זיוף של מסמך	סעיף 413ח
92	Go	שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב	סעיף 413ט
92	Go	קבלת רכב או חלק גנובים	סעיף 413י
92	Go	מסחר ברכב או בחלק גנובים	סעיף 413יא
93	Go	פסילה מהחזקת רשיון	סעיף 413יב
93	Go	שמירת דינים	סעיף 413יג
93	Go	הגדרות	סעיף 414
93	Go	קבלת דבר במרמה	סעיף 415
93	Go	תחבולה	סעיף 416
93	Go	כישוף	סעיף 417
93	Go	זיוף	סעיף 418
93	Go	זיוף המשפיע על עסקאות	סעיף 419
93	Go	שימוש במסמך מזויף	סעיף 420
93	Go	זיוף בידי עובד הציבור	סעיף 421
94	Go	שידולי מרמה	סעיף 422
94	Go	רישום כוזב במסמכי תאגיד	סעיף 423
94	Go	עבירות מנהלים ועובדים בתאגיד	סעיף 424
94	Go	אי גילוי מידע ופרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד	סעיף 424א
95	Go	מרמה והפרת אמונים בתאגיד	סעיף 425
95	Go	העלמה במרמה	סעיף 426
95	Go	סחיטה בכוח	סעיף 427
95	Go	סחיטה באיומים	סעיף 428
95	Go	ללא כותרת	סעיף 429
95	Go	נטילת נכסים לשם סחיטה	סעיף 430
95	Go	עושק	סעיף 431
95	Go	הוצאת שיק ללא כיסוי	סעיף 432
95	Go	ללא כותרת	סעיף 433
95	Go	ללא כותרת	סעיף 434
95	Go	שמירת אחריות פלילית לפי חוקים אחרים	סעיף 435
96	Go	הגבלה במשיכת שיקים	סעיף 436
96	Go	מקרים מיוחדים	סעיף 437
96	Go	קבלה ונתינה	סעיף 438
96	Go	הונאת נושים	סעיף 439
96	Go	קשר להונות	סעיף 440
96	Go	התחזות כאדם אחר	סעיף 441
96	Go	הודיה כוזבת בהתחייבות	סעיף 442
96	Go	התחזות כבעל תעודה	סעיף 443
96	Go	העברת תעודה לשם התחזות	סעיף 444
96	Go	התחזות כבעל תעודת אופי לא שלו	סעיף 445
96	Go	העברת תעודת אופי	סעיף 446
96	Go	הסגת גבול כדי לעבור עבירה	סעיף 447

97	Go	הצתה	סעיף 448
97	Go	גרימת שריפה ברשלנות	סעיף 449
97	Go	האבדת כלי שיט או כלי טיס	סעיף 450
97	Go	היזק לבעל חיים	סעיף 451
97	Go	היזק בזדון	סעיף 452
97	Go	היזקים מיוחדים	סעיף 453
97	Go	היזק בחומר נפץ	סעיף 454
97	Go	היזק לצוואה או לפנקס	סעיף 455
97	Go	נסיון להרוס נכס בחומר נפיץ	סעיף 456
97	Go	הדבקת בעל חיים במחלה מידבקת	סעיף 457
97	Go	פגיעה בסימן גבול בכוונה להונות	סעיף 458
97	Go	פגיעה בסימנים מסויימים	סעיף 459
98	Go	איום לשרוף או הרוס	סעיף 460
98	Go	פרק י"ב: זיוף כספים ובולים	
98	Go	הגדרה	סעיף 461
98	Go	זיוף שטר כסף	סעיף 462
98	Go	חיקוי שטר כסף	סעיף 463
98	Go	החזקת חומר לזיוף שטרי כסף	סעיף 464
99	Go	הנפקת שטרי כסף שלא כדין	סעיף 465
99	Go	קלקול שטר מטבע	סעיף 466
99	Go	חיקוי שטר מטבע	סעיף 467
99	Go	חילוט שטרי כסף מזוייפים	סעיף 468
99	Go	חיפוש וחילוט של ציוד לזיוף	סעיף 469
99	Go	הגדרות	סעיף 470
99	Go	זיוף מטבע מעולה	סעיף 471
99	Go	הכנת מתכת לזיוף מטבע מעולה	סעיף 472
100	Go	הכנת מכשירים לזיוף מטבע מעולה	סעיף 473
100	Go	קיצוץ מטבע מעולה	סעיף 474
100	Go	מסחר במטבע מעולה מזוייפת	סעיף 475
100	Go	הבאת מטבע מעולה מזוייפת	סעיף 476
100	Go	זיוף מטבע פשוטה	סעיף 477
100	Go	הוצאת מכשירים וחמרים ממטבעה של המדינה	סעיף 478
100	Go	ניפוק מטבע מזוייפת	סעיף 479
100	Go	השחתת מטבע	סעיף 480
100	Go	ניפוק תחליפי מטבע	סעיף 481
100	Go	ייצוא מטבע מזוייפת	סעיף 482
100	Go	חיפוש וחילוט של מטבע מזוייפת	סעיף 483
101	Go	סמכות לתפוס שטר מטבע ומטבע מזוייף	סעיף 484
101	Go	הגדרות	סעיף 485
101	Go	התקנת מכשיר לעשיית בולים	סעיף 486
101	Go	עשייה והכנה בזיוף בולי דואר	סעיף 487
101	Go	מכשיר לעשיית חותמים	סעיף 488
101	Go	פרק י"ג: עבירות קלות	
101	Go	סירוב לקבל מטבע בשווי הנקוב	סעיף 489
102	Go	עבירות רחוב	סעיף 490
102	Go	סירוב להגיש עזרה	סעיף 491
102	Go	עבירות בעלי מלונות	סעיף 492
102	Go	עיבוד אדמה בסמוך לדרך ציבורית	סעיף 493
102	Go	כניסה לשטח חקלאי	סעיף 494

102	Go	ללא כותרת	סעיף 495
102	Go	גילוי סוד מקצועי	סעיף 496
103	Go	פרק י"ד: עבירות הכנה וקשר	
103	Go	הכנת עבירה בחמרים מסוכנים	סעיף 497
103	Go	מתן אמצעים לביצוע פשע	סעיף 498
103	Go	קשר לפשע או לעוון	סעיף 499
103	Go	קשר למעשים אחרים	סעיף 500
103	Go	פרק ט"ו: הוראות שונות	
103	Go	ללא כותרת	סעיף 501
103	Go	צו בדבר החזקת מקרקעין	סעיף 502
104	Go	השגחה על ילד שאפוטרופסו הורשע או הואשם	סעיף 503
104	Go	תחילה	סעיף 504
104	Go	הוראה מיוחדת	סעיף 505
104	Go	תוספת ראשונה	
104	Go	ללא כותרת	
104	Go	תוספת שנייה	

חוק העונשין, תשל"ז-1977*

* נוסח מאוחד זה נקבע בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום 7 ביוני 1977 לפי סעיף 16(ו) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, והוא בא במקום:

א. פקודת החוק הפלילי, 1936, למעט סעיף 38; ע"ר תוס' 1, 1936, עמ' 263; 1937, עמ' 251; 1939, עמ' 151; 1944, עמ' 32, 126; 1945, עמ' 116; 1946, עמ' 199; 1947, עמ' 1; ס"ח תשי"י, עמ' 287; תשי"א עמ' 248; תשי"ב, עמ' 127, 144; תשי"ד, עמ' 47, 51, 238; תשט"ו, עמ' 71; תשי"ז, עמ' 44, 88, 178; תשי"ט, עמ' 145; תש"ך, עמ' 54; תשכ"ב, עמ' 36, 79; תשכ"ג, עמ' 84, 132; תשכ"ד, עמ' 46, 55; תשכ"ה, עמ' 11, 114, 181, 183, 245; תשכ"ו, עמ' 64; תשכ"ח, עמ' 194; תשכ"ט, עמ' 31; תשל"א עמ' 81, 82; תשל"ב, עמ' 28, 138; תשל"ג, עמ' 143; תשל"ה, עמ' 78, 122; תשל"ז, עמ' 71;

הצעות נוסח חדש להוראות אלה של הפקודה פורסמו בהנ"ח 27, עמ' 546, ובהנ"ח 37, עמ' 847;

ב. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952; ס"ח תשי"ב, עמ' 126; תשי"ז, עמ' 88; תשכ"ג, עמ' 26; תשכ"ד, עמ' 90; תשל"א, עמ' 149; תשל"ב, עמ' 164;

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תשי"ב-1952; ס"ח תשי"ב עמ' 144;

ד. חוק דיני העונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז-1957; ס"ח תשי"ז, עמ' 172; תשכ"ז, עמ' 42;

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (ריבוי נישואין), תשי"ט-1959; ס"ח תשי"ט, עמ' 144;

ו. חוק לתיקון דיני העונשין (העלמת עבירות), תשי"ט-1959; ס"ח תשי"ט, עמ' 207 (תש"ך, עמ' 24);

ז. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב-1962; ס"ח תשכ"ב, עמ' 78; תשל"ג, עמ' 146;

ח. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושיק), תשכ"ג-1963; ס"ח תשכ"ג, עמ' 130; תשל"ג, עמ' 22; תשל"ג, עמ' 145; תשל"ה, עמ' 97;

ט. חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ד-1964; ס"ח תשכ"ד, עמ' 44; תשכ"ז, עמ' 143; תשל"ה, עמ' 222;

י. חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964; ס"ח תשכ"ד, עמ' 78;

יא. חוק דיני עונשין (דרכי ענישה) [נוסח משולב], תשל"ל-1970; ס"ח תשל"ל, עמ' 109; תשל"א, עמ' 122; תשל"ג, עמ' 44; תשל"ה, עמ' 11;

יב. חוק דיני עונשין (עבירות חוץ) [נוסח משולב], תשל"ג-1973; ס"ח תשל"ג, עמ' 36, 360; תשל"ז, עמ' 132, 36;

יג. חוק לתיקון דיני העונשין (הפסקת הריון), תשל"ז-1977; ס"ח תשל"ז, עמ' 70.

סעיפי הנוסח הישן ניתנים בשוליים בצירוף אות המסמנת את החוק לפי רשימה זו. מכוח נוסח זה יתמצו חוקים אלה של הכנסת:

(1) חוק לתיקון דיני העונשין (ביטול עונש מוות על רצח), תשי"ד-1954; ס"ח תשי"ד, עמ' 74;

(2) חוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1957; ס"ח תשי"ז, עמ' 88; תשל"ה, עמ' 145.

פורסם ס"ח תשל"ז מס' 864 מיום 4.8.1977 עמ' 226. תחילתו ביום 2.4.1978 כקבוע בס"ח תשל"ז מס' 869 מיום 12.9.1977 עמ' 322. ת"ט דפוס בסוף מפתח ס"ח תשל"ז XVI.

תוקן ס"ח תשל"ח מס' 880 מיום 5.1.1978 עמ' 50 (ה"ח תשל"ח מס' 1313 עמ' 40) – תיקון מס' 1 בסעיף 3 לחוק לתיקון דיני העונשין (פיתוי להמרת דת), תשל"ח-1978; תחילתו ביום 2.4.1978.

ס"ח תשל"ח מס' 881 מיום 12.1.1978 עמ' 52 (ה"ח תשל"ז מס' 1306 עמ' 258) – תיקון מס' 2 בסעיף 4 לחוק לתיקון דיני עבירות חוץ, תשל"ח-1978; תחילתו ביום 2.4.1978.

ס"ח תשל"ח מס' 891 מיום 30.3.1978 עמ' 111 (ה"ח תשל"ח מס' 1325 עמ' 92) – תיקון מס' 3 בסעיף 19 לחוק הפיקוח על המטבע, תשל"ח-1978; תחילתו ביום 2.4.1978.

ת"ט ס"ח תשל"ח מס' 891 מיום 30.3.1978 עמ' 113. ת"ט דפוס עמ' 114.

ת"ט ס"ח תשל"ח מס' 899 עמ' 146.

ס"ח תשל"ח מס' 900 מיום 6.7.1978 עמ' 148 (ה"ח תשל"ח מס' 1334 עמ' 147) – תיקון מס' 4 [במקור מס' 3].

ס"ח תשל"ט מס' 923 מיום 18.1.1979 עמ' 38 (ה"ח תשל"ח מס' 1352 עמ' 264) – תיקון מס' 5.

ס"ח תשל"ט מס' 924 מיום 1.2.1979 עמ' 43 (ה"ח תשל"ח מס' 1357 עמ' 284) – תיקון מס' 6; ר' סעיף 3 לענין תחילה והוראות מעבר. תחילתו לענין עיריות מסוימות ביום 2.10.1979 כאמור בצו תש"ם-1979, ביום 17.5.1987.

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן

- כאמור בצו תשמ"ז-1987, ביום 1.11.1987. כאמור בצו תשמ"ח-1987 וביום 1.3.1991. כאמור בצו תשנ"א-1991; תחולתו על כל המדינה ביום 1.4.1994. כאמור בצו תשנ"ד-1994, שביטל את הצווים הקודמים.
- ת"ט ס"ח תשל"ט מס' 943 מיום 10.8.1979 עמ' 150.
- ק"ת תש"ם מס' 4030 מיום 30.9.1979 עמ' 18 – צו תש"ם-1979 (שירות לתועלת הציבור); תחילתו ביום 2.10.1979.
- ס"ח תש"ם מס' 944 מיום 1.11.1979 עמ' 2 (ה"ח תשל"ח מס' 1323 עמ' 86) – תיקון מס' 7 בסעיף 6 לחוק שירות הציבור (מתנתות), תש"ם-1979; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו. ת"ט ס"ח תש"ם מס' 947 מיום 22.11.1979 עמ' 12.
- ס"ח תש"ם מס' 954 מיום 3.1.1980 עמ' 40 (ה"ח תש"ם מס' 1426 עמ' 66) – תיקון מס' 8.
- ס"ח תש"ם מס' 959 מיום 8.2.1980 עמ' 60 (ה"ח תשל"ט מס' 1414 עמ' 265) – תיקון מס' 9; ר' סעיפים 20, 21 לענין תחילה ותחולה. ר' ת"ט ס"ח תש"ם מס' 972 עמ' 136.
- ס"ח תש"ם מס' 959 מיום 8.2.1980 עמ' 62 (ה"ח תשל"ט מס' 1414 עמ' 273) – תיקון מס' 10.
- ס"ח תש"ם מס' 965 מיום 28.3.1980 עמ' 95 (ה"ח תשל"ט מס' 1405 עמ' 214) – תיקון מס' 11 בסעיף 27 לחוק הרבנות הראשית לישראל, תש"ם-1980; ר' סעיף 30 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תש"ם מס' 968 מיום 13.4.1980 עמ' 112 (ה"ח תשל"ט מס' 1400 עמ' 180) – תיקון מס' 12.
- ס"ח תש"ם מס' 970 מיום 23.5.1980 עמ' 129 (ה"ח תש"ם מס' 1437 עמ' 120) – תיקון מס' 13 בסעיף 9 לחוק מטבע השקל, תש"ם-1980; תחילתו ביום 22.2.1980.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1033 מיום 30.11.1981 עמ' 4 (ה"ח תשמ"א מס' 1541 עמ' 389) – תיקון מס' 13 בסעיף 5 לחוק לתיקון פקודת הטלגרף האלחוטי, תשמ"ב-1981.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1053 מיום 21.6.1982 עמ' 172 (ה"ח תשמ"ב מס' 1580 עמ' 196) – תיקון מס' 14; ר' סעיף 11 לענין תחילה.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1057 מיום 4.8.1982 עמ' 196 (ה"ח תשמ"ב מס' 1578 עמ' 180) – תיקון מס' 15 בסעיף 13 לחוק בתי המשפט (תיקון מס' 15), תשמ"ב-1982; תחילתו ביום 1.9.1982.
- ס"ח תשמ"ב מס' 1057 מיום 4.8.1982 עמ' 197 (ה"ח תש"ם מס' 1477 עמ' 376) – תיקון מס' 16 בסעיף 3 לחוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 6), תשמ"ב-1982.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1079 מיום 30.3.1983 עמ' 58 (ה"ח תשמ"ב מס' 1554 עמ' 14) – תיקון מס' 17.
- ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1502 – צו תשמ"ג-1983 בסעיף 1 לצו עונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ג-1983; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ג מס' 1088 מיום 28.7.1983 עמ' 130 (ה"ח תשמ"ג מס' 1606 עמ' 36) – תיקון מס' 18.
- ק"ת תשמ"ד: מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 948 – צו תשמ"ד-1984 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו. מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065 – צו (מס' 2) תשמ"ד-1984 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות) (מס' 2), תשמ"ד-1984; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ס"ח תשמ"ד מס' 1119 מיום 20.6.1984 עמ' 156 (ה"ח תשמ"ג מס' 1627 עמ' 174) – תיקון מס' 19.
- ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 999 – צו תשמ"ה-1985 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ה-1985; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- ק"ת תשמ"ו מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 298 – צו תשמ"ו-1985 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ו-1985; תחילתו ביום 1.1.1986.
- ס"ח תשמ"ו מס' 1191 מיום 13.8.1986 עמ' 219 (ה"ח תשמ"ה מס' 1728 עמ' 195) – תיקון מס' 20.
- ק"ת תשמ"ז: מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358 – צו תשמ"ז-1987 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ז-1987; תחילתו ביום 1.2.1987. מס' 5031 מיום 14.5.1987 עמ' 940 – צו (מס' 2) תשמ"ז-1987 (שירות לתועלת הציבור); תחילתו ביום 17.5.1987.
- ס"ח תשמ"ז מס' 1212 מיום 9.4.1987 עמ' 80 (ה"ח תשמ"ו מס' 1766 עמ' 78) – תיקון מס' 21; תחילתו ביום 1.7.1987. ר' סעיף 8 לענין הוראות מעבר. תוקן ס"ח תשמ"ז מס' 1223 מיום 13.8.1987 עמ' 160 (ה"ח תשמ"ז מס' 1841 עמ' 276) – תיקון מס' 21 (תיקון); תחילתו ביום 1.7.1987. ת"ט ס"ח תשמ"ח מס' 1229 מיום 26.11.1987 עמ' 10.
- ק"ת תשמ"ח מס' 5063 מיום 8.11.1987 עמ' 107 – צו תשמ"ח-1987 (שירות לתועלת הציבור); תחילתו ביום 1.11.1987.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1246 מיום 31.3.1988 עמ' 62 (ה"ח תשמ"ו מס' 1797 עמ' 303) – תיקון מס' 22.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1246 מיום 31.3.1988 עמ' 64 (ה"ח תשמ"ז מס' 1814 עמ' 114, ה"ח תשמ"ח מס' 1872 עמ' 133) – תיקון מס' 23; ר' סעיף 25 לענין הוראות מעבר.
- ס"ח תשמ"ח מס' 1261 מיום 27.7.1988 עמ' 185 (ה"ח תשמ"ח מס' 1889 עמ' 226) – תיקון מס' 24.

- [ס"ח תשמ"ט מס' 1283](#) מיום 3.8.1989 עמ' 87 ([ה"ח תשמ"ח מס' 1893](#) עמ' 242) – תיקון מס' 25 בסעיף 19 לחוק לתקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), תשמ"ט-1989; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.
- [ק"ת תשמ"ט מס' 5209](#) מיום 8.8.1989 עמ' 1234 – צו תשמ"ט-1989 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשמ"ט-1989; תחילתו ביום 1.9.1989.
- [ס"ח תש"ן מס' 1290](#) מיום 7.12.1989 עמ' 10 ([ה"ח תשמ"ט מס' 1947](#) עמ' 146) – תיקון מס' 26.
- [ס"ח תש"ן מס' 1305](#) מיום 14.2.1990 עמ' 90 ([ה"ח תשמ"ט מס' 1944](#) עמ' 134) – תיקון מס' 27.
- [ס"ח תש"ן מס' 1300](#) מיום 12.1.1990 עמ' 44 ([ה"ח תש"ן מס' 1959](#) עמ' 24) – תיקון מס' 28.
- [ס"ח תש"ן מס' 1311](#) מיום 22.3.1990 עמ' 112 ([ה"ח תשמ"ט מס' 1937](#) עמ' 102) – תיקון מס' 29 בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 11), תש"ן-1990; תחילתו 90 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תש"ן מס' 1329](#) מיום 10.8.1990 עמ' 196 ([ה"ח תש"ן מס' 2001](#) עמ' 223 ו-229) – תיקון מס' 30.
- [ס"ח תשנ"א מס' 1336](#) מיום 26.12.1990 עמ' 34 ([ה"ח תשנ"א מס' 2019](#) עמ' 16) – תיקון מס' 31; תחילתו שישים ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשנ"א מס' 1348](#) מיום 6.3.1991 עמ' 104 ([ה"ח תשנ"א מס' 2016](#) עמ' 2) – תיקון מס' 32.
- [ק"ת תשנ"א מס' 5340](#) מיום 12.3.1991 עמ' 726 – צו תשנ"א-1991 (שירות לתועלת הציבור); תחילתו ביום 1.3.1991.
- [ס"ח תשנ"א מס' 1361](#) מיום 26.6.1991 עמ' 176 ([ה"ח תשנ"א מס' 2050](#) עמ' 194) – תיקון מס' 33.
- [ס"ח תשנ"א מס' 1365](#) מיום 25.7.1991 עמ' 206 ([ה"ח תשמ"ז מס' 1839](#) עמ' 270) – תיקון מס' 34.
- [ס"ח תשנ"א מס' 1366](#) מיום 31.7.1991 עמ' 208 ([ה"ח תשנ"א מס' 2061](#) עמ' 253) – תיקון מס' 35.
- [ס"ח תשנ"ב מס' 1384](#) מיום 21.2.1992 עמ' 78 ([ה"ח תשנ"א מס' 2060](#) עמ' 239) – תיקון מס' 36 בסעיף 24 לחוק שיקים ללא כיסוי (תיקון מס' 2), תשנ"ב-1992; תחילתו ביום 1.7.1992.
- [ס"ח תשנ"ב מס' 1390](#) מיום 24.3.1992 עמ' 142 ([ה"ח תשנ"א מס' 2057](#) עמ' 232, [ה"ח תשנ"א מס' 2060](#) עמ' 248) – תיקון מס' 37.
- [ק"ת תשנ"ג מס' 5506](#) מיום 4.3.1993 עמ' 486 – צו תשנ"ג-1993 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), התשנ"ג-1993; תחילתו ביום 15.4.1993.
- [ס"ח תשנ"ד מס' 1447](#) מיום 18.1.1994 עמ' 59 ([ה"ח תשנ"ב מס' 2127](#) עמ' 298) – תיקון מס' 38 בסעיף 21 לחוק צער בעלי חיים, תשנ"ד-1994.
- [ק"ת תשנ"ד מס' 5587](#) מיום 21.3.1994 עמ' 727 – צו תשנ"ד-1994 (שירות לתועלת הציבור).
- [ס"ח תשנ"ד מס' 1481](#) מיום 23.8.1994 עמ' 348 ([ה"ח תשנ"ב מס' 2098](#) עמ' 115) – תיקון מס' 39 (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ד-1994; תחילתו שנה מיום פרסומו ור' סעיף 13 לענין תיקון ביניים. ת"ט [ס"ח תשנ"ד מס' 1482](#) מיום 5.9.1994 עמ' 365; תחילתו ביום 23.8.1995. תוקן [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 390 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2421](#) עמ' 562) – תיקון מס' 39 (תיקון מס' 1) בסעיף 6 לחוק העונשין (תיקון מס' 43) (התאמת דיני העונשין לחלק המקדמי ולחלק הכללי), תשנ"ה-1995. [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 391 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2403](#) עמ' 475) – תיקון מס' 39 (תיקון מס' 2) בסעיף 3 לחוק העונשין (תיקון מס' 44), תשנ"ה-1995. ת"ט דפוס [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 400.
- [ס"ח תשנ"ד מס' 1476](#) מיום 4.8.1994 עמ' 264 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2267](#) עמ' 418, [ה"ח תשנ"ד מס' 2270](#) עמ' 450) – תיקון מס' 40.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1514](#) מיום 31.3.1995 עמ' 168 ([ה"ח תשנ"ג מס' 2194](#) עמ' 274) – תיקון מס' 41 בסעיף 25 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 19), תשנ"ה-1995.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1535](#) מיום 3.8.1995 עמ' 374 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2339](#) עמ' 188) – תיקון מס' 42.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 390 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2421](#) עמ' 562) – תיקון מס' 43 (התאמת דיני העונשין לחלק המקדמי ולחלק הכללי), תשנ"ה-1995; תחילתו ביום 23.8.1995.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 391 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2403](#) עמ' 475) – תיקון מס' 44; תחילתו ביום 23.8.1995. ת"ט [ס"ח תשנ"ו מס' 1600](#) מיום 10.9.1996 עמ' 384; תחילתו ביום 23.8.1995.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1537](#) מיום 7.8.1995 עמ' 392 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2415](#) עמ' 530) – תיקון מס' 45.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1552](#) מיום 18.12.1995 עמ' 16 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2437](#) עמ' 156) – תיקון מס' 46.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1557](#) מיום 19.1.1996 עמ' 42 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2449](#) עמ' 238) – תיקון מס' 47.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1583](#) מיום 21.3.1996 עמ' 241 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2505](#) עמ' 554) – תיקון מס' 48.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1583](#) מיום 21.3.1996 עמ' 241 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2496](#) עמ' 524) – תיקון מס' 49.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1592](#) מיום 12.5.1996 עמ' 351 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2366](#) עמ' 306) – תיקון מס' 50 בסעיף 78 (במקור סעיף 43) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996; תחילתו שנה מיום פרסומו.

- [ק"ת תשנ"ו מס' 5760](#) מיום 11.6.1996 עמ' 993 – צו תשנ"ו-1996 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשנ"ו-1996; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1676](#) מיום 22.7.1998 עמ' 270 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2522](#) עמ' 606) – תיקון מס' 51.
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1683](#) מיום 5.8.1998 עמ' 316 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2639](#) עמ' 464, 477) – תיקון מס' 52; ר' סעיף 7 לענין תחילה.
- [ס"ח תש"ס מס' 1734](#) מיום 7.4.2000 עמ' 157 ([ה"ח תש"ס מס' 2833](#) עמ' 153) – תיקון מס' 53.
- [ס"ח תש"ס מס' 1739](#) מיום 11.6.2000 עמ' 194 ([ה"ח תש"ס מס' 2821](#) עמ' 2) – תיקון מס' 54 בסעיף 24 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000; תחילתו ביום 11.12.2000.
- [ס"ח תש"ס מס' 1742](#) מיום 25.6.2000 עמ' 215 ([ה"ח תשנ"ח מס' 2674](#) עמ' 174) – הוראת שעה בסעיף 3(5) לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה), תש"ס-2000; תוקפה מיום 25.9.2000 עד יום 1.9.2003.
- [ס"ח תש"ס מס' 1746](#) מיום 21.7.2000 עמ' 226 ([ה"ח תש"ס מס' 2839](#) עמ' 187, [ה"ח תש"ס מס' 2852](#) עמ' 302) – תיקון מס' 55.
- [ס"ח תש"ס מס' 1746](#) מיום 21.7.2000 עמ' 226 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2639](#) עמ' 464) – תיקון מס' 56.
- [ס"ח תשס"א מס' 1769](#) מיום 27.12.2000 עמ' 98 ([ה"ח תשס"א מס' 2948](#) עמ' 316) – תיקון מס' 57 בסעיף 4 לחוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה (תיקון מס' 41), תשס"א-2000.
- [ס"ח תשס"א מס' 1775](#) מיום 15.2.2001 עמ' 138 ([ה"ח תשס"א מס' 2948](#) עמ' 316) – תיקון מס' 58 בסעיף 1 לחוק לשחרור מוקדם של אסירים (תיקוני חקיקה), תשס"א-2001; תחילתו 14 ימים מיום פרסומו ור' סעיף 5 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"א מס' 1784](#) מיום 29.3.2001 עמ' 206 ([ה"ח תשס"א מס' 2969](#) עמ' 40) – תיקון מס' 59.
- [ק"ת תשס"א מס' 6103](#) מיום 3.5.2001 עמ' 769 – צו תשס"א-2001.
- [ס"ח תשס"א מס' 1790](#) מיום 24.5.2001 עמ' 388 ([ה"ח תשס"א מס' 2940](#) עמ' 154) – תיקון מס' 60 בסעיף 21 לחוק ההסגרה (תיקון מס' 7), תשס"א-2001.
- [ס"ח תשס"א מס' 1794](#) מיום 2.6.2001 עמ' 408 ([ה"ח תשס"א מס' 3007](#) עמ' 640) – תיקון מס' 61.
- [ס"ח תשס"א מס' 1795](#) מיום 20.6.2001 עמ' 420 ([ה"ח תשס"א מס' 2979](#) עמ' 518) – תיקון מס' 62 בסעיף 38 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, תשס"א-2001; תחילתו ביום 1.1.2002 ור' סעיף 47 לענין הוראות מיוחדות לתקופת הביניים.
- [ס"ח תשס"א מס' 1800](#) מיום 26.7.2001 עמ' 449 ([ה"ח תשס"א מס' 2997](#) עמ' 606) – תיקון מס' 63 בסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 32), תשס"א-2001; תחילתו ארבעה חודשים מיום פרסומו ור' סעיפים 3, 5 לענין תחולה והוראת מעבר.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1810](#) מיום 14.11.2001 עמ' 15 ([ה"ח תשס"ב מס' 3023](#) עמ' 746) – תיקון מס' 64.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1814](#) מיום 18.12.2001 עמ' 32 ([ה"ח תשס"ב מס' 3031](#) עמ' 779) – תיקון מס' 65.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1845](#) מיום 22.5.2002 עמ' 411 ([ה"ח תשס"ב מס' 3082](#) עמ' 286) – תיקון מס' 66.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1849](#) מיום 13.6.2002 עמ' 422 ([ה"ח תשס"ב מס' 3093](#) עמ' 374) – תיקון מס' 67.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1849](#) מיום 13.6.2002 עמ' 422 ([ה"ח תשס"ב מס' 3075](#) עמ' 230) – תיקון מס' 68.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1851](#) מיום 19.6.2002 עמ' 448 ([ה"ח תשס"ב מס' 3107](#) עמ' 455) – תיקון מס' 69.
- [ס"ח תשס"ב מס' 1859](#) מיום 24.7.2002 עמ' 487 ([ה"ח תשס"ב מס' 3140](#) עמ' 689) – תיקון מס' 70.
- [ק"ת תשס"ג מס' 6205](#) מיום 31.10.2002 עמ' 123 – צו תשס"ג-2002 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תשס"ג-2002; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1874](#) מיום 20.11.2002 עמ' 58 ([ה"ח תשס"ג מס' 3141](#) עמ' 694) – תיקון מס' 71 [במקור מס' 70].
- [ס"ח תשס"ג מס' 1874](#) מיום 20.11.2002 עמ' 58 ([ה"ח תשס"ג מס' 3166](#) עמ' 869) – תיקון מס' 72 [במקור מס' 71].
- [ס"ח תשס"ג מס' 1874](#) מיום 20.11.2002 עמ' 59 ([ה"ח הכנסת תשס"ג מס' 1](#) עמ' 2) – תיקון מס' 73 [במקור מס' 72].
- [ס"ח תשס"ג מס' 1896](#) מיום 16.7.2003 עמ' 514 ([ה"ח תשס"ג מס' 3169](#) עמ' 878) – תיקון מס' 74.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1900](#) מיום 6.8.2003 עמ' 536 ([ה"ח תשס"ג מס' 3147](#) עמ' 717) – תיקון מס' 75 בסעיף 1 לחוק למניעת סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ג-2003.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1903](#) מיום 19.8.2003 עמ' 570 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 28](#) עמ' 470) – תיקון מס' 76 בסעיף 7 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (תיקון מס' 2), תשס"ג-2003.

- [ס"ח תשס"ד מס' 1911](#) מיום 23.11.2003 עמ' 18 ([ה"ח תשס"ב מס' 3166](#) עמ' 868) – תיקון מס' 77.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1941](#) מיום 9.6.2004 עמ' 390 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 32](#) עמ' 25) – תיקון מס' 78.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1950](#) מיום 19.7.2004 עמ' 452 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 33](#) עמ' 28) – תיקון מס' 79; תחילתו שלוש חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1956](#) מיום 11.8.2004 עמ' 521 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 44](#) עמ' 112) – תיקון מס' 80.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1957](#) מיום 12.8.2004 עמ' 532 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 44](#) עמ' 109) – תיקון מס' 81 בסעיף 12 לחוק לתיקון פקודת המבחן (מס' 4), תשס"ד-2004.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1961](#) מיום 17.11.2004 עמ' 14 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 52](#) עמ' 173) – תיקון מס' 82.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1964](#) מיום 13.12.2004 עמ' 34 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 50](#) עמ' 159) – תיקון מס' 83.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1976](#) מיום 26.1.2005 עמ' 104 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 59](#) עמ' 39) – תיקון מס' 84.
- [ס"ח תשס"ה מס' 2017](#) מיום 1.8.2005 עמ' 715 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 82](#) עמ' 164) – תיקון מס' 85.
- [ס"ח תשס"ה מס' 2020](#) מיום 8.8.2005 עמ' 750 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 77](#) עמ' 298) – תיקון מס' 86 בסעיף 30 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), תשס"ה-2005.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2035](#) מיום 22.11.2005 עמ' 11 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 189](#) עמ' 1030) – תיקון מס' 87 בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 46), תשס"ו-2005.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2036](#) מיום 28.11.2006 עמ' 22 ([ה"ח הכנסת תשס"ה מס' 92](#) עמ' 227) – תיקון מס' 88.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2038](#) מיום 8.12.2005 עמ' 54 ([ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 97](#) עמ' 6) – תיקון מס' 89.
- [ס"ח תשס"ו מס' 2049](#) מיום 3.1.2006 עמ' 230 ([ה"ח הכנסת תשס"ו מס' 100](#) עמ' 30) – תיקון מס' 90.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2067](#) מיום 29.10.2006 עמ' 2 ([ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 231](#) עמ' 236) – תיקון מס' 91 בסעיף 1 לחוק איסור סחר בבני אדם (תיקוני חקיקה), תשס"ז-2006.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2075](#) מיום 1.1.2007 עמ' 38 ([ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 246](#) עמ' 510) – תיקון מס' 92 בסעיף 14 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר (תיקון מס' 8), תשס"ז-2007.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2078](#) מיום 18.1.2007 עמ' 84 ([ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 258](#) עמ' 12) – תיקון מס' 93; ר' סעיף 2 לענין תחולה.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2096](#) מיום 30.5.2007 עמ' 316 ([ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 141](#) עמ' 128) – תיקון מס' 94. ת"ט ס"ח תשס"ז מס' 2109 מיום 8.8.2007 עמ' 464; תחילתו ביום 30.5.2007.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2113](#) מיום 15.10.2007 עמ' 7 ([ה"ח הכנסת תשס"ז מס' 164](#) עמ' 252) – תיקון מס' 95 בסעיף 1 לחוק איסור מכירה של כרטיסי הגרלה והימורים לקטינים (תיקוני חקיקה), תשס"ח-2007; ר' סעיף 3 לענין תחילה.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2135](#) מיום 27.2.2008 עמ' 216 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 174](#) עמ' 8) – תיקון מס' 96.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2135](#) מיום 27.2.2008 עמ' 217 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 188](#) עמ' 69), [ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 194](#) עמ' 102) – תיקון מס' 97.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2161](#) מיום 3.7.2008 עמ' 608 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 208](#) עמ' 196) – תיקון מס' 98.
- רשומות - ספר חוקים#[ס"ח תשס"ח מס' 2168](#) מיום 21.7.2008 עמ' 662 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 389](#) עמ' 618) – תיקון מס' 99.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2176](#) מיום 6.8.2008 עמ' 812 ([ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 240](#) עמ' 357) – תיקון מס' 100; ר' סעיף 2 לענין תחולה.
- [ס"ח תש"ע מס' 2213](#) מיום 3.11.2009 עמ' 236 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 372](#) עמ' 432), [ה"ח הכנסת תשס"ח מס' 188](#) עמ' 70) – תיקון מס' 101; תחילתו ביום 1.12.2009 ור' סעיף 6 לענין תחולה.
- [ס"ח תש"ע מס' 2214](#) מיום 11.11.2009 עמ' 240 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 384](#) עמ' 582) – תיקון מס' 102.
- [ס"ח תש"ע מס' 2225](#) מיום 4.2.2010 עמ' 325 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 465](#) עמ' 104) – תיקון מס' 103.
- [ס"ח תש"ע מס' 2229](#) מיום 16.2.2010 עמ' 384 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 463](#) עמ' 96) – תיקון מס' 104.
- [ס"ח תש"ע מס' 2229](#) מיום 16.2.2010 עמ' 385 ([ה"ח הכנסת תשס"ט מס' 265](#) עמ' 54, 56) – תיקון מס' 105.
- [ס"ח תש"ע מס' 2231](#) מיום 25.2.2010 עמ' 403 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 473](#) עמ' 154) – תיקון מס' 106.
- [ק"ת תש"ע מס' 6877](#) מיום 14.3.2010 עמ' 948 – צו תש"ע-2010 בסעיף 1 לצו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), תש"ע-2010; תחילתו 30 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תש"ע מס' 2238](#) מיום 24.3.2010 עמ' 505 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 469](#) עמ' 116), [ה"ח הכנסת תש"ע מס' 311](#) עמ' 119) – תיקון מס' 107 בסעיף 4 לחוק המאבק בתופעת השכרות (הוראת שעה ותיקון חקיקה), תש"ע-2010; תחילתו 14 ימים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשע"א מס' 2264](#) מיום 9.12.2010 עמ' 80 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 507](#) עמ' 1058) – תיקון מס' 108 בסעיף

חלק מקדמי

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

פרק א': הוראות יסוד

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

1. אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על-פיו.

אין ענישה אלא לפי חוק

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

2. (א) הסמכות להתקין תקנות לביצוע חוק, כוללת אף את הסמכות לקבוע עבירות על התקנות ועונשים על עשייתן; ואולם, עונש מאסר שנקבע בתקנה, תקופתו לא תעלה על ששה חודשים, ואם נקבע עונש קנס - לא יעלה שיעורו על הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.

ענישה לפי חקיקת משנה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) תקנות שבהן נקבעו עבירות ועונשים טעונות אישור ועדה של הכנסת.

3. (א) חיקוק היוצר עבירה לא יחול על מעשה שנעשה לפני יום פרסומו כדין או יום תחילתו, לפי המאוחר.

אין עונשין למפרע

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) חיקוק הקובע לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה, לא יחול על מעשה שנעשה לפני פרסומו כדין או לפני תחילתו, לפי המאוחר; אך אין רואים בעדכון שיעורו של קנס החמרה בעונש.

פרק ב': תחולת דיני העונשין לפי זמן עשיית העבירה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

4. נעברה עבירה ובוטל בחיקוק האיסור עליה - תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם - יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה.

ביטול העבירה לאחר עשייתה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

5. (א) נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה.

שינוי חיקוק לאחר עשיית העבירה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) הורשע אדם בעבירה בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בחיקוק עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו - יהיה עונשו העונש המרבי שנקבע בחיקוק, כאילו הוטל מלכתחילה.

6. הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על עבירה לפי חיקוק שנקבע בו או לגביו שיעמוד בתוקפו לתקופה מסוימת, או שנובע מטיבו שהוא נתון לשינויים מזמן לזמן.

עבירות שהזמן גרמן

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

פרק ג': תחולת דיני העונשין לפי מקום עשיית העבירה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

סימן א': הוראות כלליות

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

7. (א) "עבירת-פנים" -

העבירות לפי מקומן

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(1) עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל;

(2) מעשה הכנה לעבור עבירה, נסיון, נסיון לשדל אחר, או קשירת קשר לעבור עבירה, שנעשו מחוץ לשטח ישראל, ובלבד שהעבירה, כולה או מקצתה, היתה אמורה להיעשות בתוך שטח ישראל.

(ב) "עבירת-חוץ" - עבירה שאיננה עבירת-פנים.

(ג) "שטח ישראל", לענין סעיף זה - שטח הריבונות של מדינת ישראל כולל רצועת מימי-החופין שלה, וכן כלי-השיט וכלי-הטיס הרשומים בישראל.

14 לחוק להחלפת המונח פקיד סעד (תיקוני חקיקה), תשע"א-2010.

ס"ח תשע"א מס' 2289 מיום 4.4.2011 עמ' 733 (ה"ח הכנסת תשע"א מס' 366 עמ' 73) - תיקון מס' 109.

¹ סעיף זה לא יחול על ביטול סעיף 198 בתיקון מס' 100.

8. נעברה עבירה במחדל, מקום ביצוע העבירה הוא המקום שבו היתה חובת העשייה טעונה קיום. מיקומו של מחדל (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
9. (א) תחולת דיני העונשין של ישראל, לרבות לענין עבירת-חוק, אינה מסויגת על ידי דין זר או מעשה בית דין זר, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק. תנאי התחולה (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
- (ב) לא תהיה העמדה לדין על עבירת-חוק אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בכתב, אם ראה כי יש בכך ענין לציבור.
- (ג) דיני העונשין של ישראל לא יחולו עוד על עבירה, אם האדם נשפט עליה בחוץ לארץ לפי בקשת מדינת ישראל, ואם הורשע שם - גם נשא את עונשו עליה.
- (ד) מקום שדיני העונשין של ישראל עשויים לחול מכוח מספר דרכי תחולה, תהיה תחולתם על פי התחולה הפחות מסויגת.
10. (א) נמצא בישראל אדם שנידון בחוץ לארץ בפסק דין חלוט, על עבירה שחלים לגביה דיני העונשין של ישראל ולא נשא שם את העונש כולו, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, במקום להעמידו לדין, לבקש מבית המשפט שיורה שהעונש שהוטל בחוץ לארץ או החלק ממנו שטרם בוצע שם, יבוצע בישראל, כאילו הוטל העונש בישראל בפסק דין חלוט; בצו כאמור בסעיף זה רשאי בית המשפט לקצר את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל, ולהעמידה על תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל לעבירה שבשלה הוטל העונש, ובלבד שניתן לעשות כן לפי הסכם שבין מדינת ישראל לבין המדינה שבה הוטל העונש.
- (ב) הוטל במדינה המבקשת על נידון כאמור בסעיף קטן (א) קנס או שהוא חויב בפיצוי לאדם אחר, נוסף על עונש המאסר, והודיעה המדינה המבקשת שהנידון טרם שילם את הקנס או את הפיצוי, או חלק מהם, יצווה בית משפט בישראל, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לחייבו בתשלום הקנס או הפיצוי, או חלקם, שטרם שולמו על ידי המדינה המבקשת, כאילו הוטלו בישראל, והדין החל בישראל על אי תשלום קנס או פיצוי ועל גבייתם של אלה יחול לפי הענין; לענין סעיף זה, "פיצוי לאדם אחר" - פיצוי לאדם שניזוק מעבירת ההסגרה שבשלה הורשע הנידון במדינה המבקשת. עונש שהוטל בחוץ לארץ (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994 (תיקון מס' 60) תשס"א-2001
- (ג) גבתה מדינת ישראל קנס או פיצוי כאמור בסעיף קטן (ב), תעביר אותו למדינה המבקשת בהתאם להסדר שייקבע בין מדינת ישראל למדינה המבקשת לענין זה, לרבות לענין ניכוי הוצאות לגביית הקנס או הפיצוי. (תיקון מס' 60) תשס"א-2001
11. נשא אדם עונש בחוץ לארץ על עבירה, או היה נתון שם במעצר בגללה, ינוכה העונש או תקופת המעצר מן העונש שעליו לשאת בישראל בשל אותה עבירה. ניכוי עונש או מעצר (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
- סימן ב': התחולה על עבירות-פנים (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
12. דיני העונשין של ישראל יחולו על כל עבירת-פנים. עבירת פנים (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
- סימן ג': התחולה על עבירות-חוק (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
13. (א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוק נגד - עבירות נגד המדינה או העם הייחודי (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
- (1) בטחון המדינה, יחסי החוץ שלה או סודותיה;
- (2) סדרי המשטר שבמדינה;
- (3) הפעילות התקינה של רשויות המדינה;
- (4) רכוש המדינה, כלכלתה או קשרי התחבורה והתקשורת שלה עם ארצות אחרות;
- (5) רכוש, זכויות או פעילות תקינה של איגוד או גוף שפורטו בסעיף קטן (ג).
- (ב) דיני העונשין של ישראל יחולו גם על עבירות-חוק נגד -
- (1) חיי אזרחי ישראלי, תושבי ישראל או עובדי הציבור, גופו, בריאותו, חירותו או רכושו, באשר הוא כזה;
- (2) חיי יהודי, גופו, בריאותו, חירותו או רכושו, באשר הוא יהודי, או רכוש מוסד יהודי, באשר הוא כזה.

(כ) דיני העונשין של ישראל יחולו גם על עבירת חוץ שהיא עבירה על חוק איסור הכחשת השואה, התשמ"ו-1986.

(תיקון מס' 83)
תשס"ד-2004

(ג) "איגוד או גוף" לענין סעיף קטן (א)(5) –

- (1) ההסתדרות הציונית העולמית;
  - (2) הסוכנות היהודית לארץ ישראל;
  - (3) קרן קיימת לישראל;
  - (4) קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל;
  - (5) גוף מבוקר, כמשמעותו בחוק מבקר המדינה [נוסח משולב], תשי"ח-1958.
- שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות איגודים או גופים נוספים לענין סעיף זה.

14. (א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוץ נגד חיי אזרחי ישראל או תושבי ישראל, גופו, בריאותו או חירותו, שהעונש המרבי עליהן הוא מאסר שנה או יותר.
(ב) נעברה העבירה בשטח הנתון לשיפוט של מדינה אחרת, יחולו עליה דיני העונשין של ישראל רק בהתקיים כל אלה:

עבירות נגד אזרחי ישראל או תושבי ישראל
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

- (1) היא עבירה גם לפי דיני אותה מדינה;
  - (2) אין חל לגבי העבירה סייג לאחריות פלילית לפי דיני אותה מדינה;
  - (3) האדם לא זוכה כבר ממנה באותה מדינה או, אם הורשע בה, לא נשא את העונש שהוטל עליו בגללה.
- (ג) לא יוטל בשל העבירה עונש חמור מזה שניתן היה להטיל, לפי דיני המדינה בה נעברה העבירה.

15. (א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירת-חוץ מסוג פשע או עוון, שנעברה בידי אדם שהיה, בשעת עשיית העבירה או לאחר מכן, אזרחי ישראל או תושב ישראל; הוסגר אדם מישראל למדינה אחרת בשל אותה עבירה ונתן שם את הדין עליה, לא יחולו עוד עליה דיני העונשין של ישראל.

עבירה שנעברה בידי אזרחי ישראל או תושבי ישראל
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) הסייגים האמורים בסעיף 14(ב) ו-1(ג), יחולו לגבי תחולת דיני העונשין של ישראל גם לפי סעיף זה; ואולם, הסייג האמור בסעיף 14(ב)1 לא יחול אם העבירה היא אחת מאלה, והיא נעברה על ידי מי שהיה בזמן עשיית העבירה אזרחי ישראלי:

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 75)
תשס"ג-2003
(תיקון מס' 91)
תשס"ז-2006

- (1) ריבוי נישואין לפי סעיף 176;
- (2) עבירה לפי סימן י' לפרק ח' שנעברה בקטין או בקשר לקטין;
- (א2) מתן שוחד לעובד ציבור זר לפי סעיף 291א;
- (3) הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה לפי סעיף 370;
- (4) גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות לפי סעיף 376ב;
- (5) סחר בבני אדם לפי סעיף 377א.

(תיקון מס' 106)
תש"ע-2010

16. (א) דיני העונשין של ישראל יחולו על עבירות-חוץ אשר מדינת ישראל התחייבה, באמנות בינלאומיות רב צדדיות ופתוחות להצטרפות, להעניש עליהן; והוא, אף אם נעברו בידי מי שאינו אזרחי ישראל או תושב ישראל, ויהא מקום עשיית העבירה אשר יהא.

עבירות נגד משפטים העמים
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) הסייגים האמורים בסעיף 14(ב)2 ו-3(ג), ו-1(ג) יחולו לגבי תחולת דיני העונשין של ישראל גם לפי סעיף זה.

17. (א) מדינת ישראל רשאית להתחייב באמנה בינלאומית להחיל את דיני העונשין שלה על עבירת-חוץ או להחיל את הוראות סעיף 10, לבקשת מדינה זרה ועל בסיס של הדדיות, גם במקרים אחרים מאלה האמורים בסעיפים 13 עד 16, ובלבד שנתקיימו כל אלה:

תחולה שילוחית
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

- (1) על העבירה חלים דיני העונשין של המדינה המבקשת;
- (2) העבירה נעברה בידי אדם הנמצא בתוך שטח ישראל והוא תושב ישראל, בין אם

- הוא אזרח ישראלי ובין אם לאו ;
 (3) בכפוף למיצוי הדין בישראל כלפי האדם, תווטר המדינה המבקשת, בבקשתה, על תחולת דיניה היא בענין הנדון.
 (ב) לא יוטל בישראל בשל העבירה עונש חמור מזה שניתן היה להטיל לפי דיני המדינה המבקשת.
 (ג) כל שאר התנאים ייקבעו באמנה.

חלק א': כללי

(תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994
 (תיקון מס' 39) (תיקון
 מס' 1) תשנ"ה-1995

פרק ד': העבירה הפלילית ואחריות לה

סימן א': היסוד העובדתי שבעבירה

18. (א) "פרט", לענין עבירה - המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה שנגרמה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה עבירה.
 (ב) "מעשה" - לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת.
 (ג) "מחדל" - הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי כל דין או חוזה.

(תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

(תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994
 מבנה היסוד העובדתי
 (תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

סימן ב': היסוד הנפשי שבעבירה

19. אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית, זולת אם -
 (1) נקבע בהגדרת העבירה כי רשלנות היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה ; או
 (2) העבירה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994
 דרישת מחשבה
 פלילית
 (תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

20. (א) מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולענין התוצאות גם אחת מאלה :

מחשבה פלילית
 (תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

- (1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות ;
 (2) פיזות שבאחת מאלה :

- (א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות ;
 (ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען.

- (ב) לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

- (ג) לענין סעיף זה -

- (1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם ;
 (2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.

21. (א) רשלנות - אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות הענין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד -

רשלנות
 (תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

- (1) שלענין הפרטים הנותרים היתה לפחות רשלנות כאמור ;
 (2) שאפשרות גרימת התוצאות לא היתה בגדר הסיכון הסביר.
 (ב) רשלנות יכול שתיקבע כיסוד נפשי מספיק רק לעבירה שאיננה מסוג פשע.

סימן ג': אחריות קפידה

(תיקון מס' 39)
 תשנ"ד-1994

22. (א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בחיקוק שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של חוק זה ונקבע בדין שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות. לענין סעיף קטן זה, "בדין" - לרבות בהלכה פסוקה.

אחריות קפידה
והיקפה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 39)
(תיקון מס' 39)
תשנ"ה-1995

(ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.

(ג) לענין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.

סימן ד': אחריות פלילית של תאגיד

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

23. (א) תאגיד יישא באחריות פלילית -

היקף אחריותו
הפלילית של תאגיד
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(1) לפי סעיף 22, כשהעבירה נעברה על-ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;

(2) לעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות, אם, בנסיבות הענין ולאור תפקידו של האדם, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד, יש לראות במעשה שבו עבר את העבירה, ובמחשבתו הפלילית או ברשלנותו, את מעשהו, ומחשבתו או רשלנותו, של התאגיד.

(ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר חובת העשיה מוטלת במישרין על התאגיד, אין נפקה מינה אם ניתן לייחס את העבירה גם לבעל תפקיד פלוני בתאגיד, אם לאו.

סימן ה': העבירות לפי חומרתן

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

24. אלה סוגי העבירות לפי חומרתן:

סיווג עבירות
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(1) "פשע" - עבירה שנקבע לה עונש חמור ממאסר לתקופה של שלוש שנים;

(2) "עוון" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ושאינה עולה על שלוש שנים; ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס העולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום;

(3) "חטא" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום.

פרק ה': עבירות נגזרות

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

סימן א': הנסיון

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

25. אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה.

נסיון מהו
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

26. לענין נסיון, אין נפקה מינה אם עשיית העבירה לא היתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו.

27. הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על נסיון לעבור אותה.

חוסר אפשרות
לעשיית העבירה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
עונש מיוחד על נסיון
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

28. מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

פטור עקב חרטה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

סימן ב': צדדים לעבירה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

29. (א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין

מבצע
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.
(ג) מבצע באמצעות אחר הוא אדם שתרם לעשיית המעשה על-ידי אדם אחר שעשאו ככלי בידיו, כשהאחר היה נתון במצב כגון אחד המצבים הבאים, כמשמעותם בחוק זה:

- (1) קטינות או אי שפיות הדעת;
- (2) העדר שליטה;
- (3) ללא מחשבה פלילית;
- (4) טעות במצב דברים;
- (5) כורח או צידוק.

(ד) לענין סעיף קטן (ג), אם העבירה מותנית בעושה מיוחד, יהיה אדם מבצע אותה עבירה גם כאשר הייחוד מתקיים באדם האחר בלבד.

30. המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה.

מסדל
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

31. מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.

מסייע
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
ת"ט תשנ"ה-1995

32. הסיוע לעבור עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -

עונש על סיוע
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

- (1) עונש מיתה או מאסר עולם חובה - עונשו מאסר עשרים שנה;
- (2) מאסר עולם - עונשו מאסר עשר שנים;
- (3) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;
- (4) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מרבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

33. הנסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע לביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -

נסיון לשידול
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

- (1) עונש מיתה או מאסר עולם חובה - עונשו מאסר עשרים שנים;
- (2) מאסר עולם - עונשו מאסר עשר שנים;
- (3) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;
- (4) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מרבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

34. (א) משדל או מסייע לא יישא באחריות פלילית לשידול או לסיוע, או לנסיון לשידול, אם מנע את עשיית העבירה או את השלמתה, או אם הודיע בעוד מועד לרשויות על העבירה לשם מניעת עשייתה או השלמתה ועשה למטרה זו כמיטב יכולתו בדרך אחרת; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריות פלילית לעבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

פסור עקב חרטה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) "רשויות", לענין סעיף זה - משטרת ישראל, או גוף אחר המוסמך על פי דין למנוע את עשיית העבירה או את השלמתה.

34א. (א) עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות הענין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה -

עבירה שונה או נוספת
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, ישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;

(2) יישא באחריות לה גם המשדל או המסייע, כעבירה של רשלנות, אם קיימת עבירה כזאת באותו יסוד עובדתי.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם על פי סעיף קטן (א) (1) בעבירה שנקבע לה עונש חובה, רשאי הוא להטיל עליו עונש קל ממנו.

34ב. נתון שהוא תנאי להתהוות עבירה, תהיה לו נפקות לגבי כל צד לאותה עבירה, אף אם אינו מתקיים בו; ואולם נתון אישי שנפקותו מכוח חיקוק להחמיר בעונש, להקל בו, לשנותו בדרך אחרת, או למנעו, תהיה הנפקות לגבי אותו צד בלבד שבו הוא מתקיים.

נתונים ענייניים ואישיים
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

סימן ג': הוראות משותפות

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ג. הנסיון, השידול, הנסיון לשידול או הסיוע, לעבירה שהיא חטא אינם בני עונש.

סיג לנסיון, לשידול ולסיוע
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ד. מלבד אם נאמר בחיקוק או משתמע ממנו אחרת, כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חל גם על נסיון, שידול, נסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה.

תחולת דין העבירה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
ת"ט תשנ"ה-1995

פרק ה'1: סייגים לאחריות פלילית

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 39) (תיקון מס' 1)
תשנ"ה-1995

סימן א': הוראות כלליות

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ה. מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית.

נטל ההוכחה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

סימן ב': סייגים לפליליות המעשה

(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ו. לא יישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה שעשה בטרם מלאו לו שנים עשרה שנים.

קטיונות
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ז. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחמת העדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לענין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפייה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליה, תוך תגובה רפלקטורית או עוויתית, בשעת שינה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.

העדר שליטה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34ח. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש –

אי שפיות הדעת
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו; או

(2) להימנע מעשיית המעשה.

34ט. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.

שכרות
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.

(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" - מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלקוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.

34י. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

הגנה עצמית
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34י1. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף מי שמתפרץ או נכנס לבית המגורים, בית העסק או המשק החקלאי המגודר, שלו או של זולתו, בכוונה לבצע עבירה, או מי שמנסה להתפרץ או להיכנס כאמור.

הגנת בית מגורים,
בית עסק ומשק
חקלאי מגודר
(תיקון מס' 98)
תשס"ח-2008

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול אם –

- (1) המעשה לא היה סביר בעליל, בנסיבות העניין, לשם הדיפת המתפרץ או הנכנס;
- (2) האדם הביא בהתנהגותו הפסולה להתפרצות או לכניסה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

(ג) לעניין סעיף זה, "משק חקלאי" – לרבות שטח מרעה ושטח המשמש לאחסון ציוד וכלי רכב במשק חקלאי.

34יא. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא היתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.

צורך
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34יב. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שנצטווה לעשותו תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאנוס היה לעשותו עקב כך.

כורח
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34יג. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה:

צידוק
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

- (1) הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין, לעשותו;
- (2) עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין;
- (3) במעשה הטעון לפי דין הסכמה, כאשר המעשה היה דרוש באופן מיידי לשם הצלת חיי אדם, שלמות גופו, או למניעת נזק חמור לבריאותו, ואם בנסיבות העניין לא היה בידו להשיג את ההסכמה;
- (4) עשהו באדם בהסכמה כדין, תוך פעולה או טיפול רפואיים, שתכליתם טובתו או טובת הזולת;
- (5) עשהו תוך פעילות ספורטיבית או משחק ספורטיבי, שאינם אסורים לפי דין ואינם נוגדים את תקנת הציבור, ובהתאם לכללים הנהוגים בהם.

34יד. (א) הוראות סעיפים 34ז, 34יא ו-34יב לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע, לפני היווצרות המצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתנהגות נשלטת ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 34יא או בסעיף 34יב, לא היה הצלת אינטרס הזולת.

כניסה למצב
בהתנהגות פסולה
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

(ב) במקרה כאמור בסעיף קטן (א), רואים את האדם כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה; נכנס אדם למצב כדי לעבור את העבירה, והיא מותנית גם בתוצאה, רואים אותו כמי שעבר את העבירה בכוונה.

34טו. הוראות סעיפים 34יא ו-34יב לא יחולו כאשר היתה מוטלת על האדם חובה על-פי דין או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום.

חובה לעמוד בסכנה
או באיום
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
ת"ט תשנ"ה-1995

34טז. הוראות סעיפים 34יא ו-34יב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.

חריגה מן הסביר
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34יז. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.

זוטי דברים
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

34יח. (א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא

טעות במצב דברים
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994

במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו.

(ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירת רשלנות, ובלבד שהטעות היתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 22(ב).

34ט. לענין האחריות הפלילית אין נפקה מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי או בדבר הבנתו של האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר.

טעות במצב משפטי (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

34כ. נושא משרה שיפוטית לא יישא באחריות פלילית למעשה שעשה במילוי תפקידו השיפוטיים, אף אם חרג בכך מתחום סמכותו.

הגנה על רשות שופטת (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

פרק ה'2: הוראות שונות

(תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
פרשנות (תיקון מס' 39) תשנ"ה-1995

34כא. ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין.

פרשנות (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

34כב. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.

נפקותו של ספק (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

(ב) התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג.

34כג. באין בחוק הוראה לסתור, יחולו הוראות החלק המקדמי והחלק הכללי גם על עבירות שלא לפי חוק זה.

כלליות החלק המקדמי והחלק הכללי (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

34כד. לענין עבירה –

הגדרות [5/א] (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

"בית מגורים" - בנין או מבנה או חלק מהם, שבידי בעלו או תופשו לשם מגורים, לעצמו או למשפחתו או לעובדו, גם אם לעתים אין גרים בו; ולענין זה יראו כחלק מבית המגורים גם בנין או מבנה הסמוך לו, או תפוש עמו או משמש לצורך מסויים שלו, ובלבד שיש קשר ביניהם, בין צמוד ובין דרך מעבר גדור ומכוסה המוליך מן האחד למשנהו;

"בעל" ומונחים כיוצא בו, לענין נכסים - לרבות תאגיד, חבר בני-אדם הכשיר להיות בעל נכסים, והמדינה;

"דרך ציבורית" - כביש, שוק, ככר, רחוב, גשר וכל דרך שעוברים בה הרבים כדין;

"החזקה" - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד;

"הליך שיפוטי" - כל הליך לפני בית משפט, בית דין, רשות שיפוטית, ועדת חקירה או אדם המוסמכים להשביע עדים;

"חבלה" - מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוברים;

"חבלה חמורה" - חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים;

"חבלה מסוכנת" - חבלה שיש בה סכנת נפשות;

"חומר מחשב", "מחשב" - כהגדרתם בחוק המחשבים, תשנ"ה-1995;

(תיקון מס' 52) תשנ"ח-1998

"חוק" - לרבות אקט של הפרלמנט הבריטי או דבר המלך במועצתו או חלק מהם, או תקנות לפיהם, כפי תוקפם במדינה;

(תיקון מס' 39) תשנ"ה-1995

"ידיעה", לענין כל ביטוי המציין ניפוק או שימוש - ידיעת טיבו של הדבר המנופק או המשמש;

"כסף" - לרבות שטר מטבע, ממשך בנקאי, שיק וכל אסמכתה אחרת לתשלום כסף;

"לילה" - משעה 18.30 עד שעה 6.30;

"מקום ציבורי" - דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי;

"ניפוק", של דבר - לרבות שימוש או עשיה בו, נסיון של שימוש או עשיה בו, או נסיון להניע אדם להשתמש או לעשות בו או לפעול על פיו;

"נייר ערך" - לרבות תעודה המעידה על זכות או זכות תביעה לנכס;

"נכס" - חי או דומם היכול לשמש נושא לבעלות;

"עובד הציבור" -

(1) עובד המדינה, לרבות חייל כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955;

[תשי"ז]

(2) עובד רשות מקומית או רשות חינוך מקומית;

(3) עובד מועצה דתית;

(4) עובד המוסד לביטוח לאומי;

(5) עובד בנק ישראל;

(6) עובד ההסתדרות הציונית העולמית, הסוכנות היהודית לארץ ישראל, קרן קיימת לישראל, קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל, לרבות חבר מועצה או הנהלה במוסדות אלה;

(7) עובד לשכת שירות התעסוקה;

(8) עובד מפעל, מוסד, קרן או גוף אחר שהממשלה משתתפת בהנהלתם, לרבות חבר מועצה או הנהלה בגופים אלה;

(9) בורר;

(10) נושא משרה או תפקיד על פי חיקוק, בין במינוי, בין בבחירה ובין בהסכם, אף אם איננו אחד מעובדי הציבור המנויים בפסקאות (1) עד (9);

(11) דירקטור מטעם המדינה בחברה ממשלתית, בחברה בת ממשלתית או בחברה מעורבת, כמשמעותן בחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975, וכן עובד של חברה כאמור או אדם המועסק בשירותה;

[תשל"ה]

"פומבי", לענין מעשה -

(1) מקום ציבורי, כשאדם יכול לראות את המעשה מכל מקום שהוא;

(2) מקום שאינו ציבורי, ובלבד שאדם המצוי במקום ציבורי יכול לראות את המעשה;

"פצע" - חתך או דקירה המבתרים או בוקעים כל קרום חיצוני של הגוף, ולענין זה קרום חיצוני הוא כל קרום שאפשר לנגוע בו בלי לבתר או לבקוע כל קרום;

"פרסום" - כתב, דבר דפוס, חומר מחשב, או כל מוצג חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מלים או רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי כלשהו;

(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

"פרסום" -

(1) בדברים שבעל פה - להשמיע מלים בפה או באמצעים אחרים, בהתקהלות ציבורית או במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לשמוע אותם, או להשמיען בשידורי רדיו או טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיצן באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציען לציבור באמצעות מחשב;

(2) בפרסום שאינו דברים שבעל פה - להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו, או למכרו או להציעו למכירה בכל מקום שהוא, או להפיצו בשידורי טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיצו לציבור באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב;

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

"ציבור" - לרבות כל חלק ממנו העלול להיפגע מהתנהגות שעליה מדובר בהקשרו של מונח זה;

"קטין" - אדם שטרם מלאו לו 18 שנים.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

פרק ו': דרכי ענישה

סימן א': כללי

35. (א) בית המשפט שהרשיע אדם בשל עבירה, רשאי להטיל עליו כל עונש אשר אינו עולה על העונש שנקבע בדין לאותה עבירה.

הענשים ענשי
מקסימום [יא/1]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

(ב) היה העונש קנס או פיצוי לפי סעיף 77, יהיה בית המשפט רשאי לקבוע בשיעור שאינו עולה על שיעורו המעודכן ביום החלטת בית המשפט, ואם הוגש ערעור - קנס או פיצוי אשר אינו עולה על שיעורו המעודכן ביום ההחלטה בערעור; לענין זה, "שיעור מעודכן" - שיעור הקנס שהיה קבוע בחוק לעבירה ביום ביצועה כפי ששונה בצו מכוח סעיף 64, ובפיצוי לפי סעיף 77, שיעור הפיצוי שהיה קבוע בחוק ביום ביצוע העבירה כפי ששונה בצו כאמור.

(ג) שונה שיעור הקנס או הפיצוי שלא כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה בית המשפט רשאי להטיל קנס או פיצוי בשיעור שאינו עולה על שיעורו ביום החלטת בית המשפט; בצירוף הפרשי הצמדה למדד לפי שינויים במדד שפורסמו עד יום החלטת בית המשפט; בסעיף זה, "מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

35א. (א) הורשע אדם בעבירה שדינה עונש חובה, ניתן להטיל עליו עונש קל מעונש החובה הקבוע לעבירה, אם העבירה נעברה בנסיבות מקלות מיוחדות שיפורשו בגזר הדין.

עונש חובה ונסיבות
מקלות
(תיקון מס' 44)
תשנ"ה-1995

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אלה:

- (1) עבירת רצח לפי סעיף 300, למעט במקרים המפורטים בסעיף 300א;
- (2) עבירה לפי -
- (א) חוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950;
- (ב) חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950;
- (ג) חוק הטיס (עבירות ושיפוט), תשל"א-1971.

36. נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד.

מאסר וקנס
(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

37. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט, לפני שיגזור את דינו, לדרוש תסקיר בכתב של קצין מבחן על כל אלה:

חקירה [יא/3]

- (1) עברו של הנאשם;
  - (2) מצבו המשפחתי של הנאשם עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;
  - (3) מצבו הכלכלי של הנאשם;
  - (4) מצב בריאותם של הנאשם ובני משפחתו;
  - (5) נסיבות פרטיות מיוחדות - אם ישנן - שהביאוהו לידי עבירה.
- (ב) בתסקיר כאמור רשאי קצין המבחן להמליץ לפני בית המשפט על טיב העונש שיש בו, לדעתו, סיכוי להחזיר את הנאשם למוטב.
- (ג) הטיל בית המשפט על הנאשם עונש מאסר לאחר קבלת התסקיר, יישלח העתק ממנו לנציב בתי הסוהר להיות בידו חומר להתוויית דרך הטיפול באסיר.
- (ד) הטענה כי התסקיר שהוגש לבית המשפט לא נערך לפי הוראות סעיף זה אינה עילה לערעור.

38. (א) לא יטיל בית המשפט עונש מאסר, שלא על תנאי, אלא לאחר קבלת תסקיר לפי סעיף 37.

תסקיר חובה [יא/4]

(ב) שר המשפטים רשאי, באכרזה שתפורסם ברשומות, לסייג, מדי פעם, תחולתו של סעיף קטן (א) לפי סוגי בתי משפט, לפי עבירות, לפי גיל הנאשמים או לפי כל סיווג אחר.

39. (א) מי שהורשע בשל עבירה פלוגנית וביקש שבית המשפט ירדן אותו גם בשל עבירות אחרות שהוא מודה שעבר אותן, רשאי בית המשפט - לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשמיע

עבירות אחרות
שהודה בהן הנאשם
[יא/5]

טענותיו לענין זה - להרשיעו ולגזור את דינו, או להעמידו במבחן, בשל כל אחת מן העבירות האחרות.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה אלא לגבי עבירות שהן בסמכותו העניינית ושהוא מוסמך לדון בהן בהרכב שבו הוא יושב, אולם בית משפט מחוזי רשאי לעשות כן גם לגבי עוונות וחטאים.

(ג) הורשע אדם לפי סעיף זה על אף התנגדותו של התובע, רשאי התובע לערער על הרשעה זו.

(ד) השתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף זה ובערעור על פסק דינו בוטלה ההרשעה בשל העבירה שהנאשם הואשם בה, אין בכך כדי לפגוע בהרשעה ובגזר הדין בשל העבירות האחרות.

(ה) בסעיף זה, "עבירות אחרות" - בין שהוגש עליהן כתב אישום ובין שטרם הוגש, ובלבד שפרטי העבירות צוינו במידה הדרושה כדי לזהותן.

40. עבירה שנקבעה בחוק לפני י"ט באלול תשי"ד (17 בספטמבר 1954) ולא נקבע לה עונש, רשאי בית המשפט להטיל -

עבירות שלא נקבע להן עונש [יא/6]
(תיקון מס' 9)
תש"ס-1980
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1982
צו תש"ע-2010

(1) מקום שהעבירה היא עוון - מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 75,300 שקלים חדשים או שני הענשים כאחד;

(2) מקום שלא נאמר שהעבירה היא עוון - מאסר עד שבעה ימים או קנס עד 2,800 שקלים חדשים או שני הענשים כאחד.

צו תש"ע-2010

סימן ב': מאסר

41. עבירה שדינה מאסר עולם ולא נקבע שהוא עונש חובה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא תעלה על עשרים שנה.

מאסר עולם [יא/7]

42. עבירה שדינה מאסר ולא נקבעה לה תקופה, תקופת המאסר שיטיל בית המשפט לא תעלה על שנה אחת.

מאסר סתם [יא/8]

43. מי שנידון למאסר תיחשב תקופת מאסרו מיום גזר הדין, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; היה הנידון משוחרר בערובה אחרי גזר הדין, לא יבואו ימי שחרורו במנין תקופת העונש.

חישוב תקופת מאסר [יא/9]

44. הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע.

מאסר נדחה [יא/10]

45. (א) מי שנידון במשפט אחד לענשי מאסר בשל עבירות שונות, ולא הורה בית המשפט שישאם, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא את עונש המאסר של התקופה הארוכה ביותר.

מאסר חופף [יא/11]

(ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר.

(ג) מי שנידון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן חופפת בחלקה את האחרת, אין עליו, לאחר שנשא תקופת המאסר האחת, אלא שארית תקופת המאסר האחרת שאינה חופפת.

46. מי שנידון לתקופות מאסר שונות שעליו לשאת בזו אחר זו, ישא תחילה את התקופה הקצרה יותר, להוציא המאסר שכבר התחיל לשאת בשעה שנידון למאסר נוסף, ובכפוף להוראות סעיף 58. היה בין תקופות המאסר בשל אי תשלום קנס, ישא אותו תחילה לפני כל מאסר פלילי אחר, ואם היה במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וימשך משתם המאסר האמור.

סדר נשיאת מאסר פלילי [יא/12]
(תיקון מס' 9)
תש"ס-1980

47. (א) מי שהוטל עליו מאסר אזרחי, ישאנו נוסף לכל תקופת מאסר אחרת שעליו לשאת, בין שהמאסר האחר הוא מאסר פלילי ובין שהוא מאסר אזרחי.

סדר נשיאת מאסר אזרחי [יא/13]

(ב) מי שהוטלו עליו מאסר אזרחי ומאסר פלילי, ישא את המאסר האזרחי תחילה; ואם היה נושא מאסר פלילי בעת שהוטל עליו המאסר האזרחי, יופסק המאסר הפלילי לשם נשיאת

המאסר האזרחי וישוב ויימשך מתום המאסר האזרחי.

(ג) מי שהוטלו עליו יותר ממאסר אזרחי אחד בשל עילה אחת ישאם בזה אחר זה לפי סדר הטלתם; היו המאסרים בשל עילות שונות, ישאם בזה אחר זה לפי סדר זה:

- (1) מאסר לכפיית ציות לצו של בית משפט או לכפיית התנהגות ראויה בבית משפט;
- (2) מאסר לכפיית תשלום חוב של מזונות;
- (3) מאסר לכפיית תשלום חוב אזרחי אחר;
- (4) מאסר לכפיית מתן גט או מתן חליצה;
- (5) מאסר בשל כל עילה אחרת.

(ד) בסעיף זה -

"מאסר פלילי" - מאסר שהוטל במשפט פלילי כעונש בשל עבירה, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס שהוטל כאמור;

"מאסר אזרחי" - מאסר שאינו מאסר פלילי ולענין סעיף קטן (ב) - למעט מאסר שהוטל בצו לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967;

"בית משפט" - לרבות בית דין וועדת חקירה.

(תיקון מס' 92)
תשס"ז-2007

48. (א) אסיר יהא חייב בעבודה לפי פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, והתקנות על פיה; תקנות אלה יכילו הוראות בענין שכר ובענין תנאי עבודתו של האסיר מחוץ לשטח בית הסוהר.

עבודה במאסר [יא/4]

(ב) ועדת שחרורים רשאית לשחרר אסיר מחובת עבודה או להגבילה אם ראתה אחת מאלה:

- (1) מצב בריאותו מצריך לעשות זאת;
- (2) השחרור או ההגבלה יועילו, לדעתה, להחזירו למוטב;
- (3) סיבה סבירה אחרת.

(ג) לא יועסק אסיר בעבודה מחוץ למוסדות המדינה אלא בהסכמתו ובתנאי עבודה מקובלים.

49. (בוטל).

(תיקון מס' 62)
תשס"א-2001

50. (בוטל).

(תיקון מס' 62)
תשס"א-2001

51. (בוטל).

(תיקון מס' 62)
תשס"א-2001

סימן ב'1: נשיאת מאסר בעבודת שירות

(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987

51א. בסימן זה -

הגדרות
(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987

"הממונה" - הממונה על עבודת שירות שמונה לפי סעיף 51א;

"עבודת משק" - (נמחקה);

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

"עבודה ציבורית" - (נמחקה);

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

"עבודת שירות" - עבודה מחוץ לכותלי בית הסוהר, שהיא למטרות של תועלת הציבור, במוסד ממוסדות המדינה, או בגוף אחר או בסוגי גופים, שקבע השר לביטחון הפנים;

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

"עובד שירות" - מי שנידון לעונש מאסר בעבודת שירות מהמועד שנקבע לתחילת ביצוע עבודת השירות.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

51ב. (א) בית משפט שגזר על נאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, רשאי להחליט, בגזר הדין, שהנידון ישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות; קבע בית המשפט כי חלק מעונש המאסר יהיה בעבודת שירות, יישא הנידון את חלק העונש האמור בתום תקופת המאסר בפועל, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.

נשיאת מאסר בעבודת שירות
(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(ב) בית המשפט לא יחליט כאמור בסעיף קטן (א) כי נאשם יישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות, אלא אם כן מתקיימים כל אלה:

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(1) בית המשפט קיבל, לפני מתן גזר הדין, חוות דעת מטעם הממונה (בסימן זה – חוות דעת הממונה) בדבר התאמתו של הנאשם לעבודת שירות, וכן בדבר האפשרות להשמתו בה ובדבר עבודת השירות שהנאשם יכול לעבוד בה והתנאים שבהם תבוצע;

(2) הנאשם הסכים לשאת את עונש המאסר בעבודת שירות, בהתאם לתנאים שנקבעו בחוות דעת הממונה.

(1ב) בחוות דעת הממונה יפורטו אלה:

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(1) התאמתו, אי-התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם לביצוע עונשו בעבודת שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות; קביעת אי-התאמתו או מגבלות על התאמתו של הנאשם תתבסס על חוות דעת שקיבל הממונה, אם ניתנה כזו, מקצין משטרה שהסמיך לכך ראש אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל, עובד שירות הביטחון הכללי שהסמיך לכך ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי או קצין בשירות בתי הסוהר שהסמיך לכך ראש חטיבת המודיעין בשירות בתי הסוהר, לפי העניין;

(2) אפשרות השמתו או אי-השמתו של הנאשם בעבודת שירות מתאימה למצבו הבריאותי ולמוגבלויותיו, אם ישנן, יכולתו להיות מועסק בסוגי מקומות העבודה שניתן להעסיק בהם עובד שירות ויכולתו לעמוד בשעות העבודה הנדרשות ובנוהלי עבודה הנהוגים בסוגי מקומות עבודה כאמור; לעניין זה, רשאי הממונה להתבסס על אלה:

(א) העבירה שבה הורשע הנאשם;

(ב) הרשעות קודמות של הנאשם;

(ג) חוות דעת מטעם גורם טיפולי בעניינו של הנאשם, אם ניתנה, ובכלל זה – אם נערך תסקיר של קצין מבחן בקשר להליך שבו התבקשה חוות דעת הממונה – סיכום והמלצות של התסקיר, ואם הוכנה הערכת מסוכנות לפי חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006 – תמצית הערכה עדכנית;

(ד) צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006, וצו על פי חוק מגבלות על חזרתו של עברייני מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ה-2004, אם הוצאו בעניינו של הנאשם;

(ה) הערכות שניתנו בעבר לעניין אופן הביצוע של עבודות שירות קודמות על ידי הנאשם;

(ו) מצבו הבריאותי של הנאשם ומוגבלויותיו, אם ישנן, לרבות חוות דעת מטעם גורם טיפולי לעניין זה.

(2) לצורך השמת הנאשם בסוג מסוים של עבודת שירות, נוכח קיומן של מגבלות השמה, רשאי הממונה להתבסס על המידע המנוי בסעיף קטן (1ב)(2)(א) עד (ו), ועל מידע בדבר עברו של הנאשם; ואולם מידע שאינו מנוי בסעיף קטן (1ב)(2), לא יובא לפני בית המשפט, ולא ישמש עילה לאי-השמת הנאשם בעבודת שירות.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(3) לא מצא הממונה מקום מתאים להשמת הנאשם בעבודת שירות, נוכח המידע המנוי בסעיף קטן (1ב)(2)(א) עד (ו), יודיע על כך לבית המשפט, ויפרט את הפעולות שביצע לצורך איתור מקום מתאים, ומתי עתיד להתפנות מקום מתאים להשמת הנאשם, בשים לב למידע כאמור.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(4) בית המשפט רשאי להורות לממונה להציג לפניו מידע כאמור בסעיף קטן (1ב)(1), שעליו מבוססת חוות דעת הממונה, שהוא חסוי על פי דין או שגילוי לנאשם או לבא כוחו עלול, לדעת גורם כאמור בסעיף קטן (1ב)(1), לפגוע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב אחר (בסימן זה – מידע חסוי);

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(2) לבקשת הנאשם או בא כוחו, יורה בית המשפט לממונה להתיר לנאשם לעיין במידע שעליו מבוססת חוות דעת הממונה לגביו; היה המידע שעליו מבוססת חוות הדעת כאמור מידע חסוי ומצא בית המשפט כי העניין שיש באי-גילוי עדיף מהצורך לגלותו לשם עשיית צדק, לא יורה על עיון הנאשם במידע האמור, ויורה לממונה להעביר לנאשם תמצית או פרטים של המידע החסוי, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע

בביטחון המדינה או בעניין הציבורי החשוב האחר;

(3) בית המשפט רשאי לעיין במידע חסוי אף שלא בנוכחות הנאשם ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו, אלא אם כן התנגד הנאשם לעיון בית המשפט במידע החסוי; התנגדות כאמור תיחשב כחזרה מהסכמת הנאשם לנשיאת עונשו בעבודת שירות;

(4) הורה בית המשפט לממונה לתת לנאשם לעיין במידע חסוי שעליו מבוססת חוות הדעת, רשאי היועץ המשפטי לממשלה להגיש עתירה נגד גילוי המידע; עד למתן החלטה בעתירה לא יגולה החומר;

(5) לצורך החלטתו בעניין התאמתו בלבד של הנאשם לעבודת שירות, רשאי בית המשפט להביא בחשבון גם מידע חסוי שהובא לפניו לפי סעיף קטן זה.

(ג) בית המשפט רשאי לקבוע תנאים לעבודת שירות.

(ד) לענין סעיף זה, תקופת מאסר בפועל תחושב כך:

(1) תקופות מאסר חופפות - לפי התקופה הארוכה יותר;

(2) תקופות מאסר מצטברות - לפי סך כל התקופות.

51ג. (א) הטיל בית המשפט עונש מאסר בעבודת שירות, תחל עבודת השירות ביום שקבע בית המשפט, בהתחשב בהמלצת הממונה ולא יאוחר מחודש מיום מתן גזר הדין, אלא אם כן הורה בית המשפט על התחלת עבודת השירות במועד מאוחר יותר; קבע בית המשפט כי הנידון יישא רק חלק מתקופת המאסר בעבודת שירות, תחל עבודת השירות ביום שלאחר תום תקופת המאסר בפועל; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לפי סעיף 87.

עבודת השירות
(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(ב) סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, תשס"א-2001 (בסעיף קטן זה – חוק שחרור על-תנאי) לא יחול על מי שבית המשפט החליט לגביו כי ישא את עונש המאסר בעבודת שירות, ואולם אם ההחלטה כאמור חלה רק על חלק מתקופת המאסר שנגזרה עליו ויתרת תקופת המאסר בהתאם להחלטה עולה על שלושה חודשים או אם הופסקה עבודת השירות בהתאם להוראות סעיפים 51ט או 51 ויתרת תקופת המאסר שעל האסיר לשאת בעקבות הפסקה זו עולה על שלושה חודשים, יחול סעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי על יתרת תקופת המאסר האמורות.

(תיקון מס' 62)
תשס"א-2000
(תיקון מס' 92)
תשס"ז-2007

(ג) עבודת שירות תהיה בפיקוחו של מפקח שהממונה מינה לכך (להלן - מפקח) והמפקח רשאי להיעזר באחרים לצורך זה.

(ד) הממונה או סוהר בכיר כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן – פקודת בתי הסוהר), המשמש רכז עבודת שירות מחוזי שהממונה הסמיך לכך (בסימן זה – רכז עבודת שירות מחוזי), רשאי להעביר עובד שירות למקום עבודה אחר מטעמים סבירים.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

51ד. (בוטל).

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

51ה. עובד שירות לא יקבל שכר ולא ייחשב כעובדו של מי שבשכילו או באמצעותו הוא מבצע את השירות, למעט לענין דיני העונשין, דיני הבטיחות בעבודה ואחריות בנויקין כלפי אותו עובד שירות.

התנאים בעבודת
שירות
(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

51ו. (א) תקופת עבודת השירות תהיה כפי שקבע בית המשפט בגזר הדין (בסימן זה – תקופת עבודת השירות), והנידון יבצע את עבודת השירות במהלך התקופה האמורה ברציפות, בכפוף להוראות סעיף זה.

תקופת עבודת
השירות
(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(ב) שבוע עבודה של עובד שירות יהיה בן חמישה ימי עבודה; מספר שעות העבודה ביום עבודה של עובד שירות יהיה שמונה שעות וחצי רצופות, ואולם רשאי בית המשפט או הממונה, במקרים חריגים בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם או בהתאם לנהוג במקום עבודת השירות, לאשר ביצוע עבודת שירות בהיקף שעות יומי נמוך יותר, ובלבד שלא יפחת משש שעות עבודה ביום.

(ג) עובד שירות לא יעבוד ביום מנוחה כמשמעותו בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, בימי שבתון שנקבעו בחיקוק, וכן ביום נוסף במהלך השבוע שיקבע הממונה על פי הנהוג במקום עבודת השירות ולפי צרכיו של מקום העבודה האמור; הימים המנויים בסעיף קטן זה יבואו במניין תקופת עבודת השירות.

<p>51ז. (א) נסתיימה העבודה במקום עבודת השירות, יעביר הממונה או רכז עבודת שירות מחוזי את עובד השירות ללא שיהיו לעבודת שירות במקום עבודה אחר.</p>	<p>הפסקה בעבודת שירות (תיקון מס' 21) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009</p>
<p>(ב) עובד השירות יודיע לממונה, ללא שיהוי, על כל הפסקה בעבודה או העדרות ממנה. (ג) עובד שירות לא יעדר מעבודתו אלא באישור הממונה, רכז עבודת השירות או מפקח, ואם נעדר מסיבות רפואיות – גם באישור רופא; האישר יהיה לפי כללים שיקבע השר לביטחון הפנים בתקנות.</p>	<p>(תיקון מס' 102) תש"ע-2009</p>
<p>(ד) תקופת הפסקת עבודת שירות וימי העדרותו של עובד שירות לפי סעיף זה, לא יבואו במנין ימי עבודת השירות, למעט היעדרות מסיבות רפואיות בשל תאונת עבודה שאירעה במסגרת עבודת השירות ובמקום עבודת השירות.</p>	<p>חובותיו של עובד שירות (תיקון מס' 102) תש"ע-2009</p>
<p>51ח. (א) עובד שירות יבצע את עבודת השירות שהוטלה עליו ויציית לכללים ולהוראות שקבעו הממונה, רכז עבודת שירות ומפקח, לפי העניין, בכל הקשור לעבודת השירות. (ב) עובד השירות יודיע לממונה על כתובת מגוריו הקבועה, וכן יודיע לממונה על כל שינוי בכתובת המגורים האמורה, בתוך 48 שעות ממועד השינוי.</p>	<p>הפסקה מינהלית של עבודת שירות (תיקון מס' 21) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009</p>
<p>51ט. (א) נציב בתי הסוהר או קצין בדרגת גונדר שהוסמך לכך על ידו, רשאי, לאחר שנתן לעובד השירות הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו או לפני סוהר בכיר כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר שהוסמך לכך על ידי הנציב, להחליט כי עבודתו של עובד השירות לא תחל או תופסק וכי הוא יישא את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר, לפי העניין, אם ראה כי מתקיים בעובד השירות אחד מאלה לפי העניין:</p>	<p>(1) הוא לא התייצב לתחילת ריצוי עבודת השירות או נעדר מהעבודה ללא אישור הממונה, רכז עבודת השירות, המפקח או רופא; (2) הוא אינו מבצע כראוי את המשימות שהוטלו עליו או שהתנהגותו בעבודה אינה מניחה את הדעת; (3) הוא הפר תנאי מתנאי עבודת השירות שקבע בית המשפט לפי סעיף 51ב(ג); (4) הוא לא ציית להוראה של הממונה, של רכז עבודת השירות או של המפקח או לא קיים חובה המוטלת עליו לפי סימן זה; (5) הוא נתון במעצר או משוחרר בערובה בתנאים שאינם מאפשרים את התייצבותו להמשך ביצוע עבודת השירות; (6) הוא הסתיר פרט או מסר פרט כוזב שהם מהותיים לצורך קביעת התאמתו לעבודת השירות או השמתו בה.</p>
<p>(א) שימוש לפי סעיף קטן (א) ייערך בעל פה ויתועד בכתב; הוזמן עובד השירות לשימוע כאמור ימשיך עובד השירות בעבודתו עד למתן החלטה בעניינו כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הורה הממונה אחרת; הורה הממונה אחרת, לא תבוא התקופה שמיום הזמנתו של עובד השירות לשימוע ועד להחלטה בעניינו במניין ימי עבודת השירות, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.</p>	<p>(1) הודעה על החלטה כאמור בסעיף קטן (א), תימסר, בלא שיהוי, לעובד השירות, במקום עבודת השירות או במשרדי הממונה, ואם העובד לא החל בביצוע עבודת השירות או נעדר ממקום עבודתו, תישלח לו ההודעה בדואר רשום לכתובת המגורים שהודיע עליה לממונה לפי סעיף 51ח(ב); נשלחה ההודעה בדואר רשום לפי פסקה זו, יראו אותה כאילו נמסרה לידי עובד השירות בתוך 14 ימים מיום משלוח ההודעה, אלא אם כן הוכיח העובד כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו;</p>
<p>(2) החל עובד השירות בביצוע עבודת השירות והתקבלה החלטה כאמור בסעיף קטן (א), תוספק עבודתו למחרת היום שבו נמסרה לו ההודעה.</p>	<p>(ג) על החלטה לפי סעיף קטן (א) רשאי עובד השירות להגיש עתירה לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן - עתירה) לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא מקום מגוריו של עובד השירות, תוך 14 ימים מהיום שבו נמסרה לו ההחלטה, ואולם רשאי בית המשפט, לבקשת עובד השירות, להאריך את התקופה האמורה מטעמים מיוחדים</p>

שיירשמו; על עתירה כאמור יחולו הוראות סימן ח' של פרק ב' לפקודה האמורה, במידה שאינן סותרות הוראות סעיף זה.

(ד) הגיש עובד השירות עתירה - תעוכב תחילתה של עבודת השירות או תימשך הפסקתה, לפי העניין, עד למחרת היום שבו תינתן החלטת בית המשפט; לא הגיש עתירה - ישא עובד השירות את עונשו או את יתרת עונשו בבית סוהר החל במחרת היום שבו תם המועד להגשת העתירה.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(17) החלטה לפי סעיף קטן (א) דינה כדין צו למאסרו של עובד השירות; הגיש עובד השירות עתירה והחליט בית המשפט לדחותה - ייכנס הצו לתוקפו למחרת היום שבו ניתנה החלטה כאמור; לא הגיש עובד השירות עתירה - ייכנס הצו לתוקפו למחרת היום שבו תמה התקופה להגשת העתירה.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(ה) החלטתו של בית משפט בעתירה תבוצע החל ביום שלמחרת נתינתה אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר.

(ו) ימי הפסקת עבודת השירות לפי סעיף זה לא יבואו במנין תקופת עבודת השירות.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

51. (א) הרשיע בית משפט עובד שירות בתקופת עבודתו בשל עבירה אחרת, יחולו הוראות אלה:

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009
הפסקה שיפוטית של
עבודת שירות
(תיקון מס' 21)
תשמ"ז-1987
(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(1) גזר בית המשפט עונש מאסר בשל העבירה האחרת - וקבע שהנאשם לא ישא אותו בעבודת שירות - לא תחל עבודת השירות או תופסק ביום מתן גזר הדין, לפי העניין, ועובד השירות יישא את עונשו או את יתרת עונשו, לפי העניין, בבית הסוהר מהיום האמור או מיום אחר שקבע בית המשפט; עובד השירות ישא את תקופת המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט, שהרשיעו בשל העבירה האחרת, ציווה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;

(2) החליט בית המשפט לגזור בשל העבירה האחרת עונש אחר מזה המנוי בפסקה (1) - רשאי הוא לקבוע שעבודת השירות לא תחל או תופסק, לפי העניין, ושעובד השירות ישא את עונשו או את יתרת עונשו, לפי העניין, בבית הסוהר מהיום שיקבע בית המשפט.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(1א) השופט או המותב שגזר את הדין, ובהעדרו - שופט או מותב אחד באותו בית משפט, לפי העניין, רשאי, לאחר שנתן לנאשם אפשרות לטעון את טענותיו, לגזור על הנאשם עונש אחר אם התקיים אחד מאלה, ורשאי בית המשפט להורות כי עבודת השירות תופסק עד למתן החלטתו:

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(1) הממונה הביא לפניו חוות דעת של רופא שירות בתי הסוהר, ולפיה עובד השירות איבד את כושר העבודה שלו ונקבעה לו אי-כשירות קבועה או ממושכת בשל פגיעה שאירעה לו לאחר שנגזר דינו;

(2) הממונה הביא לפניו חוות דעת המובססת על חוות דעת של גורם מוסמך המנוי בסעיף 51(ב)(1), שלא היתה לפני בית המשפט בעת קבלת החלטתו לפי סעיף 51(ב), או שלא היתה בידיעת הממונה בעת הדיון לפי סעיף 51(א), ועל פי חוות הדעת האמורות הנידון אינו מתאים לנשיאת המאסר בעבודת שירות, נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם יישא הנאשם את עונש המאסר בעבודת שירות או ימשיך לשאת את עונשו בעבודת שירות; הבאת חוות הדעת לפני בית המשפט תהיה בדרך הקבועה בסעיף 51(ב).

(2א) הוגש נגד עובד השירות כתב אישום בשל עבירה אחרת לאחר שנגזר דינו לנשיאת המאסר בעבודת שירות, רשאי השופט או המותב שגזר את הדין, ובהעדרו - שופט או מותב אחר באותו בית משפט, לבקשת הממונה, ולאחר שנתן לנאשם אפשרות לטעון את טענותיו, להורות שעבודת השירות לא תחל או תופסק, והנידון יישא את עונשו או את יתרת העונש בבית הסוהר, אם סבר בית המשפט על פי העובדות הנתענות בכתב האישום כי התחלת או המשך ביצוע עבודת השירות על ידי הנאשם אינם הולמים עוד נשיאה של עונש המאסר בעבודת שירות, לנוכח העיתוי של ביצוע העבירה, מהותה, חומרתה ונסיבות ביצועה.

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

(ב) על החלטת בית משפט לפי סעיף קטן (א)(2) או סעיף קטן (2א) ניתן לערער תוך 14 ימים מיום שנמסרה החלטה למערער; בית המשפט ידון בערעור בשופט אחד והחלטתו תהיה סופית; על החלטת בית משפט לגזור עונש אחר לפי סעיף קטן (א)(1) יחולו הוראות חוק סדר הדין הפלילי

(תיקון מס' 102)
תש"ע-2009

[נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לעניין ערעור.

51א. (א) השר לביטחון הפנים ימנה קצין שירות בתי הסוהר לממונה על עבודת שירות.

ממונה על עבודת שירות (תיקון מס' 21) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009

(ב) הממונה יפעל בשקידה ראויה לארגון עבודת השירות, למציאת מקומות לעבודת שירות למגוון סוגי אוכלוסייה, לרבות לאנשים עם מוגבלות, להצבתם של נידונים לעבודה בהם, למינוי מפקחים מקרב עובדי המדינה ולפיקוח על עבודת שירות.

תקנות (תיקון מס' 21) תשמ"ז-1987 (תיקון מס' 102) תש"ע-2009

51ב. (א) השר לביטחון הפנים רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.

(תיקון מס' 102) תש"ע-2009

(ב) תקנות שיתקין השר לביטחון הפנים לפי סימן זה יהיו בהתייעצות עם שר המשפטים ושר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, למעט תקנות שיתקין לעניין גופים כאמור בהגדרה "עבודת שירות" בסעיף 51א.

סימן ג': מאסר על תנאי

52. (א) הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי.

מאסר על תנאי [יא'18]

(ב) (1) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את ענשו אלא אם עבר - תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן - תקופת התנאי) - אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין והורשע בשל עבירה כזאת (להלן - עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(2) הורשע אדם בעבירת בחירות, יכול שתעלה תקופת התנאי בשל עבירה נוספת שהיא עבירת בחירות על שלוש שנים ובלבד שלא תעלה על חמש שנים; לענין פסקה זו, "עבירת בחירות" -

(תיקון מס' 57) תשס"א-2000

(1) עבירה לפי חוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה [נוסח משולב] תשכ"ט-1969;

(2) עבירה לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965;

(3) עבירה לפי חוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט-1959.

(ג) תקופת התנאי תתחיל ביום מתן גזר הדין ואם הנידון נושא אותו זמן עונש מאסר - ביום שחרורו מן המאסר; אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח סימן ב' בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל חופשה מיוחדת או מכח סימן ב' לפרק ו', יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט; והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988

(ד) קביעת העבירות לפי סעיף קטן (ב) יכול שתהיה בציון סוג של עבירות או בפירוט עבירות מסויימות, אם דרך תיאורן ואם דרך אזכור הוראות חוק; אוזכרה הוראת חוק והיא בוטלה לאחר מכן והוראה אחרת באה במקומה, יראו את גזר הדין כמאזכר את ההוראה האחרת.

53. (בוטל).

(תיקון מס' 81) תשס"ד-2004

54. הטיל בית המשפט עונש מאסר בשל עבירה נוספת, לא יורה שעונש זה יהיה כולו על תנאי.

מאסר בשל עבירה נוספת [יא'20]

55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.

הפעלתו של מאסר על תנאי [יא'21] ת"ט תשל"ז-1977

(ב) בצו לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.

(ג) צו לפי סעיף זה יינתן מאת בית המשפט שהרשיע את הנידון בשל העבירה הנוספת, והוא יכול להינתן מאת כל שופט של אותו בית משפט.

56. (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנוספות הענין לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי.
- (ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.
- (ג) האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.
57. לענין סעיפים 54 עד 56 דינו של עונש מאסר על תנאי שהטיל בית דין צבאי כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, כדין עונש מאסר על תנאי שהטיל בית משפט, זולת אם סבר בית המשפט שהרשיע בשל העבירה הנוספת, שהעבירה שעליה הטיל בית הדין הצבאי את עונש המאסר על תנאי היתה עבירה צבאית כמשמעותה באותו חוק.
58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.
59. מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המאסר, זולת אם ציווה בית המשפט שיתחיל ביום אחר.
60. (א) צו לפי סעיפים 55 עד 59 ניתן לערער.
- (ב) בערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת מותר לכלול ערעור גם על צו כאמור אם לא הוגש עליו ערעור לפי סעיף זה.

סימן ד': קנס

61. (א) על אף האמור בכל חוק, מקום שהוסמך בית המשפט בחוק להטיל קנס, רשאי הוא להטיל –
- (1) אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד ששה חדשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 14,400 שקלים חדשים;
- (2) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה מששה חדשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים;
- (3) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים;
- (4) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משלוש שנים - קנס עד 226,000 שקלים חדשים.
- (ב) סעיף זה לא יפגע בהוראה המסמיכה את בית המשפט לקנוס בסכומים העולים על הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) או בהוראות סעיף 63.
- (ג) מקום שקבוע בחוק לעבירה נמשכת קנס או קנס נוסף לכל יום של עבירה רשאי בית המשפט להטיל, במקום אותו קנס - קנס עד 1,400 שקלים חדשים.
- (ד) סעיף זה אינו בא לשנות מסכומים שבית המשפט מוסמך להטיל כקנס בשל אי-ציות לצו בענין עדות או המצאת מסמכים או בשל בזיון בית משפט.
62. (בוטל).
63. (א) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל על הנאשם קנס פי ארבעה משוויים של הנזק שנגרם או של טובת ההנאה שהושגה על ידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.
- (ב) הורשע אדם בעבירה, וקיבל דבר כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה, רשאי בית

המשפט להטיל עליו קנס פי ארבעה משווי של הדבר, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

(ג) בקביעת סכום הקנס לפי סעיף זה רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, בהשפעה שתהיה לסילוק הקנס על יכולתו של הנאשם לפצות את הניזוק בשל הנזק שנגרם לו על ידי העבירה.

(ד) קביעת הקנס לפי ערך הנזק שנגרם או טובת ההנאה שהופקה תהא כערכם ביום ביצוע העבירה או ביום מתן החלטת בית המשפט, לפי הגדול שבהם.

(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

64. (א) שר המשפטים רשאי לשנות בצו את שיעורי הקנסות הקבועים בכל חוק, על פי השינויים שחלו במדד מן המדד שפורסם בחודש שבו הם נקבעו לאחרונה.

עדכון קנסות
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1982

(ב) לא יוגדלו שיעורי קנסות לפי סעיף זה לפני שחלפו ששה חדשים מיום ההגדלה הקודמת.

(ג) בסעיף זה -

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"קנסות" - לרבות תקרות לקנסות שהחוק מסמיך לקבוע ולרבות תקרת הפיצויים האמורה בסעיף 77.

65. (בוטל).

(תיקון מס' 9)
תשמ"ס-1980

66. (א) קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם תוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע ורשאי הוא לקבוע שעל סכום הקנס שתשלומו נדחה או על חלק ממנו תשולם תוספת כאמור בסעיף 67 לגבי תקופת הדחיה.

מועד לתשלום קנס
[יא/32]
(תיקון מס' 9)
תשמ"ס-1980

(ב) קבע בית המשפט כי הקנס ישולם לשיעורין, יחולו הוראות סעיף 71 לגבי כל שיעור ושיעור.

67. (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן - התוספת).

תוספת פיגור על אי
תשלום קנס [יא/32א]
[תשל"ג]

(ב) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חדשים שעברו מן המועד הקבוע - חמישה אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.

(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 29)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 63)
תשס"א-2001

(ג) המועד הקבוע לענין סעיף זה הוא כאמור בסעיף 66, ואם הוטל הקנס שלא במעמד הנאשם או סניגורו - שלושים יום מיום שנשלחה בדואר לנאשם הודעה על גזר הדין או שהומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין.

68. (א) לענין גביה, דין התוספת כדין הקנס, אולם סעיף 71 לא יחול על התוספת.

גביית התוספת
[יא/32ב] [תשל"ג]

(ב) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.

69. (א) בית המשפט או הרשם רשאים לפטור אדם, על פי בקשתו, מתשלום התוספת, כולה או מקצתה, אם שוכנעו שהיו סיבות סבירות לאי תשלום הקנס או חלק ממנו במועד הקבוע.

פטור מתשלום
התוספת [יא/32ג]
[תשל"ג]

(ב) הבקשה לפטור תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה; בית המשפט או הרשם רשאים להחליט בבקשה על יסוד התצהיר בלבד או במעמד המבקש בלבד.

(ג) החלטת בית המשפט או הרשם ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית משפט בענין אורחי, אם ניתנה רשות על כך מאת נותן ההחלטה.

70. קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גבייתו הוראות פקודת המסים (גביה) כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה.

גביית קנסות [יא/33]
(תיקון מס' 9)
תשמ"ס-1980

71. (א) בית המשפט הדין לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו ובלבד שתקופת המאסר במקום קנס לא תעלה על תקופת

מאסר במקום קנס
[יא/34] [תשל"ג]
(תיקון מס' 9)
תשמ"ס-1980
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 39)
תשנ"ד-1994
(הוראת שעה)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 87)
תשס"ו-2005

המאסר הקבועה לעבירה שבשלה הוטל הקנס; נקבע לעבירה עונש קנס בלבד, או היתה העבירה של אחריות קפידה כאמור בסעיף 22(א) סיפה, לא תעלה תקופת המאסר במקום הקנס על שנה.

(ב) (בוטל).

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

(תיקון מס' 87)
תשס"ו-2005
(תיקון מס' 9)
תש"ס-1980

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

(תיקון מס' 92)
תשס"ז-2007

(ה) מי שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס ישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס אחר, בין שהמאסר האחר הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת אם הורה בית המשפט הוראה אחרת.

סימן ד'1: שירות לתועלת הציבור²

(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994
שירות לציבור
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994

71א. (א) בית משפט שהרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לחייבו בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעולה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, בסימן זה - שירות לציבור), למשך תקופה, למספר שעות ובהתאם לתכנית, הכל כפי שיקבע בית המשפט בצו; לצו כאמור ייקרא להלן "צו שירות".

(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן.

(ג) בית המשפט לא יתן צו שירות אלא לאחר ששוכנע על פי תסקיר של קצין מבחן שנעשו סידורים על פי תכנית מפורטת שיאפשרו לנידון לעשות את השירות.

(ד) בית המשפט רשאי לקבוע בצו שירות הוראות ותנאים שיראה אותם נחוצים כדי להבטיח את ביצוע השירות ואת הפיקוח על ביצוע השירות בידי הנידון.

(ה) בית המשפט יסביר לנידון בלשון פשוטה את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ויזהירו שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד; בית המשפט לא יתן צו שירות אלא אם הביע הנידון את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

(ו) שירות לציבור יהיה בפיקוחו של קצין מבחן, והוא רשאי להיעזר באחרים לצורך זה.

71ב. (א) תקופת תקפו של צו שירות לא תעלה על שנה אחת, אולם רשאי בית המשפט להאריכה מנימוקים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שמכסת שעות העבודה לא תעלה על מכסת השעות שנתחייב בה הנידון מלכתחילה.

תקופת צו שירות
ושינוי
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994

(ב) בית המשפט שנתן צו שירות רשאי - על פי בקשת קצין מבחן או על פי בקשת הנידון - לעיין מחדש בצו, לשנותו, לקבוע בו הוראות חדשות או לבטל הוראה מהוראותיו, הכל כפי שיראה לצורך בנסיבות הענין.

71ג. מי שחוייב בשירות לציבור לפי סימן זה יבצע את השירות שהוטל עליו בצו, בהתאם לאמור בו, ויציית להוראות קצין המבחן שקבע בית המשפט או של מי שהוא מינה לכך, בכל הקשור לשירות.

חוביו של החייב
בשירות
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994

² תחילת הסימן על כל המדינה ביום 1.4.1994. כאמור בצו תשנ"ד-1994. צו זה ביטל את תחילת הסימן לענין ערירות מסוימות: ביום 2.10.1979. כאמור בצו תש"ס-1979, ביום 17.5.1987. כאמור בצו תשמ"ז-1987, ביום 1.11.1987. כאמור בצו תשמ"ח-1987 וביום 1.3.1991. כאמור בצו תשנ"א-1991.

71. הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא אחר צו השירות, רשאי הוא –

הפרת צו שירות
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 80)
תשס"ד-2004

(1) אם ניתן צו השירות בלא הרשעה – לבטל את צו השירות, להרשיעו ולגזור עליו עונש על העבירה שבגללה ניתן צו השירות (בסעיף זה – העבירה המקורית);

(2) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה בלא כל עונש נוסף – לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש על העבירה המקורית במקום צו השירות;

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר – לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית.

71ה. שר העבודה והרווחה רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות לביצוע פרק זה, ובין השאר בענין החזר הוצאות הקשורות בביצוע השירות לציבור.

תקנות
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994

71ו. מי שחוייב בשירות לציבור לפי סימן זה לא ייחשב כעובדו של מי שבשכילו או באמצעותו הוא מבצע את השירות.

מעמד עושה השירות
(תיקון מס' 6)
תשל"ט-1979
צו תשנ"ד-1994

סימן ה': התחייבות להימנע מעבירה

72. (א) בית משפט שהרשיע אדם רשאי, נוסף על העונש שהטיל, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים.

התחייבות להימנע מעבירה
(תיקון מס' 104)
תש"ע-2010

(ב) קבע בית המשפט שנאשם ביצע עבירה אך לא הרשיעו, רשאי הוא לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שנה אחת.

(ג) התחייבות כאמור בסעיף זה תהיה בסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון או שנקבע שביצע אותה, לפי העניין, ותהיה בערבים או בלי ערבים, הכל כפי שיצווה בית המשפט.

73. (בוטל).

(תיקון מס' 104)
תש"ע-2010

74. ציווה בית המשפט על אדם לפי סעיף 72 ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים.

מאסר על אי מתן התחייבות [יא/37]
(תיקון מס' 104)
תש"ע-2010

75. צו לפי סעיפים 72 או 74 ניתן לערעור כאילו היה גזר דין של מאסר לשלושה חדשים.

ערעור [יא/38]
(תיקון מס' 104)
תש"ע-2010

76. התחייב אדם לפי סעיף 72 להימנע מעבירה, ולאחר מכן בית משפט הרשיעו בעבירה שתהחייב להימנע ממנה או קבע כי הוא ביצע את העבירה כאמור אך לא הרשיעו, יצווה בית המשפט שהרשיע או שקבע כאמור, על תשלום סכום ההתחייבות; לא שולם סרום ההתחייבות, יהא דינו של סכום זה כדין קנס ויחולו עליו הוראות סעיפים 66 עד 70, ולענין התחייבות שהוטלה על אדם לפי סעיף 72 (א) – גם הוראות סעיף 71.

גביית סכומי התחייבויות
(תיקון מס' 104)
תש"ע-2010

סימן ו': פיצויים והוצאות

77. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפי צווי הנזק או הסבל שנגרם לו.

פיצוי [יא/40]
(תיקון מס' 14)
תשמ"ב-1982
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 78)
תשס"ד-2004
צו תש"ע-2010

(ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

(ג) לענין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.

78. חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 הוא, לענין ערעור הנאשם עליו, כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו; בערעור על פסק הדין שהביא לידי החיוב בפיצוי מותר לכלול גם ערעור על החיוב.
- חיוב בפיצוי דינו כפסק דין [יא/41] (תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988
79. הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו בתשלום הוצאות המשפט, לרבות הוצאות העדים, בסכום שקבע בית המשפט; לענין ערעור ולענין סעיפים 66 עד 71 רואים הוצאות המשפט שחוייב בהן אדם לפי סעיף זה כאילו היו קנס.
- הוצאות המשפט [יא/42]
80. (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.
- הוצאות ההגנה מאוצר המדינה [יא/43] [תשל"א, תשל"ה] חוק סדר הדין (תיקון מס' 41) תשמ"ה-1995
- (ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקסימום להוצאות ולפיצויים האמורים.
- (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.
- (תיקון מס' 9) תשמ"ו-1980
81. (א) זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגרמה למשפט הוגשה בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון טענותיו לענין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של הנאשם והוצאות התביעה, כפי שיקבע בית המשפט.
- הוצאות ההגנה על המתלונן [יא/44]
- (ב) לענין ערעור על חיוב לפי סעיף קטן (א), דין המתלונן כדין נאשם שהורשע, ולענין גביית ההוצאות רואים את החיוב בהן כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית לטובת הזכאי נגד המתלונן.
- (תיקון מס' 25) תשמ"ט-1989 (תיקון מס' 49) תשמ"ו-1996
82. הורשע אדם ונוכה בית המשפט כי הוא משתמש בסמים מסוכנים, כמשמעותם בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, רשאי בית המשפט להטיל עליו בצו - מבחן שבמסגרתו יעבור הנידון טיפול בקהילה, בתקופה ובהתאם לתכנית שיוורה בית המשפט; ורשאי בית המשפט לתת צו כאמור בלא להרשיע את הנאשם, אף אם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שניתן לצוות על הפעלתו.
- טיפול במשתמשים בסמים (תיקון מס' 25) תשמ"ט-1989 (תיקון מס' 42) תשמ"ו-1995
83. בית משפט לא יתן צו מבחן כאמור בסעיפים 82 או 86 אלא אם כן –
- (1) הנידון הסכים לעבור טיפול והבין את תנאי הטיפול ומהותו;
- (2) מצבו של הנידון מצדיק טיפול והנידון מתאים לטיפול;
- (3) נעשו סידורים שיאפשרו לנידון לקבל את הטיפול על פי תכנית מפורטת בתסקיר קצין מבחן לענין סוג הטיפול, מהותו ומשכו.
- תנאים לצו מבחן עם טיפול (תיקון מס' 25) תשמ"ט-1989 (תיקון מס' 49) תשמ"ו-1996
84. (א) שר העבודה והרווחה, בהתייעצות עם שר המשפטים, שר המשטרה ושר הבריאות, רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.
- (ב) שר הבריאות, בהתייעצות עם שר המשפטים ושר העבודה והרווחה רשאי להתקין תקנות לענין מקומות טיפול רפואיים ודרכי טיפול רפואי.
- (ג) תקנות לפי סעיף זה יהיו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.
- תקנות (תיקון מס' 25) תשמ"ט-1989
85. (א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.
- (ב) בטרם יחליט על הארכה נוספת של תקופת התנאי, יבקש בית המשפט תסקיר של קצין
- הארכה נוספת של תקופת התנאי (תיקון מס' 42) תשמ"ה-1995

מבחן על הנאשם, על מצב התקדמותו בטיפול, וכן, אם הוא מקבל טיפול במוסד, על המוסד שבו הוא מטופל.

(ג) הארכה נוספת של תקופת התנאי, לפי סעיף זה, תלויה בצו מבחן כאמור בסימן זה ובתנאים האמורים בו; על ההארכה הנוספת יחולו הוראות סעיף 56(ג).

(ד) לענין סעיף זה –

"טיפול למשתמשים בסמים" - "טיפול סוציאלי", "טיפול רפואי" או "טיפול משולב", כהגדרתם בחוק הפיקוח על מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים, תשנ"ג-1993, הניתן למשתמשים בסמים;

"מוסד" - כהגדרתו בחוק האמור.

86. (א) הורשע נאשם ונוכח בית המשפט כי הוא נוהג באלימות כלפי בן משפחתו, רשאי בית המשפט להטיל עליו בצו, מבחן שבמסגרתו יעבור הנידון טיפול בקהילה, על פי תכנית שיוורה בית המשפט, ורשאי בית המשפט לתת צו כאמור, אם קבע שהנאשם עבר את העבירה אך לא הרשיעו.

(ב) לענין סעיף זה –

"בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה:

(1) בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, הורה של בן זוג או בן זוגו של ההורה, סב או סבתא, צאצא או צאצא של בן זוג, אח או אחות, גיס או גיסה, דוד או דודה, אחיין או אחיינית;

(2) קטין או חסר ישע, שעובר העבירה אחראי עליו, כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א;

"בן זוג" - לרבות הידוע בציבור כבן זוגו.

86א. הוראות פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, יחולו על צו מבחן שניתן לפי סימן זה בכפוף להוראותיו ובשינויים המחויבים.

סימן ח': שונות

87. (א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) בית המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה הניתנת לפי הוראה זו יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור.

88. זיכוי בפלילים או הטלת עונש או חיוב בפיצוי לפי סעיף 77 אינם משחררים מאחריות לנזק לפי כל דין אחר.

89. הוראות פרק זה חלות על עבירות לפי כל דין.

90. שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

פרק ו'1: הוראות להתאמת דיני העונשין

90א. בכל מקום בחיקוק שנחקק לפני תחילתו של חוק העונשין (תיקון מס' 39) (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ד-1994 (בפרק זה - חוק העונשין תיקון מס' 39), ושבו היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח –

(1) "זדון" או "מזיד" - יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה - מודעות כאמור בסעיף 20(א) רישה, ולענין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה - גם פזיזות;

(2) "בכוונה" - מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה,

טיפול באלימות
במשפחה
(תיקון מס' 49)
תשנ"ו-1996

תחולת הוראות
פקודת המבחן
(תיקון מס' 81)
תשס"ד-2004

דחיית מועדים
[יא/50]

האחריות האזרחית
[יא/51]

תחולה [יא/53]

ביצוע ותקנות
[יא/54]

(תיקון מס' 43)
תשנ"ה-1995
פרשנות הדין בדבר
היסוד הנפשי
שבעבירה
(תיקון מס' 43)
תשנ"ה-1995

- יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;
- (3) "ביודעין" או מונח בעל משמעות דומה - יתפרש המונח כמחשבה פלילית כאמור בסעיף 20(א);
- (4) "יש לו יסוד להניח" או ביטוי בעל משמעות דומה - יתפרש הביטוי כאדם שחשד, כאמור בסעיף 20(ג)(1);
- (5) "התרשלות" - יתפרש המונח כרשלנות כאמור בסעיף 21.

90ב. בכל מקום בחיקוק שנחקק לפני תחילתו של חוק העונשין תיקון מס' 39, ושבזו היסוד הנפשי הנדרש להתהוות העבירה הוא רשלנות, ולא אותה עבירה נקבע עונש מאסר העולה על שלוש שנים - יהיה העונש בשל אותה עבירה, מאסר שלוש שנים.

עונש על עבירות רשלנות (תיקון מס' 43) תשל"ה-1995

חלק ב': עבירות

פרק ז': בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים

סימן א': הוראות כלליות

91. בפרק זה –
- "אויב" - מי שהוא צד לוחם או מקיים מצב מלחמה נגד ישראל או מכריז על עצמו כאחד מאלה, בין שהוכרזה מלחמה ובין שלא הוכרזה, בין שיש פעולות איבה צבאיות ובין שאינן וכן ארגון מחבלים;
- "ארגון מחבלים" - ארגון שמטרותיו או פעולותיו מכוונות למיגור המדינה או לפגיעה בבטחונה של המדינה או בבטחון תושביה או ביהודים במדינות אחרות;
- "ידיעה" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה;
- "מסירה" - לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות ולרבות גרם מסירה;
- מקום שמדובר על עשיית מעשה בכוונה מסוימת, פירושו עשייה או מחדל באותה כוונה ללא סמכות כדין.
92. קשר או נסיון לעבור עבירה לפי פרק זה, דינם כדין מעשה העבירה.
93. ההגנה לפי סעיפים 21 או 22 לא תשמש עילה לפטור מאחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 99, 107, 112 או 113(ב); אך היא תשמש עילה להמתקת הדין.
94. אין רואים מעשה כעבירה לפי פרק זה, אם משתמעת מתוכו כוונה בתום לב, או אם נעשה בתום לב מתוך כוונה להביא, בדרכים שאינן פסולות לפי דין, לידי שינוי בסדרי המדינה או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי מדינת חוץ או בפעולות רשות מרשויותיה, או בסדרי מוסד או ארגון של מדינות או בפעולותיהם.
95. (א) מי שיודע כי אדם פלוני זומם לעבור עבירה או עבר עבירה לפי פרק זה שענשה מאסר חמש-עשרה שנה או עונש חמור מזה, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע עשייתה, השלמתה או תוצאותיה, הכל לפי הענין, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות סעיף 262 ולא לגרוע מהן.
- (ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על בן זוג, הורה, צאצא, אח או אחות של אדם שזמם או עבר עבירה כאמור.
96. על אף האמור בפרק זה, לא יטיל בית משפט עונש מוות אלא אם העבירה נעברה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה.

סימן ב': בגידה

97. (א) מי שעשה, בכוונה לפגוע בריבונותה של המדינה, מעשה שיש בו כדי לפגוע

פגיעה בריבונות המדינה או בשלמותה (7/ד)

- בריבונותה, דינו - מיתה או מאסר עולם.
- (ב) מי שעשה, בכוונה ששטח כלשהו יצא מריבונותה של המדינה או ייכנס לריבונותה של מדינת חוץ, מעשה שיש בו כדי להביא לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם.
98. מי שעשה, בכוונה להביא לידי פעולה צבאית נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי להביא לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה; התכוון לסייע לאויב, דינו - מיתה או מאסר עולם. [8/ד] גרם למלחמה
99. (א) מי שעשה, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל, מעשה שיש בו כדי לסייע לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם. טיוע לאויב במלחמה [9/ד]
- (ב) לענין סעיף זה, "סיוע" - לרבות מסירת ידיעה בכוונה שתגיע לידי האויב או ביודעין שהיא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקא מינה שבעת מסירתה לא התנהלה מלחמה.
100. מי שעשה מעשה המגלה אחת הכוונות האמורות בסעיפים 97, 98 או 99, דינו מאסר עשר שנים. גילוי החלטה לבגוד [10/ד]
101. אזרח ישראלי וכל אדם אחר החייב בנאמנות למדינת ישראל, בין באשר הוא חייב בשירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב], ובין באשר שירת בשירות המדינה, והוא שירת בכוחות המזוינים של האויב, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה. שירות בכוחות האויב [11/ד]
102. (א) מי שסייע בידי שבוי מלחמה להימלט או לנסות להימלט ממקום כליאתו או מישראל, דינו - מאסר עשר שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה. טיוע לשבוי מלחמה [12/ד]
- (ב) מי שהתרשל בתפקידו למנוע בריחת שבוי מלחמה, דינו - מאסר שלוש שנים.
103. מי שהפיץ בשעת לחימה, ובכוונה לגרום בהלה בציבור, ידיעות שיש בהן כדי לערער את רוח חיילי ישראל ותושביה בעמידתם בפני האויב, דינו - מאסר חמש שנים; התכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים. תעמולה תבוסנית [13/ד]
- סימן ג': פגיעה בכוחות מזוינים
104. אלה הם הכוחות המזוינים לענין סימן זה: כוחות מזוינים [14/ד]
- (1) צבא-הגנה לישראל;
- (2) משטרת ישראל;
- (3) כוחות מזוינים אחרים הפועלים נגד האויב בשיתוף עם צבא-הגנה לישראל.
105. (א) שלושה או יותר מחברי כוח מזויין העושים אחת מאלה, הרי זו מרידה לענין סימן זה: מרידה בכוחות מזוינים [15/ד]
- (1) בצוותא ותוך אי ציות לפקודה, הם תופסים בנשק או משתמשים בנשק שברשותם או משתמשים באמצעי כפיה כלפי מפקד;
- (2) מסרבים בצוותא למלא פקודה בשעת פעולה צבאית או למלא פקודה הנוגעת לפעולה כזאת.
- (ב) בסעיף זה, "מפקד" - הגבוה ממנו בדרגה, לרבות מי שלפי פקודות הצבא או לפי הנהג בצבא רשאי לתת לו פקודה.
106. המעורר מרידה או משתתף בה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים. מרידה [16/ד]
107. מי שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף 106 בכוונה לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם. מרידה בכוונת פגיעה בבטחון המדינה [17/ד]
108. (א) מי שגרם בזדון נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזויין או סיכן בזדון את האספקה לכוחות המזוינים, דינו - מאסר שבע שנים. פגיעה ברכוש [18/ד]
- (ב) מי שגרם ברשלנות נזק לרכוש שהוא בשימוש כוח מזויין או סיכן ברשלנות את האספקה לכוחות המזוינים, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ג) מי שעבר עבירה לפי סעיף קטן (א) והיה במעשה העבירה כדי לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים. (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994
- (ד) מי שעבר עבירה לפי סעיף קטן (א) בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של (תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

- ישראל או נגדה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.
109. (א) מי שהסית או שידל אדם החייב בשירות בכוח מזויין שלא ישרת בו או שלא יתייצב לפעולה צבאית, דינו - מאסר חמש שנים.
- (ב) מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לערוק משירותו או מפעולה צבאית, או סייע לו בעריקה, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ג) מי שנתן לאדם החייב בשירות כאמור בסעיף קטן (א) מקלט או סייע להחביאו, כשהיה לו יסוד להניח שהוא עריק, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ד) מי שעבר עבירה לפי סעיף זה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.
- (ה) בסעיף זה, "עריקה" - העדר מן השירות בכוח מזויין מתוך כוונה שלא לחזור.
110. מי שהסית או שידל אדם המשרת בכוח מזויין לאי ציות לפקודה חוקית, דינו - מאסר שנה; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש שנים; נעברה העבירה בתקופה שבה מתנהלות פעולות איבה צבאיות של ישראל או נגדה, דינו - מאסר שבע שנים.
- סימן ד': ריגול
111. מי שביודעין מסר ידיעה לאויב או בשבילו, דינו - מאסר עשר שנים; היתה הידיעה עלולה להיות לתועלת האויב, דינו - מאסר חמש-עשרה שנה; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם; גרם ברשלנות שתימסר לאויב או בשבילו ידיעה העלולה להיות לתועלתו, דינו - מאסר שלוש שנים.
112. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.
- (ב) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עשר שנים.
113. (א) (בוטל).
- (ב) מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך והתכוון לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר עולם.
- (ג) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר שבע שנים; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.
- (ד) (1) בסעיף זה, "ידיעה סודית" - ידיעה אשר ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, או ידיעה הנוגעת לסוג ענינים שהממשלה, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, הכריזה, בצו שפורסם ברשומות, כי הם ענינים סודיים;
- (2) ידיעה אשר תוכנה, צורתה, סדרי החזקתה, מקורה או נסיבות קבלתה, מעידים על החובה לשמרה בסוד, חזקה היא, כי ביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, אלא אם כן הוכח אחרת;
- (3) הוראות פסקאות (1) ו-(2) יחולו גם לענין סעיף 113א.
- (ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ג) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.
- 113א. מי שמסר ידיעה סודית כשאינו מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.
114. (א) מי שקיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.
- (ב) ניסה אדם ליצור מגע עם סוכן חוץ, או שביקר במקום מגוריו או במקום עבודתו של סוכן חוץ או נמצא בחברתו, או שנמצא ברשותו שמו או מענו של סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו כדין המקיים מגע עם סוכן חוץ.

(ג) בסעיף זה, "סוכן חוץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו.

(תיקון מס' 5)
תשל"ט-1979

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בבטחון המדינה.

115. (א) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו - כשאינו מוסמך לכך - וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר שלוש שנים; התכוון בכך לפגוע בבטחון המדינה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

כניסה למקום צבאי
[25/ד]

(ב) בסעיף זה, "מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי-צבא הגנה לישראל או המשמש למטרה בטחונית, ועל הכניסה אליו הופקדה שמירה או שהיא מוגבלת לפי הודעה שהוצגה באופן בולט מחוצה לו.

116. העושה אחת מאלה בכוונה להכין מעשה עבירה לפי סימן זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, או לסייע לאדם אחר להכין מעשה עבירה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים:

מעשה הכנה [26/ד]

- (1) מזייף מסמך או מחזיק מסמך מזויף;
- (2) מחזיק מסמך רשמי או משתמש בו כשאינו מוסמך לכך;
- (3) משתמש בטענות שוא או מוסר ביודעין הודעה כוזבת;
- (4) משתמש ללא סמכות כדין במדים של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל או במדים רשמיים אחרים;
- (5) מחזיק ללא סמכות כדין חותם או חותמת או נייר רשמיים או סיסמה סודית.

סימן ה': סודות רשמיים

117. (א) עובד הציבור שמסר, ללא סמכות כדין, ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, וכן מי שהגיעה אליו ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, ולאחר שחדל מהיות עובד הציבור מסרה, ללא סמכות כדין, לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שלוש שנים.

גילוי בהפרת חובה
[27/ד]

(ב) עובד הציבור שהתרשל בשמירת ידיעה שהגיעה אליו בתוקף תפקידו, או שעשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותה של ידיעה כאמור, דינו - מאסר שנה אחת.

(ג) הגיעה לאדם ידיעה בתוקף תפקידו כעובד הציבור, והוא החזיקה, ללא סמכות כדין, בניגוד להוראות שניתנו לו בדבר החזקתה, או לאחר שחדל מהיות עובד הציבור, דינו - מאסר שנה אחת.

(ד) (1) לנאשם לפי סעיף קטן (א) תהא זו הגנה טובה שהידיעה כבר פורסמה לרבים על פי סמכות כדין או הועמדה לעיון הרבים על פי סמכות כדין;

(2) לנאשם לפי סעיף קטן (א) בשל מסירת ידיעה לאחר שחדל מהיות עובד הציבור תהא גם זו הגנה טובה, שמסירת הידיעה היתה כעבור חמש שנים מהיום שחדל מהיות עובד הציבור וששמירת הידיעה לא היה משום פגיעה בדבר שיש לציבור זיקה בו או פגיעה בזכותו של יחיד;

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(3) הוראות פסקה (2) לא יחולו על ידיעה הנוגעת לביטחון המדינה או ליחסי חוץ שלה אלא אם כן אישר הגורם המוסמך, קודם למסירתה, כי מסירת הידיעה לא תפגע בביטחון המדינה או ביחסי חוץ שלה; לענין זה, "הגורם המוסמך" - הצנזור הצבאי הראשי או בעל תפקיד אחר, הכל כפי שתקבע הממשלה בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, דרך כלל או לפי סוגי ענינים;

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

(4) אישור הצנזור הצבאי הראשי פרסום ידיעה כגורם המוסמך לפי הוראות פסקה (3), יראו את האישור גם כאישור מטעמו לפרסום הידיעה לפי חלק ח' לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אלא אם כן קבע הצנזור הצבאי הראשי אחרת.

(תיקון מס' 65)
תשס"ב-2001

117. עובד הציבור שנתן לידיעה שאינה סודית, צורה של ידיעה סודית, במטרה למנוע את פרסומה, דינו - מאסר שנה; לענין זה, "ידיעה סודית" - כהגדרתה בסעיף 113.

הסתרת מידע בידי עובד ציבור (תיקון מס' 65) תשס"ב-2001 גילוי בהפרת חוזה [28/ד]

118. (א) היה אדם בעל חוזה עם המדינה או עם גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], ובחווה יש התחייבות לשמור בסוד ידיעות שיגיעו אליו עקב ביצוע החוזה, והוא מסר, ללא סמכות כדין, ידיעה כאמור לאדם שלא היה מוסמך לקבלה, דינו - מאסר שנה אחת.

(ב) בסעיף זה, "בעל חוזה" - לרבות מי שהועסק, כעובד או כקבלן, לשם ביצוע החוזה; ואולם תהא זו הגנה טובה לנאשם לפי סעיף זה שלא ידע על ההתחייבות לשמור ידיעות כאמור בסוד ושהוא מסר את הידיעה בתום לב.

119. מי שנמסר לו מסמך רשמי בתנאי מפורש שעליו לשמרו בסוד, והוא מסרו לאדם שאינו מוסמך לקבלו, דינו - מאסר שנה אחת; התרשל בשמירתו או עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותו של המסמך, דינו - מאסר ששה חדשים.

גילוי בהפרת אמון [29/ד]

120. מי שעשה, מכר או מסר חותם או חותמת או נייר המתחזים כרשמיים, וכן מי שעשה, מכר או מסר מדים של צבא הגנה לישראל או של משטרת ישראל או מדים רשמיים אחרים, ללא סמכות כדין, דינו - מאסר שנה אחת; התכוון להכין מעשה עבירה לפי פרק זה שענשה מאסר שבע שנים או עונש חמור מזה, דינו - מאסר חמש שנים.

מעשי התחזות [30/ד]

סימן ר': פגיעה ביחסי חוק

121. (א) הקושר קשר לעשות מעשה נגד מדינה ידידותית או נציגיה או נגד ארגון או מוסד של מדינות או נציגיהם, ובמעשה היה כדי לפגוע בענין שיש לישראל בקיום יחסים בינה לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור, דינו - מאסר שבע שנים.

פגיעה ביחסי חוק [31/ד]

(ב) על אף האמור בכל דין, העושה מעשה עבירה בכוונה להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה, ארגון או מוסד כאמור בסעיף קטן (א) או לענין שיש בהם לישראל, דינו - מאסר עשר שנים; ואם ענשו על עבירה כאמור, אף בלי שהוכחה הכוונה האמורה בסעיף קטן זה, הוא מאסר שבע שנים או יותר, דינו - מאסר עולם.

(ג) בסעיף זה, "מדינה ידידותית" - מדינה המקיימת קשרים דיפלומטיים או מסחריים עם ישראל או המרשה לאזרחי ישראל לבקר בארצה.

122. (א) אזרח ישראלי שהתנדב לשרת בכוחות המזוינים של מדינת חוץ, דינו - מאסר שלוש שנים; ואזרח ישראל ששירת בכוח מזויין של מדינת חוץ, רואים אותו כאילו התנדב לשרת, כל עוד לא הוכיח ההפך.

גיוס לכוחות חוץ [32/ד]

(ב) מי שגייס בישראל תושב ישראל לכוח מזויין של מדינת חוץ, והמגייס אינו נציגה הרשמי של אותה מדינה והמגויס אינו אזרח, דינו - מאסר חמש שנים.

(ג) לא ישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף זה על מעשה שעשה בהיתר על פי דין או על פי הסכם בין ישראל לבין מדינה אחרת או מוסד או ארגון בינלאומי, או בהיתר שניתן מטעם הממשלה, אם לאותו אדם ואם לאותו מעשה ואם בדרך כלל.

סימן ז': סדרי דין

123. לא יוגש כתב אישום לפי פרק זה אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו בכתב.

אישום [33/ד]

124. (א) שופט בית המשפט העליון רשאי, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, לצוות על מעצר אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה שיקבע או שיאריך ושלא תעלה בכל פעם על שלושים יום ובכללה על ארבעה חדשים.

מעצר לפי בקשת היועץ המשפטי [34/ד]

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 50) תשנ"ו-1996 (תיקון מס' 50) תשנ"ו-1996

(ג) לגבי מעצר לפי סעיף זה נתונות הסמכויות האמורות בסימן ב' לפרק ג' של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לנשיא בית המשפט העליון או לשופט בית המשפט העליון שקבע לכך.

125. (א) על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996,

מעצר רגיל [35/ד] (תיקון מס' 50) תשנ"ו-1996

קצין משטרה בכיר רשאי לצוות על מעצרו של אדם החשוד בעבירה לפי סימנים ב' או ד' לתקופה של חמישה-עשר ימים, בטרם יובא לפני שופט; לפני מתן צו המעצר או תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר נתינתו ישמע הקצין את החשוד.

(ב) מי שנעצר כאמור בסעיף קטן (א) ניתן להחזיקו גם במקום מעצר שקבע שר הבטחון והודעה עליו נמסרה לשר המשפטים; ההחזקה תהיה בתנאים שנקבעו בתקנות לפי סעיף 3 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), תשל"ט-1979.

(תיקון מס' 17)
תשמ"ג-1983

126. היה המפקח הכללי של המשטרה, או קצין משטרה בכיר שהוא הסמיך לכך, משוכנע כי יש יסוד מספיק להניח שנעברה עבירה לפי סעיפים 111 או 112 או שעומדים לעבור עבירה לפי אחד הסעיפים האלה, והוא סביר כי הענין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, רשאי הוא לתת לשוטר הוראה בכתב חתומה בידו, לערוך חיפוש בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, כדין צו חיפוש שנתן שופט בית משפט שלום על פי הפקודה, ובלבד שהוראה כאמור תאושר בידי שופט תוך שלושה ימים אחרי נתינתה.

חיפוש משטרה
בשעת הדחק [36/ד]

127. היה מפקד יחידה צבאית בדרגת רב סרן ומעלה משוכנע כי יש יסוד מספיק להניח שנעברה עבירה לפי סעיפים 111, 112 או 115, והוא סבור כי הענין אינו סובל דיחוי וכי בטחון המדינה דורש פעולה מיד, ואין אפשרות לפעול לפי סעיף 126, רשאי הוא לתת לחייל הוראה בכתב חתומה בידו לערוך חיפוש על גופו ובכליו של אדם בקשר לאותה עבירה, ודין אותה הוראה יהיה, לכל דבר, כדין צו חיפוש שנתן שופט בית משפט שלום לפי הפקודה, ובלבד שלא ייערך חיפוש לפי סעיף זה בבית מגורים; הוראה כאמור תאושר בידי שופט בית משפט שלום או בידי נשיא בית דין צבאי מחוזי תוך שלושה ימים אחרי נתינתה.

חיפוש צבאי בשעת
הדחק [37/ד]

128. היה בית המשפט השומע משפט בעבירה לפי סימנים ב' או ד' סבור כי בטחון המדינה מחייב שמירת סודיות במידה שאין להשיגה באמצעים על פי כל דין אחר, רשאי הוא לצוות —

סודיות הדיון [38/ד]

(1) כי הנאשם או סניגורו לא יהיו נוכחים בהליך מסויים או לא יעיינו בראיה מסוימת;

(2) כי בית המשפט ישב, בהליך מסויים, במקום שמחוץ לבנין בית המשפט;

(3) כי דבר שנאמר או ראיה שהוגשה בהליך מסויים, יישמרו בסוד, באופן ובמידה שבית המשפט יקבע;

ובלבד שבית המשפט לא ישתמש בסמכותו לפי פסקה (1), אם לא הובטח להנחת דעתו שתהא לנאשם הגנה מלאה, לרבות סניגור שמינה בית המשפט או שבחר הנאשם במקום הסניגור שייעדר או שלא יעייין בראיה כאמור.

129. (א) הורשע אדם בעבירה לפי פרק זה, רשאי בית המשפט לצוות כי כל נכס שבו השתמש או הסתייע העבריין כדי לעבור את העבירה יחולט לאוצר המדינה, אף אם לא הוכחה בעלותו של העבריין בנכס.

מכשירי עבירה [39/ד]

(ב) הטוען לזכות בנכס שחולט לפי סעיף קטן (א) והוא לא היה שותף לעבירה רשאי, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע בו לכך, לבקש מבית המשפט אשר ציווה על החילוט, שיבטל את החילוט ויצווה על מסירת הנכס לבעלו; לא נמצא הנכס עוד בעין, רשאי בית המשפט, אם הוא שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בנזקים, בסכום שיקבע; נמכר הנכס, יבואו דמי מכרו במקומו.

(ג) סדרי הדין בהליכים לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו בתקנות.

סימן ח': שונות

130. הוראות פרק זה באות להוסיף על האמור בכל דין אחר ולא לגרוע ממנו.

שמירת דינים [40/ד]

131. מי שעבר עבירה לפי פרק זה בחוץ לארץ, יתן עליה את הדין בישראל; ואולם לא ישא אדם באחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיפים 97, 98, 100, 103 או 121 שעבר בחוץ לארץ, אם בשעת העבירה לא היה אזרח ישראלי, תושב ישראל או חייב בנאמנות למדינת ישראל בין משום ששירת בשירות המדינה ובין מסיבה אחרת.

עבירות חוץ
ת"ט תשל"ט-1979 [41/ד]

132. שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה.

ביצוע [43/ד]

פרק ח': פגיעות בסדרי המשטר והחברה

סימן א': המרדה

133. העושה מעשה לשם המרדה, או מנסה, מכין עצמו או קושר קשר עם חברו לעשות מעשה כאמור, דינו - מאסר חמש שנים.

מעניי המרדה
[א/59(1)(א)]

134. (א) המפרסם, מדפיס או משעתק פרסום ויש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט.

פרסומי המרדה
[א/59(1)(ב), (ג),
(2)]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

(ב) המייבא פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו - מאסר חמש שנים והפרסום יחולט, זולת אם לא היה לו יסוד להניח שיש בפרסום כדי להמריד.

(ג) המחזיק, ללא הצדק כדין, פרסום שיש בו כדי להמריד, דינו - מאסר שנה אחת והפרסום יחולט.

135. (א) לא תוגש תביעה פלילית על עבירה לפי סעיפים 133 או 134 אלא בתוך שנה מיום שנעברה, ולא ייתבע אדם לדין על עבירה כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה בכתב.
(ב) לא יורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 133 או 134 על פי עד אחד באין סיוע לעדותו.

סייגים לאישום
ולהרשעה
[א/59(3)-(5)]
(תיקון מס' 74)
תשס"ג-2003

136. לענין סימן זה, "להמריד" הוא אחת מאלה:

המרדה - מהי
[א/60(1)]

(1) להביא לידי שנאה, בוז או אי-נאמנות למדינה או לרשויות השלטון או המשפט שלה שהוקמו כדין;

(2) להסית או לגרות את יושבי הארץ שינסו להשיג, בדרכים לא כשרות, שינויו של דבר שיסודו בדין;

(3) לעורר אי רצון או מורת רוח בקרב יושבי הארץ;

(4) לעורר מדנים ואיבה בין חלקים שונים של האוכלוסין.

137. באישום לפי סעיפים 133 או 134 לא תהא הגנה שהפרסום שיש בו לפי הטענה כדי להמריד הוא אמת.

טענת אמת אינה הגנה
[א/60(4)]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

138. אין רואים מעשה, נאום או פרסום כהמרדה, אם מגמתם אינה אלא אחת מאלה:

בקורת ותעמולה
חוקיות [א/60(5)]

(1) להוכיח שהממשלה הוטעתה או טעתה במעשה שעשתה;

(2) להוקיע טעויות או פגמים בדיני המדינה או בסדריה, או במוסד ממוסדותיהם שהוקמו כדין, או בסדרי השלטון והמשפט, והכל כדי להביא לידי תיקון הטעויות או הפגמים;

(3) לשכנע את אזרחי המדינה או יושביה שינסו להביא בדרכים כשרות לשינוי דבר שיסודו בדין;

(4) להוקיע, מתוך מגמה לסלק, דברים המעוררים או העלולים לעורר מדנים או גגשי עוינות בין חלקים שונים של האוכלוסין.

139. באישום על פרסום שפרסם שלוח שיש בו לפי הטענה כדי להמריד, תהא זו הגנה טובה לשולח שהפרסום נעשה בלא רשותו, הסכמתו או ידיעתו ולא מהעדר תשומת לב ראויה או זהירות שלו, וכי עשה כל שביכלתו לעזור בגילוי זהותם של האחראים לעשייתו ולפרסומו.

הגנה בפרסומיו של
שלוח [א/61]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

140. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים:

שבועה לעבור עבירה
[א/63]

(1) משביע את חברו בשבועה או בהתחייבות שכמוה כשבועה (לשתייהן ייקרא בסימן זה - שבועה), או נוכח בהשבעה כאמור ומביע הסכמתו לה, והיא באה לחייב את הנשבע לעבור עבירה שענשה מוות או מאסר עולם או מאסר עשרים שנים, או לחייבו להשתתף במעשה התקוממות או מרד;

(2) נשבע את השבועה האמורה בפסקה (1) בלא שכפו אותו לעשות כן.

141. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר חמש שנים :

(1) משביע את חברו שבועה, או נוכח בהשבעה ומביע הסכמתו לה, והיא באה לחייב את הנשבע לאחת מאלה :

(א) לעבור עבירה שאין ענשה מוות, מאסר עולם או מאסר עשרים שנים ;

(ב) להפריע את שלום הציבור ;

(ג) להימנות עם התאגדות שהוקמה לעשיית מעשה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) ;

(ד) לציית להוראותיו של ועד או של חבר אנשים שהוקמו שלא כדין, או של מנהיג או מפקד או אדם אחר שאין לו סמכות כדין ליתן את ההוראות ;

(ה) לא להלשין על חברו להתאגדות או על אדם פלוני או לא להעיד נגדם ;

(ו) לא לגלות קיומה של התאגדות אסורה, או מעשה אסור שנעשה או עומד להיעשות, או שבועה אסורה שהציע, שנשבע או שהשביע, הוא או אדם אחר, או לא לגלות את המשמעות של שבועה כאמור ;

(2) נשבע את השבועה האמורה בפסקה (1) בלא שכפו אותו לעשות כן.

טענת כפיה [א/65]

142. מי שנשבע שבועה כאמור בסימן זה לא יוכל לטעון להגנתו שכפו אותו לעשות כן, אלא אם תוך ארבעה-עשר יום לאחר השבועה, ואם היה מנוע מחמת אונס או מחלה - תוך ארבעה-עשר יום לאחר שחדלה המניעה, מסר בתצהיר לפני שוטר את כל אשר ידוע לו בענין זה, לרבות שם האדם שהשביעו או שבנוכחותו נשבע ואת מקומה וזמנה של השבועה; חייל בשירות פעיל או שוטר רשאי להצהיר כאמור לפני מפקדו.

143. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים :

אימונים צבאיים
[א/66]

(1) מאמן או מדריך להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, ללא רשות הממשלה ;

(2) נוכח באסיפה או בהתקהלות שאינן ברשות הממשלה, כדי לאמן או להדריך אנשים להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים.

(ב) המתאמן או מיתרגל להשתמש בנשק או לבצע תרגילים, תנועות או פעולות צבאיים, בתוך אסיפה או התקהלות שנתכנסה ללא רשות הממשלה, או שהוא נוכח בהן כדי להתאמן או להיתרגל, דינו - מאסר שלוש שנים.

144. (א) הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו - מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

עבירות בנשק
[א/66א(א)-(ה), (ו)]
[תשל"ב]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980
(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

(ב) הנושא או מוביל נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, דינו - מאסר עשר שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג)(1) או (2), דינו - מאסר שלוש שנים.

(1ב) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו על מי שעבר את העבירות בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודשה תעודת הרשאתו אף שלא היתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, או התקנות על פיו.

(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

(2ב) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו - מאסר חמש עשרה שנים.

(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

(3ב) הרשאי על פי דין למכור או למסור נשק והוא מוכרו או מוסרו לאדם שאינו רשאי על פי דין להחזיק בו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; סבר המוכר או המוסר, כתוצאה מבדיקה רשלנית, שהוא מוכר או מוסר נשק למי שרשאי על פי דין להחזיק בו - דינו מאסר שלוש שנים.

(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

(ג) בסעיף זה, "נשק" -

(1) כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה ;

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980
(תיקון מס' 33)
תשנ"א-1991

(2) כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אבזר ותחמושת לכלי

כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע
כהגדרתו בחוק כלי היריה, תש"ט-1949;

(3) תחמושת, פצצה, רימון או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו,
לרבות חלק של אחד מאלה.

חוק (מס' 33) תשנ"א-1991

(1ג) לענין סעיף זה –

(1) אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא;

(2) הטוען לרשות על פי דין - עליו הראיה.

(ד) מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח
היפוכו של דבר.

(ה) תעודה החתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה והיא מאשרת שחפץ פלוני
הוא נשק, תשמש ראיה לדבר, כל עוד לא הוכח היפוכו; אולם הנאשם זכאי להזמין את חותם
התעודה לחקירה, ואם עשה כן, לא תשמש התעודה ראיה אלא אם חותם התעודה נענה להזמנה;
בית המשפט חייב להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירה.

(ו) סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראת כל דין.

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

סימן א'1: הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור

(תיקון מס' 12)
תשנ"ו-1986
(תיקון מס' 40)
תשנ"ד-1994
(תיקון מס' 66)
תשס"ב-2002

144א. בסיומן זה –

"גזענות" - רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי
ציבור או חלקים של האוכלוסיה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני;

"פרסם" - (נמחקה).

הגדרות
(תיקון מס' 20)
תשנ"ו-1986

144ב. (א) המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) לענין סעיף זה, אין נפקא מינה אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה בו אמת או

לא.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998
איסור פרסום הסתה
לגזענות
(תיקון מס' 20)
תשנ"ו-1986

144ג. (א) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על מעשה כאמור בסעיף 144ב, לא יראוהו כעבירה על
אותו סעיף, ובלבד שלא נעשה מתוך מטרה להביא לגזענות.

(ב) פרסום ציטוט מתוך כתבי דת וספרי תפילה, או שמירה על פולחן של דת, לא יראו
אותם כעבירה לפי סעיף 144ב, ובלבד שלא נעשה מתוך מטרה להסית לגזענות.

פרסום מותר
(תיקון מס' 20)
תשנ"ו-1986

144ד. המחזיק לשם הפצה פרסום האסור לפי סעיף 144ב כדי להביא לגזענות, דינו - מאסר שנה,
והפרסום יחולט.

החזקת פרסום גזעני
(תיקון מס' 20)
תשנ"ו-1986

144ד1. (בוטל).

(תיקון מס' 82)
תשס"ה-2004

144ד2. (א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד
למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של
הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או
טרור, דינו – מאסר חמש שנים.

הסתה לאלימות או
לטרור
(תיקון מס' 66)
תשס"ב-2002

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות או טרור" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה
אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.

(ג) פרסום דין וחשבון נכון והוגן על פרסום האסור על פי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-

(ב), אינו עבירה לפי סעיף זה.

144ד3. המחזיק, לשם הפצה, פרסום האסור לפי סעיף 144ד2, דינו – מאסר שנה, והפרסום
יחולט.

החזקת פרסום המסית
לאלימות או לטרור
(תיקון מס' 66)
תשס"ב-2002

144ה. לא יוגש כתב אישום לפי סימן זה אלא בהסכמה בכתב של היועץ המשפטי לממשלה.

סימן א'2: עבירות שנאה

הגשת אישום
(תיקון מס' 20)
תשמ"ו-1986
(תיקון מס' 40)
תשנ"ד-1994

144ו. (א) העובר עבירה מתוך מניע של גזענות כהגדרתה בסימן א'1 או של עוינות כלפי ציבור מחמת דת, קבוצה דתית, מוצא עדתי, נטיה מינית או היותם עובדים זרים, דינו – כפל העונש הקבוע לאותה עבירה או מאסר עשר שנים, הכל לפי העונש הקל יותר.

עבירות ממניע גזענות או עוינות כלפי ציבור – נטייה מינית מחמירה (תיקון מס' 82) תשס"ה-2004

(ב) בסעיף זה, "עבירה" – עבירה נגד הגוף, החירות או הרכוש, עבירה של איומים או סחיטה; עבירות של בריונות ותקלות לציבור ושל מטרדים הכלולים בסימנים ט' ו"א בפרק זה, ועבירה בשירות הציבור וכלפיו הכלולה בפרט ט' סימן ד', הכל למעט עבירה שהעונש שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים ומעלה.

סימן ב': התאגדויות והתקהלויות

145. התאגדות אסורה, לענין סימן זה, היא -

התאגדות אסורה
[69/א]

(1) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבחוקתו או בתעמולתו או בדרך אחרת הוא מטיף, מסית או מעודד לאחת מפעולות אסורות אלה:

(א) למוטט את סדרי השלטון בישראל במהפכה או במעשי חבלה;

(ב) להפיל בכוח או באלימות את הממשלה החוקית של ישראל או של מדינה אחרת, או כל ממשל מאורגן;

(ג) להרוס נכס של המדינה או נכס המשמש למסחר בפנים המדינה או עם ארצות אחרות, או לפגוע בנכסים כאמור;

(2) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבחוקתו או בתעמולתו או בדרך אחרת הוא מטיף או מעודד לעשות מעשה שמטרותו המפורשת או המשתמעת היא המרדה כמשמעותה בסימן א';

(2א) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שבאופן מאורגן, בחוקתו או בתעמולתו או בדרך אחרת הוא מטיף, מסית או מעודד לגזענות כהגדרתה בסימן א'1, לרבות הטפה, הסתה או עידוד כאמור, לעקרונותיהם של הנאצים או של התנועה הנאצית;

(תיקון מס' 96)
תשס"ח-2008

(3) חבר בני אדם שלא הודיע את תקנותיו כפי שהוא מחוייב על פי הדין או שהוא מוסיף להתכנס לאחר שפורק לפי הדין;

(4) חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, המסונף, או נחזה כמסונף, לארגון המטיף או מעודד לאחת התורות או המעשים האמורים בסעיף זה;

(5) סניף, מרכז, ועד, קבוצה או סיעה של התאגדות אסורה וכל מוסד או בית ספר שבהנהלתה או שבפיקוחה.

146. המטיף או מעודד, כדיבור, בכתב או בדרך אחרת, לעשיית אחת הפעולות האסורות לפי סעיף 145, דינו - מאסר שלוש שנים.

מטיף להתאגדות אסורה [71/א]

147. מי שמלאו לו שש-עשרה שנים והוא חבר להתאגדות אסורה, ומי שתופש או פועל במשרה או בעמדה בה, או פועל כנציג שלה, או משמש מורה במוסד או בבית ספר המתנהלים או נחזים כמתנהלים בהנהלתה או בפיקוחה של התאגדות אסורה, דינו - מאסר שנה אחת.

חבר להתאגדות אסורה [70/א]

148. המשלם דמי חבר או תורם להתאגדות אסורה, או לחשבונה, והמשדל לאחת מאלה, דינם - מאסר ששה חדשים.

תרומות להתאגדות אסורה [72/א]

149. העושה, המדפיס, המפרסם או המעביר בדואר פרסום של התאגדות אסורה, או בשבילה או לטובתה, דינו - מאסר ששה חדשים.

פרסומי התאגדות אסורה [73/א]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

150. כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 145 עד 149 לא יוגש אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

הגשת אישום [76/א]

151. שלושה אנשים לפחות שנתקהלו לשם עבירה, או שנתקהלו למטרה משותפת, ואפילו

התקהלות אסורה [80, 79/א]

- כשרה, ומתנהגים באופן הנותן לאנשים שבסביבה יסוד סביר לחשוש שהמתקבלים יעשו מעשה שיפר את השלום, או שבעצם התקהלותם יעוררו אנשים אחרים, ללא צורך וללא עילה מספקת, להפר את השלום, הרי זו התקהלות אסורה, והמשתתף בהתקהלות אסורה, דינו - מאסר שנה אחת.
152. התקהלות אסורה, שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות, והמשתתף בהתפרעות, דינו - מאסר שנתיים. [התפרעות (א/79, 80)]
153. ממונה על מחוז או קצין מחוז או שופט בית משפט שלום, ובהעדרם - שוטר בדרגת מפקח משנה ומעלה, הרואה שלושה אנשים לפחות מתפרעים, או חושש שהם עומדים להתפרע, רשאי, לאחר שהודיע על נוכחותו בתקיעת חצוצרה, בשריקת משרוקית או בכל אמצעי כיוצא באלה או ביריית אור "וירי" מאקדח - להורות להם שיתפזרו בשקט.
154. אם כעבור זמן סביר לאחר ההודעה וההוראה לפי סעיף 153, או לאחר שמתן ההודעה או ההוראה נמנע בכוח, מוסיפים אנשים במספר כאמור להתפרע, רשאי כל המוסמך ליתן הודעה והוראה כאמור, או שוטר, או כל אדם המסייע בידם, לעשות כל הדרוש כדי לפזר את המוסיפים להתפרע או לתפסם, ואם מישהו התנגד לתפיסה יכול המוסמך להשתמש בכוח הדרוש בדרך סבירה כדי להתגבר על ההתנגדות, ובכל משפט פלילי או אזרחי לא ישא באחריות אם גרם פגיעה או מוות לאדם או נזק לרכוש.
155. ניתנו הודעה והוראת התפזרות למתפרעים או למתקהלים כדי להתפרע ועבר זמן סביר לאחר מתן ההודעה וההוראה - כל המשתתף או ממשיך להשתתף באותה התקהלות או התפרעות, דינו - מאסר חמש שנים. [המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות (א/84) [תשכ"ו]]
156. המונע או מפריע, בכוח, מתן ההודעה או הוראת ההתפזרות, דינו - מאסר חמש שנים, וכל היודע שמתן ההודעה או ההוראה נמנעו בכוח והוא משתתף בהתקהלות או בהתפרעות, דינו - מאסר שלוש שנים. [מניעת הוראת התפזרות (א/85) [תשכ"ו]]
157. מתפרעים שגרמו, שלא כדין, נזק לבנין, לאניה, למסילת ברזל, למכונות, למבנה, לקן טלגרף, לקן חשמל, לקן צינורות או לצינור להספקת מים, דינו של כל אחד מהם - מאסר שבע שנים, ואם הרסו או השמידו, או התחילו להרוס או להשמיד, אחד הדברים האמורים, דינו - מאסר עשר שנים. [התפרעות שסופה נזק (א/86, 87)]
158. מתפרעים המונעים או מפריעים, שלא כדין ובכוח, טעינה או פריקה או הפלגה או שיוט של כלי שיט, או שהם עולים אל כלי שיט שלא כדין ובכוח בכוונה לעשות אחד המעשים האמורים, דינם - מאסר שלוש שנים. [מתפרעים הפוגעים בכלי שיט (א/88)]
- סימן ג': הפרעות לשלום הציבור
159. (א) המפרסם או משעתק אמרה, שמועה או ידיעה העלולות לעורר פחד ובהלה בציבור או להפריע את שלומו, והוא יודע, או יש לו יסוד להניח, שהן כוזבות, דינו - מאסר שלוש שנים. (ב) באישום לפי סעיף קטן (א) תהא לנאשם הגנה טובה בטענה שלא ידע, או שלא היה לו יסוד להניח, שהאמרה, השמועה או הידיעה הן כוזבות, ובלבד שהוכיח שנקט אמצעים סבירים כדי לאמת את דיוקן לפני פרסומן.
- 159א. השולח, המניח או המוסר לאחר, חומר או חפץ הנחזה כמסכן את חייו של אדם או את גופו, בנסיבות שיש בהן כדי לגרום לבהלה בציבור או להפרת הסדר הציבורי, דינו - מאסר שישה חודשים או הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).
160. ראתה הממשלה שיש ביחסי העבודה הפרעות חמורות המסכנות את הכלכלה בארץ או את המסחר עם מדינות חוץ או פוגעות בהם, רשאית היא להכריז על מצב חירום לענין סעיף זה, וכל עוד לא בוטלה האכרזה יהא דינם של המשתתף בהשבתה או בשביתה בעבודה הנוגעת להובלת משא או להסעת נוסעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה לבין מדינות חוץ או למתן שירות ציבורי בישראל, ושל המסית, מסייע או מעודד להשבתה או לשביתה כאמור או להמשכתן - מאסר שנה אחת. [הפרעות ביחסי עבודה (א/74)]
161. העושה אחד המעשים להלן תוך פגיעה בגופו או בנכסיו של חברו או איום או הפחדה או בכוח חרם או איום בחרם עליו או על נכסיו וללא כל סיבה או הצדק סבירים לחרם, דינו - מאסר [עבירות כלפי קיום שירותים ציבוריים (א/75) [תשכ"ו]]

שלוש שנים; ואלה המעשים:

- (1) מפריע לקיום שירות ציבורי או מחבל בו;
- (2) מכריח או מפתה עובד ציבורי או עובד בעבודה הנוגעת לשירות ציבורי להתפטור או לנטוש עבודתו, או מונע אדם מלהציע או לקבל עבודה כאמור;
- (3) מחבל או מפריע הובלת משא או הסעת נוסעים דרך עסק או מסחר בישראל או בינה לבין מדינת חוץ;
- (4) מכריח או מפתה עובד בהובלה או בהסעה כאמור בפסקה (3) או בעבודה הנוגעת להן להתפטור או לנטוש עבודתו, או מונע אדם מלהציע או לקבל עבודה כאמור.

162. כתב אישום על עבירות לפי סעיפים 160 או 161 לא יוגש אלא בידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו.

הגשת אישום [א/76]

סימן ד': סכסוכי עבודה

163. העושה שלא כדין אחד המעשים המנויים להלן, כדי להכריח את חברו לעשות מה שאינו חייב לעשות לפי הדין או להימנע מעשות מה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שנה אחת:

הפרעה שלא כדין
למימוש זכות [א/211]

- (1) משתמש באלימות או באיומים נגדו או נגד אשתו או ילדיו, או פוגע בנכסיו;
- (2) מהלך אחריו בלי הרף ממקום למקום;
- (3) מסתיר מכשיר, מלבוש או כל נכס אחר השייך לחברו או נתון לשימוש, או שולל ממנו או מפריע את השימוש בו;
- (4) עומד על המשמר ליד ביתו או ליד מקום מגוריו, עבודתו או עסקו או מקום שנודמן בו, או ליד הגישה אליהם, או מונע את הגישה אליהם;
- (5) הולך אחריו בצורה פרועה ברחוב או בדרך.

164. (א) על אף האמור בסעיף 163 רשאי אדם, למען עצמו או למען תאגיד, או למען מעביד יחיד או חבר בני אדם, לעמוד במקום שעובדים או עוסקים בו, או על ידו, כדי לסייע בסכסוך עבודה, אם כל מטרתו היא להשיג, או למסור, בדרכי שלום ידיעות, או לשכנע בדרכי שלום לעבוד או להימנע מעבודה.

היתר משמרות
[א/210, 211 תנאי]

(ב) בסעיף זה -

"סכסוך עבודה" - סכסוך בין מעבידים לעובדים או בין עובדים לעובדים, בנוגע למתן עבודה או אי מתן עבודה או להסכם עבודה או לתנאי עבודתו של עובד, למעט סכסוך שאחת מסיבותיו היא התנגדותם של עובדים למתן עבודה לעובדים אחרים מטעמי גזע, דת או לשון; "עובד" - כל העובד במלאכה או בתעשייה אצל המעביד שעמו סכסוך העבודה או אצל מעביד אחר;

"תאגיד" - כל אגודה שנרשמה לפי חוק האגודות העותמאני או לפי פקודת האגודות השיתופיות או לפי פקודת החברות, ואחת ממטרותיה היא הסדר היחסים בין עובדים למעבידים, בין עובדים לעובדים או בין מעבידים למעבידים.

סימן ה': פגיעה במדינת חוץ

165. העושה בתחומי המדינה נסיון לארגן, להכין, לסייע או להקל כל נסיון הנעשה במדינת חוץ להרוס במעשי אלימות את סדרי השלטון של אותה מדינה, דינו - מאסר עשר שנים.

אלימות נגד מדינת
חוץ [א/67(1)]

166. המבקש להסית למעשי איבה נגד ממשלתה של מדינה ידידותית, על ידי נאום במקום ציבורי או התקהלות פומבית או על ידי פרסום, דינו - מאסר שלוש שנים.

הסתה לאיבה כלפי
מדינה ידידותית
[א/67(2)]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

167. המוריד או הורס, בפומבי, דגל או סמל של מדינה ידידותית, או עושה מעשה אחר לפגיעה בהם, והכל בכוונה להביע איבה או בוז לאותה מדינה, דינו - מאסר שלוש שנים.

פגיעה בדגל או בסמל
של מדינה ידידותית
[א/68]

168. המפרסם ללא צידוק או הצדק שהיו מתקבלים במשפט בשל לשון הרע על אדם פרטי, פרסום העלול להשפיל, לחרף או לחשוף לשנאה או לבוז מלך, נשיא, שליט, שגריר או אחד מרמי המעלה האחרים של מדינת חוץ, דינו - קנס; ואם הפרסום עלול או מכוון להפריע את השלום והידידות בין ישראל למדינה אחרת - דינו מאסר שלוש שנים.
- חילול כבודם של גדולי מדינת חוץ (תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988
- סימן ו': שוד ים
169. העושה מעשה של שוד ים או הקשור לשוד ים או כיוצא בו, דינו - מאסר עשרים שנים.
- שוד ים [78/א]
- סימן ז': פגיעות ברגשי דת ומסורת
170. ההורס, מזיק או מחלל מקום פולחן, או כל עצם המוחזק מקודש לקהל אנשים, בכוונה לבזות דתם, או ביודעין שהם עשויים לראות במעשה זה עלבון לדתם, דינו - מאסר שלוש שנים.
- עלבון דת [146/א]
171. המפריע במזיד אסיפת אנשים שנתאספו כדין לשם פולחן דתי, או תוקף במזיד אדם הממלא תפקיד באסיפה כאמור או את אחד מבאיה, ואין בידו להוכיח צידוק או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.
- הפרעה לפולחן [א/147] [תשכ"ו] (תיקון מס' 12) תשמ"ח-1980
172. הנכנס שלא ברשות למקום פולחן או קבורה או למקום שיוחד לצרכי לווית המת או לשמירת עצמותיו של מת, או נוהג במת שלא בכבוד, או גורם הפרעה לאנשים שנתקהלו ללוויית המת, והכל בכוונה לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו, או כשהוא יודע שהדבר עשוי לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו, דינו - מאסר שלוש שנים.
- כניסה ללא רשות למקום פולחן או קבורה [א/148]
173. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה אחת;
- פגיעה ברגשי דת [א/149] (תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988
- (1) מפרסם פרסום שיש בו כדי לפגוע פגיעה גסה באמונתם או ברגשותיהם הדתיים של אחרים;
- (2) משמיע במקום ציבורי ובתחום שמיעתו של פלוני מלה או קול שיש בהם כדי לפגוע פגיעה גסה באמונתו או ברגשותיו הדתיים.
174. (בוטל).
- (תיקון מס' 101) תשמ"ע-2009
- 174א. הנותן או מבטיח לאדם כסף, שווה כסף או טובת הנאה חמרית אחרת כדי לפתות אותו להמיר דתו או כדי שיפתה אדם אחר להמיר דתו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס 50,000 לירות.
- מתן הטבות כפיתוי להמרת דת (תיקון מס' 1) תשל"ח-1977
- 174ב. המקבל או מסכים לקבל כסף, שווה כסף או טובת הנאה חמרית אחרת תמורת הבטחה להמיר דתו או לגרום לכך שאדם אחר ימיר דתו, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס 30,000 לירות.
- קבלת הטבות תמורת המרת דת (תיקון מס' 1) תשל"ח-1977
- סימן ח': ריבוי נישואין
175. בסימן זה, "נישואין" - לרבות קידושין.
- הגדרות [ה/1]
176. נשוי הנושא אשה אחרת, ונשואה הנישאת לאיש אחר, דינם - מאסר חמש שנים.
- ריבוי נישואין [ה/2]
177. מי שהיה נשוי הוא בחזקת נשוי, לענין סעיף 176, כל עוד לא הוכיח שנישואיו הקודמים בוטלו או הופקעו, בין על ידי מות בן הזוג ובין על פי פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך או על פי דין התורה בדרך שאישר בית הדין המוסמך, ואין רואים אותו כפנוי אלא משעת המוות או משעה שניתן פסק הדין או האישור כאמור.
- חזקת נישואין [ה/3]
178. לענין סעיף 176, אין נפקא מינה -
- תקפם של נישואין [ה/4]
- (1) אם תקפם של הנישואין הקודמים הוא לפי דין המדינה שבה נערכו או לפי דין דתי שעל פיו נערכו;
- (2) אם הנישואין החדשים תקפים או בטלים;
- (3) אם הנישואין החדשים נערכו מחוץ לישראל, ובלבד שבשעת הנישואין היה הנושא אזרח ישראלי או תושב ישראל.
179. היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176
- היתר נישואין לפי דין תורה [ה/5] (תיקון מס' 11) תשמ"ח-1980

אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שניתן לו היתר נישואין לפי פסק דין סופי של בית דין רבני ופסק הדין אושר בידי נשיא בית הדין הרבני הגדול.

180. לא היה הדין החל על הנישואין החדשים דין התורה, לא יורשע אדם על עבירה לפי סעיף 176 אם הנישואין החדשים נערכו לאחר שהותרו לפי פסק דין סופי של בית הדין המוסמך על סמך אחת מאלה:

נישואין שהותרו לפי דין אחר [ה/6]

(1) בן זוגו מנישואיו הקודמים אינו מסוגל, מחמת מחלת נפש שלקה בה, להסכים להפקעת הנישואין או לביטולם או להשתתף בהליך או בפעולה להפקעתם או לביטולם;

(2) בן זוגו מנישואיו הקודמים נעדר בנסיבות המעוררות חשש סביר לחייו ולא נודעו עקבותיו לפחות שבע שנים.

181. התיר איש את קשר הנישואין על כרחה של האשה, באין בשעת התרת הקשר פסק דין סופי של בית המשפט או של בית הדין המוסמך המחייב את האשה להתרה זו, דינו - מאסר חמש שנים.

התרת קשר נישואין על כרחה של האשה [ה/7]

182. (א) המסדר נישואין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שאחד מבני הזוג עובר בהם עבירה, דינו - מאסר ששה חדשים.

עריכת נישואין וגירושין אסורים [ה/8]

(ב) המסדר גירושין בידיעה שהם אסורים לפי דין או שהאיש המגרש עובר בהם עבירה, דינו - מאסר ששה חדשים.

183. על אף האמור בפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, כשר בן הזוג להעיד נגד בן זוגו במשפט על עבירה לפי סימן זה, אך אין כופין להעיד לא בן זוג ולא מי שנישא לנאשם בנישואין שאינם תופסים.

עדותו של בן זוג [ה/9]

סימן ט': בריונות ותקלות לציבור

184. לענין סימן זה -

הגדרות [א/93, 95]

"סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שסוגל לדקור או לחתוך;

(תיקון מס' 33 תשנ"א-1991 (תיקון מס' 33 תשנ"א-1991

"אולר" - סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע;

"משקה משכר" - כמשמעותו בסעיף 2 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968.

(תיקון מס' 27 תש"ן-1990

185. הסוחר, מייצר או מייבא סכין שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק, לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו - מאסר שבע שנים.

סחר, ייצור ויבוא סכין (תיקון מס' 33 תשנ"א-1991

185א. (א) בעל עסק או מי שעובד בעסק לא ימכור אגרופן או סכין, למעט סכין לצורכי בית, לקטין; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שבע שנים.

איסור מכירת אגרופן או סכין לקטין (תיקון מס' 53 תש"ס-2000 (תיקון מס' 95 תשס"ח-2007

(ב) לענין סעיף קטן (א), רשאי בעל עסק או מי שעובד בעסק לדרוש מאדם המבקש שימכרו לו אגרופן או סכין, למעט סכין לצורכי בית, תעודה שבה ניתן לוודא את גילו.

(ג) בעל עסק המוכר אגרופנים או סכינים, יציג במקום בולט בעסקו הודעה, בצורה שיקבע השר לביטחון הפנים, המפרטת את הוראות סעיף זה; הוראה זו לא תחול על עסק המוכר סכינים לצורכי בית בלבד.

(ד) מי שלא קיים את הוראות סעיפים קטנים (א) או (ג), רואים אותו כמי שלא קיים תנאי מתנאי הרשיון שניתן לו לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, והוראות החוק האמור יחולו עליו.

186. (א) המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים.

החזקת אגרופן או סכין שלא כדין (תיקון מס' 33 תשנ"א-1991 (תיקון מס' 53 תש"ס-2000 (תיקון מס' 58 תשס"א-2001

(ב) לענין סעיף זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה. החזקה לפי סעיף קטן זה לא תחול על החזקת אולר במוסדות חינוך או במקומות אחרים, הכל כמפורט בתוספת השניה, או בסמוך אליהם.

(ג) השר לביטחון הפנים רשאי בצו, מטעמים של שמירה על ביטחון הציבור ובאישור

(תיקון מס' 53 תש"ס-2000 (תיקון מס' 58 תשס"א-2001

- ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת השניה לענין סעיף קטן (ב).
187. (בוטל). (תיקון מס' 33 תשנ"א-1991)
188. (בוטל). (תיקון מס' 33 תשנ"א-1991)
189. הנכנס למקרקעין בדרך אלימה כדי להחזיק בהם, בין שהאלימות היא בהפעלת כוח למעשה נגד אדם אחר ובין שהיא באימים או בפריצה או בכינוס אנשים במספר בלתי רגיל, דינו - מאסר שלוש שנים, אף אם הוא זכאי להיכנס לאותם מקרקעין, זולת אם המקרקעין היו שלו אבל מוחזקים בידי עובד או שלוחו. [כניסה בכוח (א/96)]
190. האוחז, ללא אבק זכות, מקרקעין של אדם הזכאי להחזיק אותם על פי דין, ועלול בכך להביא לידי הפרת השלום או לחשש סביר של הפרת השלום, דינו - מאסר שלוש שנים. אחיזת מקרקעין בכוח [א/97]
191. המשתתף שלא כדין בתגרה במקום ציבורי, דינו - מאסר שנה אחת. תגרה [א/98]
192. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים. איומים [א/100] (תשל"ג) ת"ט תשל"ז-1977
193. (א) המתפרע או המפר את הסדר במקום ציבורי בהיותו שיכור, דינו - מאסר שלושה חדשים. [א/101] שכרות
- (ב) המחזיק כלי נשק טעון, סכין או כל כלי זין קטלני אחר כשהוא שיכור, מותר לעצרו בלי צו מעצר, ודינו - מאסר ששה חדשים.
- (ג) בעל עסק או עובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, המספק משקה משכר לשיכור או מעודד אותו לשתות משקה משכר, דינו - מאסר ששה חדשים. (תיקון מס' 27 תש"ן-1990)
- 193א. (א) המעודד או משדל קטין לשתות משקה משכר, דינו - מאסר שלושה חדשים. איסור מכירת משקאות משכרים לקטין (תיקון מס' 27 תש"ן-1990) (תיקון מס' 107 תש"ע-2010)
- (1א) המוכר משקה משכר לקטין, דינו - מאסר שישה חודשים. (תיקון מס' 79 תשס"ד-2004) (תיקון מס' 107 תש"ע-2010)
- (2א) המספק משקה משכר לקטין או הרוכש משקה משכר בעבור קטין, במקום ציבורי, שלא הנוכחות האחראי על הקטין ובהסכמתו או שלא בחוג משפחתו, דינו - מאסר שישה חודשים; בסעיף קטן זה, "אחראי על קטין" - הורה, הורה חורג, אפוטרופוס, או מי שהקטין נתון במשמורתו או בהשגחתו, לפי דין או לפי הסכמה של הורה, הורה החורג או אפוטרופוס. (תיקון מס' 107 תש"ע-2010)
- (ב) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים לשם שתיה במקום, לא ימכור ולא יגיש משקה משכר לקטין ולא יעודד אדם כאמור לשתות משקה משכר; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים. (תיקון מס' 107 תש"ע-2010)
- (ג) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, רשאי לדרוש מאדם המבקש שישפיק לו משקה משכר, שיציג לו תעודה בה ניתן לוודא את גילו. (תיקון מס' 79 תשס"ד-2004) (תיקון מס' 95 תשס"ח-2007)
- (1ג) בעל עסק או מי שעובד בעסק שבו נמכרים משקאות משכרים, אשר מכר, הגיש או סיפק משקה משכר לקטין בניגוד להוראות סעיפים קטנים (1א) עד (ב), חזקה כי היה מודע לכך שמכר, הגיש או סיפק משקה משכר לקטין, אלא אם כן הוכיח, ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי, שהקטין הציג לו תעודה כאמור בסעיף קטן (ג), ולפיה הוא אינו קטין. (תיקון מס' 107 תש"ע-2010)
- (ד) בעל עסק שבו נמכרים משקאות משכרים, יציג במקום בולט בעסקו, בצורה שיקבע שר המשטרה בתקנות, הודעה המפרטת את הוראות סעיף זה ואת הוראות סעיף 193(ג). (תיקון מס' 79 תשס"ד-2004)
- (ה) מי שלא קיים הוראות סעיף קטן (ד) רואים אותו כמי שלא קיים תנאי מתנאי רשיון שניתן לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, והוראות החוק האמור יחולו עליו.

194. (א) המקים שאון או מהומה במקום ציבורי, בלי סיבה סבירה ובאופן העלול להפריע לתושבים או להביא להפרת השלום, דינו - מאסר שלוש חדשים.
 (ב) המעליב אדם במקום ציבורי באופן העלול לעורר אדם הנוכח אותה שעה להפר את השלום, דינו - מאסר שלוש חדשים.
- 194א. (א) העוסק במכירת כרטיסים למופע במחיר העולה על המחיר הנקוב בהם, דינו - הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שרשאי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, למכור כרטיסים לעינוג ציבורי כמשמעותו באותו חוק.
- (ג) המוכר כרטיס למופע במחיר העולה על המחיר הנקוב בו, תוך שהוא עובר עבירה, דינו, נוסף על העונש הקבוע לעבירה - הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).
- (ד) בסעיף זה -
- "מופע" - מופע בתחום הספורט, הנגינה, השירה, המחול, הדרמה, הקולנוע או בתחום אחר של הבידור או האמנות;
 "עבירה" - עבירה מסוג עוון לפי כל חוק.
195. המוריד, משחית או משמיד, במזיד וללא רשות כראוי, הודעה, מודעה או תעודה שהודבקו, או נועדו להיות מודבקים, אל בנין או במקום ציבורי על פי דין או על פי הוראת עובד הציבור, דינו - מאסר שלוש חדשים.
196. הכותב, מצייר, משרטט או חורת על מקרקעין של זולתו שלא כדין, או מדביק עליהם שלא כדין כל כתב או שלט, דינו - מאסר שנה אחת.
- 196א. יראו כמבצע עבירה לפי סעיף 196 גם מי שתוכנה של מודעה מודפסת שהודבקה שלא כדין, מצביע עליו כעל מי שהזמין את הכנתה או את הדבקתה או הורה על ביצוע המעשה, זולת אם הוכיח את אלה:
- (1) העבירה נעשתה שלא בידיעתו;
 (2) הוא נקט בכל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע העבירה.
- 196ב. תקופת ההתיישנות של עבירה לפי סעיף 196 תהיה שנה אחת.
197. המנסה למנוע, לחבל או להפריע בחירות ציבוריות - בכוח, באלימות, באימים או בכל מעשה שהוא עבירה לפי חוק זה, דינו - מאסר שלוש שנים.
198. (בוטל).
- סימן י': זנות ותועבה
199. (א) אלה דינם מאסר חמש שנים:
- (1) מי שמחיתו, כולה או מקצתה, דרך קבע או בתקופה כלשהי, על רווחי אדם העוסק בזנות;
 (2) מי שמקבל ביודעין מה שניתן בעד מעשה זנות של אדם או חלק ממה שניתן כאמור.
- (ב) עבר אדם עבירה לפי סעיף זה בבן זוגו, בילדו או בחורגו, או שעבר את העבירה תוך ניצול יחסי מרות, תלות, חינוך או השגחה, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ג) לענין סעיף זה אין נפקא מינה -
- (1) אם הדבר שקיבל העבריין היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
 (2) אם קיבל את הדבר מאדם העוסק בזנות או מאדם אחר;
 (3) אם קיבל אתגן בעד מעשה זנות או חליפיו של אתגן.

מהומה ועלבון במקום ציבורי (א/102) [תשכ"ז]

איסור ספורט בכרטיסי מופעים (תיקון מס' 67) תשס"ב-2002

השחתת מודעות (א/103) [תש"ז]

השחתת פני מקרקעין (א/103א) [תש"ז] צו תשמ"ד-1984

חוקת אחריות (תיקון מס' 18) תשמ"ג-1983

התיישנות (תיקון מס' 18) תשמ"ג-1983

הפרעה לבחירות (א/104)

(תיקון מס' 100) תשס"ח-2008

סרסרות למעשי זנות (א/1) (ב) (תיקון מס' 56) תש"ס-2000

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000

<p>200. גבר הגר עם זונה או שהוא רגיל להילוות אליה דרך קבע או משתמש בפיקוחו או בהשפעתו עליה בדרך שיש בה כדי לסייע בידה או להכריחה לזנות, חזקה עליו שהוא חי על רווחיה, זולת אם הוכח היפוכו של דבר.</p>	<p>חזקת סרסרות [1/ג]</p>
<p>201. המביא אדם לידי מעשה זנות עם אדם אחר, דינו - מאסר חמש שנים.</p>	<p>הבאת אדם לידי מעשה זנות (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>202. המביא אדם לידי עיסוק בזנות, דינו - מאסר שבע שנים.</p>	<p>הבאת אדם לידי עיסוק בזנות (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>203. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 201 או 202 תוך ניצול יחסי מרות, תלות, חינוך או השגחה, או תוך ניצול מצוקה כלכלית או נפשית של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, דינו של עובר העבירה - מאסר עשר שנים.</p>	<p>נסיבות מחמירות (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 201 או 202 באחת מנסיבות אלה, דינו של עובר העבירה - מאסר שש עשרה שנים:</p>	
<p>(1) תוך שימוש בכוח, או הפעלת אמצעי לחץ אחרים, או תוך איום באחד מאלה, ואחת היא אם נעשו אלה כלפי האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, או כלפי אדם אחר;</p> <p>(2) תוך ניצול מצב המונע את התנגדותו של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות, או תוך ניצול היותו חולה נפש או לקוי בשכלו;</p> <p>(3) בהסכמה שהושגה במרמה, של האדם שהובא לידי מעשה זנות או לידי עיסוק בזנות.</p>	
<p>203א. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 91) תשס"ז-2006</p>
<p>203ב. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 199, 201, 202 או 203 בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים, דינו של עובר העבירה -</p>	<p>ניצול קטינים לזנות (תיקון מס' 56) תש"ס-2000 (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006</p>
<p>(1) אם נקבע לעבירה מאסר חמש שנים - מאסר שבע שנים;</p> <p>(2) אם נקבע לעבירה מאסר שבע שנים - מאסר עשר שנים;</p> <p>(3) אם נקבע לעבירה מאסר עשר שנים - מאסר חמש עשרה שנים;</p> <p>(4) אם נקבע לעבירה מאסר שש עשרה שנים - מאסר עשרים שנה.</p>	
<p>(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 199, 201, 202 או 203 בקטין שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים, או שמלאו לו ארבע עשרה שנים ועובר העבירה אחראי על הקטין, דינו של עובר העבירה - כפל העונש שנקבע לעבירה אך לא יותר מעשרים שנים.</p> <p>(ג) בסעיף זה, "אחראי על קטין" - כהגדרתו בסעיף 368א.</p>	<p>(תיקון מס' 91) תשס"ז-2006</p>
<p>203ג. המקבל שירות של מעשה זנות של קטין, דינו - מאסר שלוש שנים.</p>	<p>דיו לקוחו של קטין (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>203ד. הטוען שלא ידע את גילו של האדם שבו או שלגביו נעברה עבירה לפי סימן זה - עליו הראיה; הוראה זו לא תחול לענין עבירה לפי סעיף 214(ב3).</p>	<p>נטל ההוכחה (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>204. מי שמחזיק או מנהל מקום, לרבות כלי רכב וכלי שיט, לשם עיסוק בזנות, דינו - מאסר חמש שנים.</p>	<p>החזקת מקום לשם זנות [7, 5/1]</p>
<p>205. מי שמשכיר או מחדש שכירות של מקום, לרבות כלי רכב וכלי שיט, בידעו שהוא משמש או ישמש לאדם מקום למעשי זנות, דינו - מאסר ששה חדשים; והוא הדין אם לא הפסיק השכרתו של מקום לאחר שנודע לו שהוא משמש כאמור, על אף שיש בידו זכות להפסיקה ולתבוע פינוי בשל כך.</p>	<p>השכרת מקום לשם זנות [7, 6/1] (תיקון מס' 56) תש"ס-2000</p>
<p>205א. המוסר מידע או המפרסם פרסום על מתן שירות של מעשה זנות, כשנותן השירות הוא</p>	<p>איטור פרסום ומסירת מידע בדבר זנות של קטין (תיקון מס' 52) תשנ"ח-1998 (תיקון מס' 109) תשע"א-2011</p>

קטין, דינו - מאסר חמש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור; לענין עבירה לפי סעיף זה, אחת היא אם שירות הזנות ניתן בישראל או מחוץ לישראל, אם המידע מתייחס לקטין מסוים אם לאו, או אם הפרסום מציין שנותן השירות הוא קטין אם לאו.

205ב. (בוטל).

(תיקון מס' 109)
תשנ"א-2011

205ג. (א) המפרסם פרסום בדבר מתן שירותי זנות, כשנותן השירות אינו קטין, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור.

איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיד (תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 109)
תשנ"א-2011

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 109)
תשנ"א-2011

206. (בוטל).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

207. (בוטל).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

208. המניח לקטין בן שנים עד שבע-עשרה שנים הנתון למשמורתו או להשגחתו, שידור בבית זנות או שיבקר בו תכופות, דינו - מאסר שלוש שנים.

המניח לקטין לדור בבית זנות (א/165)
[תשכ"ו]

209. (בוטל).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

210. (בוטל).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

211. (בוטל).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

212. (בוטל).

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

213. (בוטל).

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

214. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

פרסום והצגת תועבה (תיקון מס' 35)
תשנ"א-1991

(1) מפרסם פרסום תועבה או מכינו לזורכי פרסום;

(2) מציג, מארגן או מפיק הצגת תועבה -

(א) במקום ציבורי;

(ב) במקום שאינו ציבורי - אלא אם כן הוא מקום המשמש למגורים או המשמש חבר בני אדם שהחברות בו היא למי שמלאו לו שמונה עשרה שנים ולתקופה רצופה.

(ב) המפרסם פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לרבות הדמיית קטין או ציור של קטין, דינו - מאסר חמש שנים.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

(1ב) המשתמש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה, או המשתמש בקטין בהצגת תועבה, דינו - מאסר שבע שנים.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

(2ב) נעברה העבירה לפי סעיפים קטנים (ב) או (1ב) בידי האחראי על הקטין כהגדרתו בסעיף 368א, או בהסכמתו של אחראי כאמור, דינו של האחראי - מאסר עשר שנים.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

(3ב) המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, דינו - מאסר שנה; לענין סעיף קטן זה, "מחזיק" - למעט המחזיק באקראי ובתום לב.

(תיקון מס' 52)
תשנ"ח-1998

(ג) בית המשפט הדין בעבירה לפי סעיף זה שנעברה בידי בעל עסק במהלך עסקיו, רשאי להפעיל גם את הסמכויות לפי סעיפים 16 ו-17 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, ובלבד שלא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף 17 אלא אם כן השתכנע שיש ראיות לכאורה לביצוע העבירה ושהפעלת סמכותו דרושה לטובת הציבור.

(ד) לא יוגש כתב אישום -

(תיקון מס' 93)
תשס"ז-2007

(1) לפי סעיף קטן (א) - אלא בתוך שנתיים מיום ביצוע העבירה, ובידי פרקליט מחוז או בהסכמתו בכתב;

(2) לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ב3) – אלא בידי פרקליט מחוז או בהסכמתו בכתב.

214א. (א) המפרסם פרסום פוגע על שלטי חוצות, דינו - מאסר שישה חדשים או קנס פי שלושה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1).

פרסום פוגע על שלטי חוצות (תיקון מס' 31) תשנ"א-1990

(ב) לענין סעיף זה -

"פרסום פוגע" - אחד מאלה:

- (1) תמונת עירום או תמונה של חלקי גוף אינטימיים של איש או אשה;
- (2) תמונה שיש בה קיום של יחסי מין או של אלימות מינית, או שיש בה ביזוי או השפלה מיניים, או שהיא מציגה אדם כחפץ זמין לשימוש מיני;
- (3) תמונה של חשיפה חלקית של גוף, של איש או אשה, שיש בה פגיעה ברגשותיו המוסריים של הציבור או חלק ממנו או השחתת המוסר הציבורי, או שיש בה פגיעה בקטינים או בחינוכם;

"שלטי חוצות" - שלטי פרסומת המוצבים לצדי דרכים, שלטי פרסומת בתוך אוטובוסים של התחבורה הציבורית או על דפנותיהם החיצוניים או בתחנות האיסוף של אוטובוסים כאמור וכן שלטי פרסומת על לוחות מודעות שבפיקוחה של רשות מקומית.

214ב. לא יראו אדם כעובר עבירה לפי סעיפים 205א, 205ג ו-214, אם מסירת המידע, הפרסום או ההחזקה נעשו למטרה כשרה, לרבות לשם דיווח נכון והוגן בענין שסימן זה דן בו, ובלבד שמסירת המידע, הפרסום או ההחזקה אינם אסורים לפי דין אחר ולא נעשו כדי לעודד מעשים אסורים לפי סימן זה.

הגנות (תיקון מס' 52) תשנ"ח-1998 (תיקון מס' 109) תשע"א-2011

סימן י"א: מטורדים

215. (א) העושה מעשה שלא הותר בדין או נמנע מעשות דבר שחובתו לעשות לפי הדין וגורם בכך לציבור פגיעה, סכנה או הטרדה, או מפריע לו, או גורם לו אי נוחות, בשימוש בזכות הרבים, הרי זה מטורד לציבור, ודינו - מאסר שנה אחת.

מטורד לציבור [א/189]

(ב) לענין מטורד לציבור אין הבדל אם האנשים שהמעשה או המחלל נוח להם מרובים על אלה שהוא גורם להם אי נוחות; אולם אם הוא מקל על חלק מן הציבור את השימוש כדין בזכויותיו אפשר שיראוהו כאילו אינו מטורד לשום אדם.

(ג) הנמצא במקום כלשהו לשם עיסוק בזנות, בנסיבות שיש בהן משום מטורד לדרי הסביבה או הפרעה לתנועה בדרכים, דינו - מאסר שנה אחת.

[תשל"ה]

216. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:

- (1) מתנהג באופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;
- (2) גורם לקטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים לפשוט יד או לקבץ נדבות במקום ציבורי, או משדל או מניע לכך קטין כאמור;
- (3) מתהלך כפושט יד או כמקבץ נדבות, או משתדל להשיג תרומות מכל מין שהוא, והכל באמתלת כזב או מרמה;
- (4) מתנהג במקום ציבורי באופן העלול להביא להפרת השלום;
- (5) משוטט בחצרים או בקרבתם או בדרך או בכביש או בסביבתם, או במקום ציבורי, והכל בזמן ובנסיבות שיש בהם כדי להסיק שהוא נמצא שם למטרה אסורה או פסולה.

התנהגות פסולה במקום ציבורי [א/193] [א/194], תשכ"ו ת"ט תשל"ח-1978

(ב) הפושט יד, או מקבץ נדבות, במקום ציבורי בחשיפת פצעים או מומים או בהטרדה, דינו - מאסר חודש ימים.

(תיקון מס' 12) תש"ם-1980

217. מי שאינו חייל או שוטר והוא לובש את מדי הצבא או המשטרה, או לבוש הדומה להם, או לבוש הנושא סימן המיוחד לחייל או לשוטר, באופן ובנסיבות העלולים לגרום בזיון המדים האמורים, או מעסיק אדם אחר בעשיית אחד המעשים האלה, דינו - מאסר שלושה חדשים.

ביזוי מדים [א/194]

218. העושה בהתרשלות מעשה העלול להפיץ מחלה שיש בה סכנת נפשות, דינו - מאסר שלוש

מעשה העלול להפיץ מחלה [א/195] [1944] (תיקון מס' 12) תש"ם-1980

- שנים; עשה את המעשה במזיד, דינו - מאסר שבע שנים.
219. (א) המוכר בחזקת מאכל או משקה מצרך שעשוהו, או שנעשה מאליו, מזיק או בלתי ראוי למאכל או למשקה, והוא יודע זאת או שיש לו יסוד להניח כך, והמחזיק למכירה מצרך כאמור, דינם - מאסר שנה אחת.
- (ב) המפגל מאכל או משקה ועושה אותו בכך מזיק, כשבדעתו למכרו למאכל או למשקה, או כשהוא יודע שהדבר עשוי להימכר לשם כך, דינו - מאסר שנה אחת.
220. קמעונאי של מצרכי מאכל או משקה, או מנהל מלון, אכסניה, מסעדה או עסק אחר למכירת מאכלים ומשקאות לצריכה בו במקום, שאינו שומר על נקיונם של המצרכים שהוא מספק, או עובר על תקנה בענין בריאות הציבור, דינו - מאסר ששה חדשים; בית המשפט המרשיע את העבריין רשאי להורות על השמדת מצרכי מאכל או משקה שאינם ראויים לשמש מזון.
221. המעכיר או מזהם מי מעין, מיכל או מאגר או מי מקום אחר, ועושה אותם בכך פחות מתאימים למטרה שהם משמשים לה כרגיל, דינו - מאסר שלוש שנים.
222. המזהם לרצונו את האוויר ועושה אותו בכך מזיק, בדרך כלל, לבריאותם של בני אדם הגרים או מנהלים עסקים בסביבה, או של העוברים בדרך ציבורית, דינו - מאסר שלוש שנים.
223. המקים לצרכו רעש גדול או מפיץ לצרכו ריחות פוגעים או מזיקים, במקום ובנסיבות המטרידים בני אדם מן השימוש בזכות הרבים, דינו - מאסר שנה אחת.
- סימן י"ב: משחקים אסורים, הגרלות והימורים
224. בסימן זה –
- "משחק אסור" - משחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה לפי תוצאות המשחק, והתוצאות תלויות בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;
- "מקום משחקים אסורים" - חצרים שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים, בין שהם פתוחים לציבור ובין שהם פתוחים לבני אדם מסויימים בלבד, ואין נפקא מינה אם הם מוחזקים גם למטרה אחרת;
- "הגרלה" - כל הסדר שלפיו ניתן, בהעלאת גורלות או באמצעי אחר, לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכיה תלויה בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת;
- "הימור" - כל הסדר שלפיו ניתן לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והזכיה תלויה בניחושו של דבר, לרבות הגרלה הקשורה בתוצאות משחקים ותחרויות בספורט.
225. המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).
226. המשחק משחק אסור, דינו - מאסר שנה אחת או הקנס האמור בסעיף 61(א)(2).
227. המציע, מוכר או מפיץ כרטיסים, או כל דבר אחר, הבאים להעיד על זכות להשתתף בהגרלה או בהימור, וכן המדפיס או המפרסם הודעה על הגרלה או על הימור, דינו - מאסר שנה אחת או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3).
228. המחזיק או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעריכת הגרלות או הימורים, או מקום שלא קויים לגביו צו לפי סעיף 229, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4); המשכיר חצרים או מרשה את השימוש בהם בידיעה שישמשו מקום למשחקים אסורים או לעריכת הגרלות או הימורים, דינו - מאסר ששה חדשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3).
229. (א) מפקד משטרת מחוז במשטרת ישראל רשאי להורות על סגירתו –

מכירת מזון מפוגל
[196/א]

החזקת מזון לא נקי
[197/א] [תשכ"ו]

זיהום מים
[198/א] [תשכ"ו]

זיהום אויר
[199/א]

מלאכות פוגעות
[200/א]

הגדרות [1/ט]

איסור הגרלות והימורים [2/ט] [תשל"ה] [תיקון מס' 71] תשס"ג-2002

איסור משחקים [3/ט] [תשל"ה] [תיקון מס' 71] תשס"ג-2002

השתתפות בעריכת הגרלות והימורים [4/ט] [תיקון מס' 71] תשס"ג-2002

איסור החזקה או הנהלה [5/ט] [תשל"ה] [תיקון מס' 71] תשס"ג-2002

סגירת מקומות [א5/ט]

(1) של מקום משחקים אסורים או מקום לעריכת הגרלות או הימורים;
 (2) של מקום המשמש לעריכת משחקים בקלפים, במכונות משחק וכיוצא באלה, אף אם משחקים אלה אינם בגדר משחק אסור ואף אם ניתן למקום רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, אם הוא סבור שהמשך קיומו עלול לפגוע בשלום הציבור או בטובת תושבי הסביבה או להביא לעבריינות, לרבות לעריכת משחק אסור.

(ב) (בוטל).

(ג) (בוטל).

(תיקון מס' 86)
 תשס"ה-2005
 (תיקון מס' 86)
 תשס"ה-2005
 נסיבות מיוחדות
 [6/ט]

230. הוראות סעיפים 225 עד 228 לא יחולו על משחק, הגרלה או הימור שנתמלאו בהם שלוש אלה:

(1) עריכתם מכוונת לחוג אנשים מסויים;

(2) אינם חורגים מגדר שעשוע או בידור;

(3) אינם נערכים במקום משחקים אסורים או במקום לעריכת הגרלות או הימורים.

231. (א) הוראות סימן זה, למעט הוראות סעיף 231א, לא יחולו –

(1) על סוגי הגרלות או על הגרלה מסויימת, אשר לעריכתם ניתן מראש היתר מאת שר האוצר או מאת מי שהשר הסמיכו לכך;

(2) על הימורים או הימור מסויים, שעורך מפעל הפיס בהיתר מראש מאת שר האוצר או מאת מי שהשר הסמיכו לכך, ובלבד שההימורים שייערכו כאמור לא יהיו על תוצאות של משחקים ותחרויות בספורט.

(1א) הוראות סעיף 231א לא יחולו על סוגי הגרלות, הגרלה מסויימת, הימורים או הימור מסויים, אשר שר האוצר, או מי שהשר הסמיכו לכך, התיר לערכם לקטינים; ואולם היתר כאמור בסעיף קטן זה לא ינתן להגרלות ולהימורים שהזכות להשתתף בהם מותנית בתשלום כסף.

(ב) הודעה על מתן היתר לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

231א. (א) המציע, מוכר או מפיץ כרטיסים או כל דבר אחר, הבאים להעיד על זכות להשתתף בהגרלה או בהימור שלעריכתם ניתן היתר לפי סעיף 231(א) (בסעיף זה – כרטיסים), לקטין, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ב) המציע, מוכר או מפיץ כרטיסים רשאי לדרוש מאדם המבקש לקנות או לקבל כרטיסים שיציג לו תעודה שבה ניתן לוודא את גילו.

232. במשפט על עבירה בשל משחק אסור לפי סימן זה –

(1) רשאי בית המשפט להרשיע את הנאשם על יסוד עדות שותף לעבירה גם אם אין לה סיוע;

(2) פסק דין במשפט פלילי שנקבע בו כי במקום פלוני נערך משחק אסור, מותר לקבלו כראיה על כך בכל משפט אחר לפי סימן זה ואין נפקא מינה מי היה הנאשם.

233. לענין סימן זה - ובלי למעט מכל דרך הוכחה אחרת –

(1) הנמצא במקום משחקים אסורים, והיה לקצין משטרה יסוד להניח שמשחקים בו משחקים אסורים אותה שעה, רואים אותו כאילו הוא משחק בו משחק אסור, כל עוד לא הוכיח שנמצא במקום למטרה אחרת בלבד;

(2) רואים משחק בקלפים, בקוביות או במכונת משחק כמשחק שבו עשוי אדם לזכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, כל עוד לא הוכח ההיפך;

(3) רואים חצרים כמקום שרגילים לערוך בהם משחקים אסורים –

(א) אם נערך בהם משחק אסור לפחות שתי פעמים תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאשם, כל עוד לא הוכח ההיפך; ואין נפקא מינה, לגבי הנאשם בהחזקתם, אם החזיק בהם כל תקופה זו ואם מקצתה;

(ב) אם שימשו מועדון למשחקים בקלפים, ונערך בהם משחק אסור לפחות פעם אחת תוך ששה חדשים שקדמו לביצוע העבירה בידי הנאשם.

234. הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית המשפט לצוות שכלים או מכשירים או דבר אחר ששימשו לעריכת המשחק, ההגרלה או ההימור יחולטו לאוצר המדינה, ואין נפקא מינה אם הנאשם הוא בעלם או לאו. חילוט מכשירי משחק [10/ט]

235. (א) היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוס, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם. חילוט מכשירי עבירה [10/א] [תשכ"ז]

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף קטן (א).

(ג) נוכח בית המשפט כי דברים שנתפסו כאמור בסעיף קטן (א), למצט כספים, שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, או שנתקבלו כתוצאה מארגונם או מעריכתם, רשאי הוא לצוות, על פי בקשת שוטר או תובע, כמשמעותו בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, על חילוטם לאוצר המדינה, אף אם לא הורשע אדם בעבירה בשל המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים.

פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט

סימן א': שיבוש עשיית משפט

236. בסימן זה, "עדות" - אמרות בעל פה או בכתב שנאמרו לשם ראיה, למצט אמרות שלא בשבועה מפי נאשם בהליך פלילי, ולרבות חוות דעת שניתנו לשם ראיה ותרגומים מפי מתרגם בהליך שיפוטי. הגדרות [116/א]

237. (א) המעיד בהליך שיפוטי, ביועין, עדות כוזבת בדבר מהותי לגבי שאלה הנדונה באותו הליך, הרי זו עדות שקר, ודינו - מאסר שבע שנים; עשה כן בעד טובת הנאה, דינו - מאסר תשע שנים. עדות שקר [117/א], [118] [תשל"ג]

(ב) לענין עדות שקר אין נפקא מינה -

(1) אם ניתנה העדות בשבועה או בלא שבועה או בעיצום אחר שהותר על פי דין;
(2) באיזו צורה או טקס השתמשו להשבעת המעיד או לחיובו באמירת האמת, ובלבד שהיו בהסכמתו של המעיד;

(3) אם בית המשפט, בית הדין או הרשות השיפוטית או ועדת החקירה היו מורכבים כראוי או יושבים במקום הראוי, ובלבד שפעלו, כל אחד בתפקידו, בהליך שבו ניתנה העדות; [תשכ"ט]

(4) אם המעיד הוא עד כשר ואם העדות היא קבילה בהליך השיפוטי.

238. הבודה ראיה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש ביועין בראיה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות רשות שיפוטית או ועדת חקירה בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים. בידוי ראיות [119/א] [תשכ"ט]

239. מי שביועין מוסר תצהיר שקר, בין בשבועה או בהן צדק ובין שלא בשבועה ושלא בהן צדק, לפני מי שהוסמך לקבל את התצהיר, דינו - מאסר שלוש שנים. שבועת שקר [120/א]

240. (א) המוסר הודעות או עדויות, בענין אחד בפני רשויות שונות, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו - מאסר חמש שנים. עדות סותרות [120/א] [תשכ"ה], [תשכ"ט], [תשל"ב] [תיקון מס' 12] תש"ס-1980

(ב) "רשות", לענין סעיף זה - בית משפט הדין בפלילים, בית דין משמעתי, שוטר או רשות אחרת שערכו על פי דין חקירה קודם לאישום בבית המשפט או בבית הדין המשמעתי, ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, או מי שנתמנה לפי סעיף 13 לחוק האמור.

(ג) פרוטוקול של המשפט והודעה או עדות שנרשמו כדין בחקירה כאמור, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

241. (א) מי שחייב להעיד או למסור ראיה אחרת בהליך שיפוטי והוא מסרב לעשות כן, דינו - מאסר שנתיים. סירוב להעיד [120/א] [תשכ"ח]

<p>(ב) הטלת מאסר לפי סעיף 5 לפקודת בזיון בית המשפט על אדם שסירב כאמור, אין בה כדי למנוע שפיתתו לפי סעיף קטן (א), אולם מי שנדון למאסר לפי סעיף קטן (א), תנוכה מענשו התקופה שבה היה אסור לפי סעיף 5 האמור.</p>	
<p>242. היודע כי ספר, תעודה או דבר פלוני דרושים, או עשויים להיות דרושים, לראיה בהליך שיפוטי, והוא, במזיד, משמידם או עושה אותם בלתי ניתנים לקריאה, לפענוח או לזיהוי, והכל ככוונה למנוע את השימוש בהם לראיה, דינו - מאסר חמש שנים.</p>	<p>השמדת ראיה [122/א]</p>
<p>243. המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע - מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו.</p>	<p>ידיעות כחבות [123/א] [תשל"ג]</p>
<p>244. העושה דבר ככוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.</p>	<p>שיבוש מהלכי משפט [124/א] [תשל"ג]</p>
<p>245. (א) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים. (ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.</p>	<p>הדחה בחקירה [124/א], (א), (ב), (ג) [תשל"ג] ת"ט תשל"ז-1977</p>
<p>246. (א) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים. (ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א), בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים.</p>	<p>הדחה בעדות [124/א], (א), (ג), (ד) [תשל"ג]</p>
<p>247. סעיפים 245(א) ו-246(א) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.</p>	<p>סייגים לתחולה [124/א], (ו) רישה [תשל"ג]</p>
<p>248. באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים 245(א) או 246(א) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.</p>	<p>הגנה [124/א], (ו) סיפה [תשל"ג]</p>
<p>249. המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים.</p>	<p>הטרדת עד [124/א], (ה) [תשל"ג]</p>
<p>249א. נעברה עבירה לפי סעיפים 245, 246 או 249 כשהעבריין נושא נשק חם או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם -</p>	<p>נסיבות מחמירות (תיקון מס' 12) תש"ס-1980</p>
<p>(1) בעבירה לפי סעיף 245(א) - מאסר שבע שנים; (2) בעבירה לפי סעיף 245(ב) - מאסר עשר שנים; (3) בעבירה לפי סעיף 246(א) - מאסר עשר שנים; (4) בעבירה לפי סעיף 246(ב) - מאסר ארבע עשרה שנים; (5) בעבירה לפי סעיף 249 - מאסר חמש שנים.</p>	
<p>250. המבקש להשפיע שלא כהוגן על תוצאותיו של הליך שיפוטי, בדברי שידול או בקשה הנשלחים אל שופט או אל פקיד בית המשפט, דינו - מאסר שנה אחת.</p>	<p>השפעה לא הוגנת [125/א]</p>
<p>251. המפרסם שלא בתום לב, בכל דרך של פרסום, דין וחשבון לא מדויק על דיון בבית משפט או בועדת חקירה על פי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, דינו - מאסר ששה חדשים.</p>	<p>פרסום מסולף של דיון משפטי [127/א]</p>
<p>252. הפותח, בכל דרך של פרסום, פעולת התרמה למען תשלומם של קנס, הוצאות או פיצוי שפסק בית משפט בפלילים, או נותן פרסום להתרמה כזאת, דינו - מאסר ששה חדשים.</p>	<p>התרמה למען תשלום קנס [128/א]</p>
<p>252א. (א) לא ישלם תאגיד, במישרין או בעקיפין, קנס שהוטל על זולתו, ולא ישלם מעביד קנס שהוטל על עובדו; העובר על הוראה מהוראות סעיף קטן זה, דינו - מאסר שנה אחת.</p>	<p>תשלום קנס שהוטל על הזולת (תיקון מס' 34) תשנ"א-1991</p>

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, יואשם בה גם כל אדם אשר בעת ביצוע העבירה היה בו מנהל פעיל, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד מינהל בכיר האחראי לתשלום הקנס, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שהוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע העבירה.

(ג) לענין סעיף זה, "תאגיד" - לרבות חבר בני אדם שאינו מואגד ולמעט תאגיד שחבריו חייבים להעמיד לרשותו את מלוא כוח עבודתם ולהעביר לו את נכסיהם.

253. (א) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו בעד אי גילוי או כיסוי של מעשה עוון או פשע או של כל ידיעה בנוגע למעשה כאמור, דינו - מאסר שלוש שנים.

חיפוי [129/א]
[תשל"ג]

(ב) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו על מנת שלא ימסור עדות בחקירה על פי דין או במשפט, דינו - מאסר חמש שנים.

254. העושה אחת מאלה, דינו מאסר ששה חדשים:

פרסומים על נכס גנוב
[130/א] [תשכ"ו]

(1) מציע בפומבי פרס בעד השבת נכס שנגנב או שאבד, ובהצעתו זו משתמש במלים הבאות לומר כי מביא הנכס לא יישאל שאלות, או כי לא ייעצר ולא יוטד;

(2) מציע בפומבי לכל מי שקנה נכס גנוב או אבוד או הלווה כסף עליו, להחזיר לו את הסכום ששילם או שהלווה או לתת סכום כסף או פרס אם יושב הנכס;

(3) מדפיס או מפרסם הצעה כאמור בפסקאות (1) ו-(2).

255. האומר או כותב דבר על שופט או דיין לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט או דיין כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו - מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט או דיין בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

זילות בית המשפט
[131/א]

256. (א) הנושא נשק, או נושא ללא הסבר סביר כלי או חומר פוגענים אחרים, בבנין של בית משפט או בית דין, או במקום אחר שבו מתקיימים הליכים שיפוטיים, דינו - מאסר שנתיים.

נשיאת נשק בבית
המשפט [131/א]
[תשל"ג]

(ב) סעיף זה לא יחול -

(1) על שוטר, או על מי שקיבל מרשות מוסמכת לפי חוק כלי היריה, תש"ט-1949, או ממנהל בתי המשפט או מטעמו היתר לשאת את הנשק או הכלי או החומר באותו בנין או מקום;

(2) בבית דין צבאי או בבית משפט צבאי כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, תש"ו-1955, או במקום אחר שבו מתקיים הליך שיפוטי לפי החוק האמור - על מי שהותר לו הדבר לפי פקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תש"ו-1955.

257. הבורח ממשמורת חוקית שהוא נתון בה בשל עבירה פלילית, דינו -

בריחה [133/א]

(1) אם הוא מואשם או מורשע בפשע - מאסר שבע שנים;

(2) בכל מקרה אחר - מאסר שלוש שנים.

258. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים:

סיוע לבריחה [134/א]

(1) מסייע אסיר או עצור לברוח או לנסות לברוח ממשמורת חוקית;

(2) מכניס, או גורם שיוכנס, דבר לבית סוהר כדי להקל על בריחתו של אסיר או עצור.

259. המבריח או מנסה להבריח אדם, ממשמורת חוקית, דינו -

הברחת אדם [132/א]
(תיקון מס' 12)
תש"ם-1980

(1) אם המוברח הואשם או הורשע בעבירה שענשה מוות או מאסר עולם - מאסר עשרים שנים;

(2) בכל מקרה אחר - מאסר שבע שנים.

(תיקון מס' 12)
תש"ם-1980

260. (א) היודע שפלוגי עבר עבירה ומקבל אותו או עוזר לו בכוונה שיימלט מעונשו, הריהו מסייע לאחר מעשה, זולת אם היה בן זוגו, הורהו, בנו או בתו של העבריין; ואולם אשה

מטייע לאחר מעשה
[27.1/26/א]

שבנוכחותו ובמרותו של בעלה קיבלה עובר עבירה שבעלה השתתף בה או עזרה לו, כדי שיימלט מעונש - אינה בגדר מסייעת; לענין סעיף זה, "עבירה" - למעט חטא.

(ב) מסייע לאחר מעשה אפשר להעמיד לדין ולהרשיע, אף אם מבצע מעשה העבירה לא הורשע תחילה או שאי אפשר לנקוט הליכים נגדו או לאכוף עליו ענישה בשל העבירה.

261. מסייע לאחר מעשה, דינו -

דין מסייע לאחר מעשה [א/26(2)]

(1) אם העבירה היתה פשע - מאסר שלוש שנים;

(2) אם העבירה היתה עוון - מאסר מחצית תקופת העונש שנקבע לאותה עבירה.

262. מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו - מאסר שנתיים.

אי מניעת פשע [א/33] [1939]

263. מי שנצטווה כדין מפי עובד ציבורי, שוטר או אדם אחר, לעזור במניעת עבירות או במעצרו של אדם או במניעת הברחתו או בריחתו של אדם, והוא מסרב או נמנע מהגיש עזרה לפי יכלתו, דינו - מאסר שלוש שנים.

סירוב לעזור במניעת עבירות [א/135]

264. המקבל נכס, מסלקו, מעכבו, מסתירו או עושה בו מעשה אחר ביודעים כי הנכס עוקל או ניטל על פי הוראת בית משפט, ככוונה להפריע או להכשיל את ביצוע העיקול או ההוראה, דינו - מאסר שלוש שנים.

הכשלת עיקול [א/136]

265. השובר, מסלק או עושה ללא מועיל, במזיד, חותם שהוטבע על פי הוראת רשות רשמית, בית משפט או בית דין, דינו - מאסר שנתיים; ואם היה מופקד על שמירת החותם, דינו - מאסר שלוש שנים.

שבירת חותם [א/137]

266. המופקד על שמירת חותם שהוטבע על פי הוראה של רשות רשמית או של בית משפט או בית דין, והוא בהתרשלות מניח לחותם שישובר או יסולק או ייעשה ללא מועיל, דינו - מאסר ששה חדשים.

הזנת השמירה על חותם [א/138]

267. (א) המוציא, ללא רשות, מסמך ממשמורת מוסד ממוסדות המדינה או מרשות מקומית, דינו - מאסר שלוש שנים.

הוצאת מסמך ממשמורת (תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988

(ב) עובד הציבור המופקד על הטיפול במסמך או על שמירתו, המוסר אותו שלא כדין לאחר והמסמך מוצא מהמשמורת כאמור בסעיף קטן (א), דינו - מאסר חמש שנים.

(ג) בסעיף זה, "מסמך" - בכתב או בכל אמצעי אחר שבו נרשם דבר.

סימן ב': העלמת עבירות

268. בסימן זה -

הגדרות [1/1, תוספת]

"עבירה פלילית" - אחת מאלה:

(1) עבירה לפי פרק ז' או לפי סימן ה' לפרק ט';

(2) עבירה נגד החיים, הגוף או המוסר שדינה מאסר שלוש שנים או יותר;

(3) עבירה לפי אחד הסעיפים שבסימן ד' לפרק ט' ושכפרקים י"א (למעט סעיף 401) ו-י"ב, או לפי סעיף 489, הפוגעת בנכסים או בזכויות של המדינה או של גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב];

(תיקון מס' 12) תשמ"ח-1980

"הליך של שפיטה" - הליך המכוון להביא לידי אחת מאלה:

(1) הוצאת אדם מגוף אשר הוא חבר בו;

(2) שלילת זכות אדם מזכויותיו בגוף כאמור;

(3) פרסום לגנאי ברבים על מעשיו של אדם;

(4) עיצום אחר שיש עמו גינוי ושאינו בעל משמעות דתית בלבד.

269. לא ימלא אדם תפקיד בהליך של שפיטה משהתעורר, תוך כדי שפיטה, חשש עבירה פלילית, אלא אם ניתנה הודעה ליועץ המשפטי לממשלה או לכא כוחו.

חובת מתן הודעה [1/1]

270. נמסרה הודעה כאמור בסעיף 269, או הואשם אדם בעבירה לפי סימן זה, והחליט היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו לנקוט הליכים בבית משפט, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לצוות על הפסקת השפיטה האמורה עד לגמר ההליכים בבית המשפט.
271. העובר על הוראה מהוראות סימן זה, דינו - מאסר שנה אחת.
272. באישום לפי סימן זה תהא הגנה טובה לנאשם אם יוכיח אחת מאלה:
- (1) כי הודעה על אותו מעשה כבר נמסרה ליועץ המשפטי לממשלה או לבא כוחו או למשטרה;
- (2) כי בשל אותו מעשה כבר התנהלה חקירה משטרתית או הואשם אדם.
- סימן ג': תקיפת שוטרים
273. התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק או אדם אחר העוזר לשוטר כשהשוטר ממלא תפקידו כחוק, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים.
274. התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו - מאסר עד חמש שנים ולא פחות משלושה חדשים:
- (1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;
- (2) היה מזויין בנשק חם או קר;
- (3) התקיפה היתה בצוותא של יותר משני אנשים.
275. העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים.
276. בסימן זה, "תקיפה" - כמשמעותו בסעיף 378.
- סימן ד': עבירות בשירות הציבור וכלפיו
277. עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) משתמש, או מורה להשתמש, בכוח או באלימות נגד אדם כדי לסחוט ממנו, או מאחר שהאדם יש לו ענין בו, הודיה בעבירה או מידע בדבר עבירה;
- (2) מאיים על אדם, או מורה שיאיימו עליו, בפגיעה בגופו או בנכסיו, שלו או של אחר שהאדם יש לו ענין בו, כדי לסחוט מן האדם הודיה בעבירה או מידע בדבר עבירה.
278. עובד הציבור שיש לו מכוח משרתו סמכות שיפוטית או מינהלית לגבי נכסים מסוג מסויים או לגבי עיסוק בחרושת, במסחר או בעסק מסוג מסויים, והוא משתמש בסמכותו לגביהם בין בעצמו ובין על ידי אחר כשיש לו, במישרין או בעקיפין, זיקה פרטית בהם, דינו - מאסר שלוש שנים.
279. עובד הציבור החייב או הרשאי להגיש דו"ח או הודעה בדבר סכום שהוא או אחר דורש, או בענין אחר הטעון אישור לשם קבלת כסף או טובין, והוא מגיש אותם בידיעה שהם כוזבים בפרט מהותי, דינו - מאסר שלוש שנים.
280. עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר;
- (2) נכנס למגוריו של אדם נגד רצונו, כשאין הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדין.
281. מי שמוסמך או נדרש על פי דין ליתן תעודה העשויה להשפיע על זכויותיו של אדם והוא נותן אותה בידעו שהיא כוזבת בפרט מהותי, דינו - מאסר חמש שנים.

282. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מתיימר לפעול כבעל משרה שיפוטית, והוא איננו בעל משרה כזאת;
- (2) מתיימר לפעול כמי שמוסמך על פי דין להשביע או לקבל תצהיר או לעשות כל פעולה אחרת בעלת אופי רשמי שרק מי שמוסמך לכך על פי דין רשאי לעשותה, ואין לו הסמכה כאמור;
- (3) מתייצג כמי שמוסמך על פי דין לחתום על תעודה המעידה על תכנו של פנקס או רשומה המוחזקים בידי רשות חוקית או המעידה על עובדה או מאורע, והוא חותם על אותה תעודה כמי שמוסמך לכך ובידעו שאיננו מוסמך לכך.
283. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מתחזה כעובד הציבור, כשאותו עובד נדרש מכוח תפקידו לעשות פעולה או להיות נוכח;
- (2) מתייצג בכזב כעובד הציבור ומתיימר מכוח תפקידו זה לעשות פעולה או להיות נוכח במקום לשם עשיית פעולה.
284. עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו - מאסר שלוש שנים.
285. עובד הציבור הנמנע במזיד למלא חובה המוטלת עליו על פי דין, דינו - מאסר שלוש שנים, זולת אם היה מילוי החובה כרוך בסכנה גדולה מזו שאדם בעל כוח ומרץ רגילים יכול לעמוד בה.
286. המפר הוראת חוק במזיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות ממעשה שעשייתו נדרשת לפי אותו חיקוק, והדבר נוגע לציבור, דינו - מאסר שנתיים; והוא, אם אין נראית מאותו חיקוק כוונה לעונש אחר על הפרתו.
287. (א) המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין, דינו - מאסר שנתיים.
- (ב) המפר הוראה מהוראות צו שניתן מאת בית משפט לשם הגנה על חייו, גופו או שלומו של אדם אחר מפני המפר, דינו - מאסר ארבע שנים.
288. המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דיין או פקיד של בית דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1968, כשהם ממלאים תפקידם או בנוגע למילוי תפקידם, דינו - מאסר ששה חדשים.
- 288א. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שנה:
- (1) מפריע ביודעין לעובד הציבור או למי שהוסמך למלא תפקיד של עובד הציבור במילוי תפקידו על פי דין;
- (2) אינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי חיקוק למסור ידיעה או מסמך.
289. המסית אדם, או קבוצת בני אדם, שלא לשלם, או לעכב, תשלום חובה שהודיעה עליו הממשלה ברשומות, בין שההסטה היא מפורשת ובין שהיא משתמעת, בין במלים שבעל פה או שבכתב ובין בסימנים או במוצגים חזותיים, ובין בדרכים אחרות, דינו - מאסר ששה חדשים; והוא הדין במי שעושה מעשה, בכוונה להביא, או ביודעין שהוא עלול להביא, את אמצעי ההסטה האמורים, במישרין או בעקיפין ככל צורה שהיא, לידיעתם של אדם או של קבוצת בני אדם.
- סימן ה': עבירות שוחד
290. (א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס שהוא אחד מאלה, הגבוה מביניהם:
- (1) פי חמישה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד - פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4);
- (2) פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהשיג או שהתכוון להשיג על ידי העבירה.
- (ב) בסעיף זה, "עובד הציבור" - לרבות עובד של תאגיד המספק שירות לציבור.

התיירות כבעל
מכות (א/114)

התחזות כעובד
הציבור (א/115)

מרמה והפרת אמונים
(א/140)

אי מילוי חובה
רשמית (א/141)

הפרת חובה חקוקה
(א/142)

הפרת הוראה חוקית
(א/143)
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 70)
תשס"ב-2002

העלבת עובד הציבור
(א/144)

הפרעה לעובד
הציבור
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

הסתה להימנע
מתשלומי חובה
(א/145)

לקיחת שוחד (ב/1)
(תשכ"ד, תשל"ל)
(תיקון מס' 99)
תשמ"ח-2008
(תיקון מס' 103)
תש"ע-2010

291. נותן שוחד לעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 290(ב) בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו – מאסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 290(א).

מתן שוחד
(תיקון מס' 103)
תש"ע-2010

291א. (א) הנותן שוחד לעובד ציבור זר בעד פעולה הקשורה בתפקידו, כדי להשיג, להבטיח או לקדם פעילות עסקית או יתרון אחר בנוגע לפעילות עסקית, דינו כדין נותן שוחד לפי סעיף 291.

מתן שוחד לעובד
ציבור זר
(תיקון מס' 99)
תשס"ח-2008

(ב) לא יוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיף זה אלא בהסכמה בכתב של היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) בסעיף זה –

(תיקון מס' 106)
תש"ע-2010

"מדינה זרה" – לרבות כל יחידה שלטונית במדינה הזרה, ובכלל זה יחידה ארצית, מחוזית או מקומית, ולרבות ישות מדינית שאינה מדינה, לאבות המועצה הפלסטינית;

"עובד ציבור זר" – כל אחד מאלה:

(1) עובד המדינה הזרה וכל מי שנושא משרה ציבורית או ממלא תפקיד ציבורי מטעם המדינה הזרה, ובכלל זה מי שנושא משרה או ממלא תפקיד ברשות המחוקקת, ברשות המבצעת או ברשות השופטת של המדינה הזרה, בין בבחירה, בין במינוי ובין בהסכם;

(2) נושא משרה ציבורית או ממלא תפקיד ציבורי מטעם גוף ציבורי שהוקם לפי חיקוק של מדינה זרה, או מטעם גוף הנמצא בשליטה ישירה או עקיפה של מדינה זרה;

(3) עובד של ארגון ציבורי בין-לאומי, וכל מי שנושא משרה ציבורית או ממלא תפקיד ציבורי מטעם ארגון כאמור; לעניין זה, "ארגון ציבורי בין-לאומי" – ארגון שנוסד בידי שתי מדינות או יותר, או בידי ארגונים שנוסדו בידי שתי מדינות או יותר.

292. (א) הנותן שוחד בכוונה להשפיע על קיומן, מהלכן או תוצאותיהן של תחרות ספורט או תחרות אחרת שיש לציבור עניין בקיומן או בתוצאותיהן, דינו - מאסר שלוש שנים.

שוחד בתחרות
[א3/ב]

(ב) לוקח השוחד דינו כדין נותן השוחד.

293. אין נפקא מינה בשוחד –

דרכי שוחד [4/ב]

(1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;

(2) אם היה בעד עשיה או בעד חדילה, השהיה, החשה, האטה, העדפה או הפליה לרעה;

(3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח; אם לכתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסויים; אם מילויו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות או תוך קיום חובה;

(7) אם נלקח על מנת לסטות מן השורה במילוי תפקידו או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו.

[תשכ"ד]

294. (א) המבקש או המתנה שוחד, אף שלא נענה, כמוהו כלוקח שוחד.

הוראות נוספות [5/ב]

(ב) המציע או המבטיח שוחד, אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ג) מי שמועמד לתפקיד אף שעדיין לא הוטל עליו, ומי שהוטל עליו תפקיד אף שעדיין לא התחיל במילויו, כמוהו כממלא את התפקיד.

(ד) במשפט על שוחד לא ייזקק בית המשפט לטענה –

(1) שהיה פגם או פסול בהטלת התפקיד על הלוקח, במינויו או בבחירתו;

(2) שהלוקח לא עשה או אף לא התכוון או לא היה מוסמך או רשאי לעשות את

הפעולה.

295. (א) המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לתת שוחד - דינו כאילו היה לוקח שוחד; ואין נפקא מינה אם ניתנה בעד תיווכו תמורה, לו או לאחר, ואם לאו, ואם התכוון לתת שוחד ואם לאו.

(ב) המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת שיניע, בעצמו או על ידי אחר, עובד הציבור כאמור בסעיף 290(ב) או עובד ציבור זר כאמור בסעיף 291א(ג) למשוא פנים או להפליה - דינו כאילו היה לוקח שוחד.

(1)(ב) בעל השפעה ניכרת על בחירתו של מועמד לתפקיד ראש הממשלה, שר, סגן שר, חבר כנסת או ראש רשות מקומית (בסעיף קטן זה - מועמד), המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת כדי שיניע, בעצמו או על ידי אחר, מועמד לעשות פעולה הקשורה לתפקידו, דינו - שלוש שנות מאסר; קיבל כאמור כדי להניע מועמד למשוא פנים או להפליה - דינו כאילו היה לוקח שוחד.

בסעיף קטן זה -

"בחירות מקדימות", "תרומה" - כהגדרתן בסעיף 28 לחוק המפלגות;

"בעל השפעה ניכרת" - מי שיש לו השפעה ניכרת על בחירת מועמד במפלגה או בסיעה, לרבות במסגרת בחירות מקדימות ולרבות בשל היותו אחד מאלה:

(1) חבר הנהלה, מוסד ביקורת או בית דין של מפלגה, או נושא תפקיד מקביל או דומה לאחד מאלה במפלגה;

(2) בעל זכות הצבעה בבחירות למועמד שבהן מספר בעלי זכות ההצבעה אינו עולה על חמשת אלפים;

(3) מי שפעל להתפקדות של מספר משמעותי, בנסיבות הענין, של בעלי זכות בחירה בבחירות למועמד; פעל אדם להתפקדות של חמישים או יותר בעלי זכות בחירה בבחירות למועמד, חזקה כי מתקיים בו האמור בפסקה זו, אלא אם כן הוכיח אחרת;

(4) אדם שתרם, גייס תרומות או הוציא כספים לשם קידום בחירתו של מועמד במפלגה או בסיעה, בשווי העולה על חמשת אלפים שקלים חדשים, או שתרם, גייס תרומות או הוציא כספים כאמור לטובת שני מועמדים לפחות באותה מערכת בחירות, בשווי העולה על חמישה עשר אלף שקלים חדשים.

"חוק המפלגות" - חוק המפלגות, התשנ"ב-1992;

"מפלגה" - כהגדרתה בחוק המפלגות;

"סיעה" - כהגדרתה בחוק מימון מפלגות, התשל"ג-1973.

(ג) הנותן כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת למקבל כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) - דינו כדין נותן שוחד ולמקבל כאמור בסעיף קטן (ב), דינו - מחצית העונש הקבוע באותו סעיף קטן.

(ד) לענין סעיף זה, "קבלה" - לרבות קבלה בשביל אחר או על ידי אחר.

296. במשפט על עבירה לפי סימן זה רשאי בית המשפט להרשיע על יסוד עדות אחת, אף אם זו עדות של שותף לעבירה. [ראיות [ב/7]

297. (א) הורשע אדם על עבירה לפי סימן זה, רשאי בית המשפט, נוסף על העונש שיטיל -

(1) לצוות על חילוט מה שניתן כשוחד ומה שבא במקומו;

(2) לחייב את נותן השוחד לשלם לאוצר המדינה את שווייה של התועלת שהפיק מן השוחד.

(ב) סימן זה אינו מוציא תביעה אזרחית.

תיווך בשוחד ותמורה
אסורה לבעל השפעה
ניכרת [ב/6] ותשכ"ג,
תשכ"ד, תשל"א
(תיקון מס' 90)
תשס"ו-2006
(תיקון מס' 99)
תשס"ח-2008

[ראיות [ב/7]

חילוט ושילום [ב/8]

פרק י': פגיעות בגוף

סימן א': גרימת מוות

298. הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, יאשם בהריגה, ודינו - מאסר עשרים שנים. [הריגה [א/212, 213] (תשכ"ו)]
299. (בוטל). (תיקון מס' 43) תשנ"ה-1995
300. (א) העושה אחת מאלה יאשם ברצח ודינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד:
 (1) גורם במזיד, במעשה או במחדל אסורים, למותו של אביו, אמו, סבו או סבתו;
 (2) גורם בכוונה תחילה למותו של אדם;
 (3) גורם במזיד למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה;
 (4) גורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.
 (ב) מי שהורשע ברצח לפי סעיף 2(ו) לחוק לעשיית דין בנאצים ועוזריהם, תש"י-1950, דינו - מיתה. [רצח [א/214, 215]]
- 300א. על אף האמור בסעיף 300, ניתן להטיל עונש קל מהקבוע בו, אם נעברה העבירה באחד מאלה:
 (א) במצב שבו, בשל הפרעה נפשית חמורה או בשל ליקוי בכושרו השכלי, הוגבלה יכולתו של הנאשם במידה ניכרת, אך לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34ח
 (1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו; או
 (2) להימנע מעשיית המעשה.
 (ב) במצב שבו מעשהו של הנאשם חרג במידה מועטה, בנסיבות הענין, מתחום הסבירות הנדרשת לפי סעיף 34טז לשם תחולת הסייג של הגנה עצמית, צורך או כורח, לפי סעיפים 34, 34א, 34ב.
 (ג) כשהנאשם היה נתון במצב של מצוקה נפשית קשה, עקב התעללות חמורה ומתמשכת בו או בכך משפחתו, בידי מי שהנאשם גרם למותו.
301. (א) לענין סעיף 300, יראו ממית אדם כמי שהמית בכוונה תחילה אם החליט להמיתו, והמיתו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיו, ולאחר שהכין עצמו להמית אותו או שהכין מכשיר שבו המית אותו.
 (ב) לענין ההחלטה וההכנה להמית, אין נפקא מינה אם החליט להמית את האדם או את מישהו, מסויים או בלתי מסויים, מבני משפחתו או מבני גזעו.
 (ג) כדי להוכיח כוונה תחילה אין צורך להראות שהנאשם היה שרוי בהלך נפש מסויים במשך זמן פלוני או תוך תקופה פלונית שלפני ביצוע העבירה או שהמכשיר שבו בוצעה הוכן בזמן פלוני שלפני המעשה.
302. המביא אדם לידי התאבדות, בשידול או בעצה, או מסייע אדם להתאבד, דינו - מאסר עשרים שנים. [שידול או סיוע להתאבדות [א/225] (תשכ"ו)]
303. (א) אשה שגרמה במזיד, במעשה או במחדל, למות ולדה שלא מלאו לו שנים-עשר חדשים, ובשעת המעשה או המחדל היתה במצב של ערעור שיקול הדעת, משום שעדיין לא החלימה לגמרי מתוצאות הלידה או משום תוצאות ההנקה לאחר הלידה, הרי על אף היות העבירה לפי הנסיבות בגדר רצח או הריגה, דינה - מאסר חמש שנים.
 (ב) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מסמכות בית המשפט להרשיע את מי שהואשם ברצח של ילד שלא מלאו לו שנים-עשר חדשים בעבירה של הריגה או של העלמת לידה, או לקבוע שאינו נושא באחריות פלילית מחמת אי-שפיותו או ליקוי בכשרו השכלי לפי סעיף 19.
- כוונה תחילה [א/216]
- המתת תינוק [א/226(1), (2)] [1939] (תשכ"ו)
- ת"ט תשל"ח-1978

304. הגורם ברשלנות למותו של אדם, דינו - מאסר שלוש שנים. גרימת מוות ברשלנות (תיקון מס' 43) תשנ"ה-1995
305. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר עשרים שנים: נסיון לרצח [א/222] (תשכ"ו)
- (1) מנסה שלא כדין לגרום למותו של אדם;
- (2) עושה שלא כדין מעשה, או נמנע שלא כדין מעשות מעשה שמחובתו לעשותו, בכוונה לגרום למותו של אדם, והמעשה או המחדל עלולים מטבעם לסכן חיי אדם.
306. (בוטל). (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
307. הגורם, במישרין או בעקיפין, שאדם פלוני יקבל כתב איום ברצח, והגורם יודע תכנו של הכתב, דינו - מאסר שבע שנים. איום בכתב לרצוח [א/244]
308. משעה שיצא הולד כולו חי מבטן אמו הריהו נחשב אדם לענין סימן זה, בין שנשם ובין שלא נשם, בין שיש לו מחזור דם ובין שאין לו, בין שנכרת חבל טבורו ובין שלא נכרת. אדם - מאימתי [א/220]
309. בכל אחד מן המקרים המנויים להלן יראו אדם כאילו גרם למותו של אדם אחר, אף אם מעשהו או מחדלו לא היו הגורם התכוף ולא היו הגורם היחיד למותו של האחר: גרימת מוות - מהי [א/219]
- (1) הסב נזק גופני המצריך טיפול רפואי או כירורגי והטיפול גרם למותו של הניזוק, ואין נפקא מינה אם הטיפול היה מוטעה ובלבד שנעשה בתום לב ובידיעה ובמיומנות רגילות, שאם לא נעשה כן - לא יראו את מסב הנזק כמי שגרם למותו של הניזוק;
- (2) גרם חבלת גוף שלא היתה מביאה למות הנחבל אילו נזקק לטיפול רפואי או כירורגי נכון או אילו נהג זהירות מספקת באורח חייו;
- (3) באלימות או באיום באלימות הביא אדם לעשיית מעשה שגרם למותו, כשהמעשה נראה לנפגע כדרך טבעית בנסיבות המקרה להימלט מן האלימות או מן האיומים;
- (4) במעשהו או במחדלו החיש את מותו של אדם הסובל ממחלה או מפגיעה שהיו גורמות למותו גם אילו לא מעשהו או מחדלו זה;
- (5) מעשהו או מחדלו לא היה גורם מוות, אילו לא נצטרף עמו מעשה או מחדל של האדם שנהרג או של אדם אחר.
310. (בוטל). (תיקון מס' 43) תשנ"ה-1995
311. המשתדל להעלים דבר לידתו של וולד, בסלקו בחשאי את גוויית הולד, בין שמת לפני הלידה או בשעת הלידה ובין לאחריה, דינו - מאסר שנה. העלמת לידה [א/227] (תשכ"ו)
- סימן ב': הפסקת הריון
312. בסימן זה - הגדרות [יג/1]
- "מוסד רפואי מוכר" - מוסד או מרפאה ששר הבריאות הכיר בהם כמוסד רפואי לענין סימן זה, והודעה על כך פורסמה ברשומות;
- "רופא נשים" - רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה ביילוד ובגיניקולוגיה שניתן לו על פי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976 (להלן בסימן זה - הפקודה), או רופא מוסמך המתמחה, לשם קבלת אותו תואר, במוסד רפואי מוכר בפיקוחו של רופא בעל התואר האמור.
313. מי שהפסיק ביודעין הריונה של אשה, בין בטיפול רפואי ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר חמש שנים או קנס חמישים אלף לירות. איסור הפסקת הריון [יג/2]
314. לא ישא רופא נשים באחריות פלילית בשל הפסקת הריונה של אשה אם נתקיימו כל אלה: הפסקת הריון באישור [יג/3]
- (1) הפסקת ההריון נעשתה במוסד רפואי מוכר;
- (2) ניתן מראש אישור בהתאם לסעיף 316.
315. אישור לענין סעיף 314 יהיה מאת ועדה של שלושה; את חבריה יקבע, במוסד רפואי מוכר ועדה [יג/4]

שהוא בית חולים רשום כאמור בסעיף 25 לפקודת בריאות העם, 1940 - מנהל המוסד, ובמוסד רפואי מוכר אחר - שר הבריאות או מי שהוא הסמיך לכך; וזה הרכב הועדה:

- (1) רופא מוסמך שהוא בעל תואר מומחה על פי הפקודה ביילוד ובגיניקולוגיה;
- (2) רופא מוסמך נוסף שעיסוקו הוא באחד המקצועות הבאים: יילוד וגניקולוגיה, רפואה פנימית, פסיכיאטריה, רפואת משפחה, בריאות הציבור;
- (3) אדם הרשום כעובד סוציאלי על פי חוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958.

אחד מחברי הועדה לפחות יהיה אשה.

316. (א) הועדה רשאית, לאחר שנתקבלה הסכמתה המודעת של האשה, לתת אישור להפסקת ההריון אם ראתה שיש הצדקה לכך מחמת אחת מאלה:

- (1) האשה היא למטה מגיל הנישואין, או מלאו לה ארבעים שנה;
- (2) ההריון נובע מיחסים אסורים לפי החוק הפלילי או מיחסי עריות, או שהוא שלא מנישואין;
- (3) הוולד עלול להיות בעל מום גופני או נפשי;
- (4) המשך ההריון עלול לסכן את חיי האשה או לגרום לאשה נזק גופני או נפשי;
- (5) (בוטלה).

(ב) לענין סעיף זה, "הסכמה מודעת" של אשה להפסקת הריונה - הסכמתה בכתב לאחר שהוסברו לה הסיכונים הגופניים והנפשיים הכרוכים בהפסקת ההריון; לענין זה הסכמתה של קטינה אינה טעונה אישור נציגה.

(ג) לא תסרב הועדה לתת אישור בטרם נתנה לאשה הזדמנות להופיע בפניה ולמסור לועדה את נימוקה.

(ד) האישור יהיה בכתב ויפרש את הסיבה המצדיקה את הפסקת ההריון.

317. לא ישא רופא מוסמך באחריות פלילית בשל הפסקת הריונה של אשה אם נתקיימה אחת מאלה, ובלבד שניתנה על כך למנהל הכללי של משרד הבריאות הודעה מנומקת בכתב תוך חמישה ימים לאחר המעשה:

- (1) היה צורך להפסיק את ההריון מיד, לשם הצלת חייה של האשה או כדי למנוע ממנה נזק חמור שאין לתקנו;
- (2) הפסקת ההריון היתה תוך טיפול רפואי אחר בגופה של האשה ודבר ההריון לא היה ידוע לרופא קודם לכן והפסקתו היתה דרושה לאותו טיפול רפואי.

318. אין במתן אישור לפי סימן זה כדי לחייב רופא נשים להפסיק הריונה של אשה אם הדבר הוא בניגוד למצפוננו או לשיקול דעתו הרפואי.

319. סעיף 22 לא יחול על עבירה לפי סימן זה.

320. אשה שבוצעה בה עבירה בניגוד לסימן זה לא תשא באחריות פלילית בקשר לעבירה זו.

321. שר הבריאות ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי - בהתייעצות עם שר המשפטים ועם ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת - להתקין תקנות לביצועו, ובין השאר בעניינים אלה:

- (1) תנאים לאישור מוסד רפואי מוכר, הנוהל למתן אישור כזה, תקופת תקפו, חידושו וביטולו;
- (2) הנוהל למתן אישורים לפי סעיף 316.

סימן ג': אחריות לשלום אדם

322. מי שעליו האחריות לאדם שמחמת גילו, מחלתו, ליקויו הרוחני, מעצרו או כל סיבה אחרת אינו יכול להפקיע עצמו מאותה אחריות ואינו יכול לספק לעצמו את צרכי חייו - בין שהאחריות מקורה בחוזה או בדין ובין שנוצרה מחמת מעשה כשר או אסור של האחראי - חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו ולדאוג לבריאותו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של

אישור [ג/5]

הפסקת הריון במקרים מיוחדים [ג/6]

הסתייגות מטעמי מצפון או שיקול דעת רפואי [ג/7]
ת"ט תשל"ח-1978
אי תחולה [ג/8]
ת"ט תשל"ח-1978

סייג לאחריות [ג/9]

ביצוע ותקנות [ג/11]

אחריות לחסרי ישע [א/228]
(תיקון מס' 17)
תשמ"ג-1983

האדם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

323. הורה או מי שעליו האחריות לקטין בן ביתו, חובה עליו לספק לו את צרכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו, חבלה בגופו או פגיעה אחרת בשלמו ובבריאותו, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של הקטין מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

חובת הורה או אחראי לקטין (תיקון מס' 26) תש"ן-1989 (תיקון מס' 56) תש"ס-2000 (תיקון מס' 59) תשס"א-2001 (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

324. (בוטל).

325. הנוטל על עצמו ומבצע, שלא בשעת כורח, טיפול רפואי או כירורגי או כל מעשה חוקי אחר שיש בו או שעלול להיות בו סכנה לחיי אדם או לבריאותו - חובה עליו שתהיה לו לשם כך מיומנות סבירה ושיפעל בזהירות סבירה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו של אדם מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

חובת הממונה על מעשה שיש בו סכנה [231/א]

326. מי שבאחריותו או בשליטתו נמצא דבר - בין חי ובין דומם, בין נייד ובין נייח - ממין או בתנאים שיש בהם כדי לסכן חיי אדם, בטיחותו או בריאותו אם לא ינהגו זהירות וקפידה בשימוש או בטיפול בו - חובה עליו לנקוט מידה סבירה של זהירות וקפידה למניעת הסכנה, ויראוהו כמי שגרם לתוצאות שבאו על חייו או על בריאותו מחמת שלא קיים את חובתו האמורה.

חובת הממונה על דבר שיש בו סכנה [232/א] (תשכ"ה)

סימן ד': סיכון החיים והבריאות

327. השולל מאדם או מנסה לשלול ממנו את כושר התנגדותו, באמצעים שיש בהם סכנה לחיי אדם או לבריאותו, או שיש בהם כדי לפגוע בפכחונו, בכוונה לבצע פשע או עוון או להקל על ביצועם או להקל על בריחתו של עברייני לאחר ביצועם או לאחר נסיון לבצעם, דינו - מאסר עשרים שנים.

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה [233/א] (תשכ"ו) (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

328. (בוטל).

(תיקון מס' 12) תש"ס-1980

329. (א) העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים:

חבלה בכוונה מחמירה [235/א] (תשכ"ו)

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;

(2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין או בנשק מסוכן או פוגעני אחר;

(3) גורם שלא כדין להתפוצצותו של חומר נפיץ;

(4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור;

(5) מניח, בכל מקום שהוא, חומר מרסק או נפיץ או נוזל משתך;

(6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א) כלפי בן משפחתו, לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; בסעיף קטן זה, "בן משפחתו" - כהגדרתו בסעיף 382(ב).

(תיקון מס' 55) תש"ס-2000

(ג) עונש מאסר לפי סעיף קטן (ב) לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

(תיקון מס' 68) תשס"ב-2002

330. המניח בכל מקום שהוא חומר נפיץ שלא כדין, בכוונה לגרום חבלה לזולתו, דינו - מאסר ארבע-עשרה שנים.

נסיון לחבול בחומר נפיץ [239/א]

331. המונע או מפריע אדם שלא כדין במאמציו להציל את חייו או חיי אדם אחר כשהוא בכלי שיט הנתון במצוקה או בכלי שיט נטרף או כשהוא נמלט מכלי שיט כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

מניעת הצלה מכלי שיט שבמצוקה [236/א] (תשכ"ו)

332. העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו - מאסר עשרים שנים:

סיכון חיי אנשים במייד בנתיב תחבורה [237/א] (תשכ"ו) (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

- (1) מניח דבר על נתיב התחבורה או כלי התחבורה ;
- (2) מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או בכל דבר שעליהם או בקרבתם בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החפשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים ;
- (3) יורה או זורק דבר אל אדם שעל נתיב התחבורה או כלי התחבורה או אל חפץ שעליהם או גורם שהדבר יגע בהם ;
- (4) מראה אור או אות על נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בקרבתם או מטפל בכל דרך באור או באות הקיימים שם ;
- (5) גורם לסיכון בבטיחותו של נוסע כאמור בהימנעות מעשות מעשה שחובה עליו לעשותו.
- 333.** החובל בחברו חבלה חמורה שלא כדין, דינו - מאסר שבע שנים. [חבלה חמורה (א/238)]
- 334.** הפוצע חברו שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים. [פציעה (א/241)]
- 335.** (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 333 או 334 -
- (1) כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה ;
- (2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.
- (1א) העובר עבירה לפי סעיף 333 כלפי בן משפחתו, דינו - מאסר עשר שנים.
- (ב) העובר עבירה לפי סעיף 334 כלפי בן משפחתו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה ; לענין סעיף זה, "בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה :
- (1) בן זוגו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו ;
- (2) קטין או חסר ישע, שעובר העבירה אחראי עליו, כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א.
- 336.** הגורם שלא כדין שיפעילו על אדם או שאדם יקח רעל או דבר מזיק אחר, בכוונה לפגוע בו או בזולתו או להרגיזם, דינו - מאסר שלוש שנים ; סיכן בכך את חיי האדם או גרם לו בכך חבלה חמורה, דינו - מאסר ארבע-עשרה שנים.
- 337.** המפר ללא הצדק כדין את חובתו לספק לפלוני צרכי מחיה או לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו, חבלה בגופו או פגיעה אחרת בשלמו ובבריאותו, ומסכן או עלול לסכן בכך את חייו, או פוגע או עלול לפגוע בכך בבריאותו פגיעת קבע, דינו - מאסר שלוש שנים.
- 338.** (א) העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו - מאסר שלוש שנים :
- (1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית ;
- (2) מפעיל כלי שיט או כלי טיס או משתתף בהפעלתם ;
- (3) עושה מעשה באש או בחומר לקיח, נפיץ או רדיואקטיבי או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר כאמור שבהחזקתו ;
- (4) עושה מעשה לגבי מכוונת שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן ;
- (5) עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם ;
- (6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו ;
- (7) נותן טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטיפול בו ;
- (8) מוכר, מספק, נותן או מפעיל תרופה או חומר מרעיל או מסוכן ;
- [תיקון מס' 64 תשס"ב-2001 (תיקון מס' 49) תשנ"ו-1996]
- [תיקון מס' 64 תשס"ב-2001 (תיקון מס' 49) תשנ"ו-1996]
- [תיקון מס' 17 תשמ"ג-1983 (תיקון מס' 26) תש"ן-1989 (תיקון מס' 59) תשס"א-2001 מנעשי פזיזות ורשלנות (א/243)]
- [תיקון מס' 88 תשס"ו-2005]
- [תיקון מס' 12 תש"ס-1980 (תיקון מס' 12) תש"ס-1980]
- [תיקון מס' 12 תש"ס-1980]

(9) משתמש בחומר מרעיל או מסוכן או מחזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהוחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

(ב) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א) (5) בחגיגה או בטקס, דינו – מאסר ארבע שנים.

(תיקון מס' 88)
תש"ס-2005

339. (א) המחזיק, משאיר או מפקיר כלי יריה, חומר נפץ או חומר אחר שבכוחם לגרום נזק לאדם או לסכן חייו, ללא נקיטת אמצעי זהירות סבירים למנוע אדם אחר מלגרום בהם נזק לעצמו או לאחר, בין בטיפול כלשהו בהם ובין בלא טיפול, דינו – מאסר שנה.

הזנתה השמירה של כלי יריה וחמרים מסוכנים [א/243] [תשכ"ה]

(ב) סעיף זה לא יחול על מחזיק, משאיר או מפקיר הנתון לשיפוט צבאי לפי חוק השיפוט הצבאי, תש"ס-1955, במקום שהוא מחנה צבאי או שבו מתנהלות פעולות צבאיות, או תוך כדי אימונים במסגרת הצבא, אולם יחול על מדריך כאמור בסעיף 5(ב) לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, ובסעיף 22(ג) לחוק חמרי הנפץ, תשי"ד-1954.

340. המשאיר או מפקיר דבר במקום שיש לילדים גישה אליו, ויש יסוד סביר להניח שילדים ישחקו בדבר או יטפלו בו בדרך אחרת, ושבעשותם כן הם עלולים להינזק בבריאותם או לסכן חייהם, ואינו נוקט אמצעי זהירות סבירים כדי למנוע תוצאות כאלה, דינו – מאסר שנה.

סכנה לילדים [א/243] [תשכ"ה]

340א. היורה מנשק חם באזור מגורים ללא הסבר סביר, דינו – מאסר שנה.

יריות באזור מגורים (תיקון מס' 12) תש"ס-1980 חבלה בשלונות [א/244] [תשכ"ו]

341. העושה מעשה שלא כדין, או נמנע מעשות מעשה שחובתו לעשותו, והמעשה או המחדל אינם מן המפורטים בסעיפים 338 עד 340, ונגרמה בהם חבלה לאדם, דינו – מאסר שנה.

342. המעלה אור או מציג סימן או מצופף בכוונה להטעות אדם המפעיל כלי תחבורה או כשהוא יודע שהם עלולים להטעותו, דינו – מאסר שבע שנים.

הטעיית תחבורה [א/245] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

343. מי שביודעין או מתוך התרשלות מסייע אדם או גורם להסעתו בכלי תחבורה כשיש חשש לבטיחותו של הנוסע מחמת המצב או המטען של כלי התחבורה, דינו – מאסר שלוש שנים, ואם היה כלי התחבורה מטוס, דינו – מאסר חמש שנים.

הסעה בכלי תחבורה מסוכן [א/246] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

344. העושה מעשה או אינו נוקט זהירות סבירה בנכס שבהחזקתו או בפיקוחו וגורם בכך סכנה, מכשול או נזק לאדם בדרך ציבורית או בנתיב שיט ציבורי, דינו – מאסר שלוש שנים.

סיכון דרכים ונתיבי שיט [א/247] [תשכ"ו]

סימן ה': עבירות מין

(תיקון מס' 22)
תשמ"ח-1988

345. (א) הבורעל אשה -

אינוס (תיקון מס' 22) תשמ"ח-1988 (תיקון מס' 61) תש"ס-2001

(1) שלא בהסכמתה החופשית;

(2) בהסכמת האשה, שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה או מהות המעשה;

(3) כשהאשה היא קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, אף בהסכמתה; או

(4) תוך ניצול מצב של חוסר הכרה בו שרויה האשה, או מצב אחר המונע ממנה לתת הסכמה חופשית;

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000 (תיקון מס' 61) תש"ס-2001

(5) תוך ניצול היותה חולת נפש או לקויה בשכלה, אם בשל מחלתה או בשל הליקוי בשכלה לא היתה הסכמתה לבעילה הסכמה חופשית;

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000

הרי הוא אונס ודינו – מאסר שש עשרה שנים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), דין האונס – מאסר עשרים שנים אם האינוס נעשה באחת מנסיבות אלה:

(1) בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים ובנסיבות האמורות בסעיף קטן (א) (1), (2), (4) או (5);

(תיקון מס' 56) תש"ס-2000

(2) באיום בנשק חם או קר;

(3) תוך גרימת חבלה גופנית או נפשית או הריון;

(4) תוך התעללות באשה, לפני המעשה, בזמן המעשה או אחריו;

(5) בנוכחות אחר או אחרים שחברו יחד עמו לביצוע האינוס בידי אחד או אחדים

מהם.

- (ג) בסימן זה -
 "בועל" - המחדיר איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר המין של האישה;
 "קטין" - (נמחקה).
346. (א) (1) הבועל קטינה שמלאו לה ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לה שש עשרה שנים, והיא אינה נשואה לו, או הבועל קטינה שמלאו לה שש עשרה שנים וטרם מלאו לה שמונה עשרה שנים, תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך או השגחה, או תוך הבטחת שווא לנישואין, דינו - מאסר חמש שנים.
- (2) לענין סעיף קטן זה, יראו מטפל נפשי שבעל קטינה שמלאו לה שש עשרה שנים וטרם מלאו לה שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לקטינה טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה האמור תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מעשים כאמור החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.
- (ב) הבועל אשה שמלאו לה שמונה עשרה שנים תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות או עקב הבטחת שווא לנישואין תוך התחזות כפנוי למרות היותו נשוי, דינו - מאסר שלוש שנים.
347. (א) (1) העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים, או העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו שש עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך או השגחה, דינו - מאסר חמש שנים.
- (2) לענין סעיף קטן זה, יראו מטפל נפשי שעשה מעשה סדום באדם שמלאו לו שש עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לאותו אדם טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מעשים כאמור החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.
- (1א) העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) העושה מעשה סדום באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345, בשינויים המחוייבים, דינו כדין אונס.
- (ג) לענין סימן זה, "מעשה סדום" - החדרת איבר מאברי הגוף או חפץ לפי הטבעת של אדם, או החדרת איבר מין לפיו של אדם.
- 347א. (א) בסימן זה -
 "טיפול נפשי" - אבחון, הערכה, ייעוץ, טיפול, שיקום, או ניהול שיחות, שנעשו באופן מתמשך, בדרך של מפגש פנים אל פנים, כדי לסייע לאדם הסובל ממצוקה, הפרעה, מחלה או בעיה אחרת, שמקורן רגשי או נפשי;
 "מטפל נפשי" - מי שעוסק, באופן מקצועי, במתן טיפול נפשי, כמשלח יד או מכוח תפקיד, והוא פסיכולוג, פסיכיאטר או עובד סוציאלי, או מי שמתחזה לאחד מאלה.
- (ב) מטפל נפשי הבועל אישה או העושה מעשה סדום באדם, שמלאו להם שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן להם טיפול נפשי על ידו ועד תום שלוש שנים מסיום הטיפול כאמור, בהסכמה שהושגה תוך ניצול תלות נפשית ממשית בו, שמקורה בטיפול הנפשי שניתן להם על ידו, דינו - מאסר ארבע שנים; לענין סעיף זה יראו מעשים כאמור שנעשו במהלך התקופה שבה ניתן הטיפול הנפשי כאילו נעשו תוך ניצול תלות נפשית ממשית כאמור; חזקה זו לא תחול אם המעשים החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי.
348. (א) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(א)(2) עד (5), בשינויים המחוייבים, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ב) העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345(ב)(1) עד (5), בשינויים המחוייבים, דינו - מאסר עשר שנים.
- (ג) העושה מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו, אך שלא בנסיבות כאמור בסעיפים קטנים

- (א), (ב) או (ג), דינו - מאסר שלוש שנים.
- (1ג) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) תוך שימוש בכוח או הפעלת אמצעי לחץ אחרים, או תוך איום באחד מאלה, כלפי האדם או כלפי זולתו, דינו של עובר העבירה - מאסר שבע שנים. (תיקון מס' 61 תשס"א-2001)
- (ד) (1) העושה מעשה מגונה באדם שהוא קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות, דינו - מאסר ארבע שנים. (תיקון מס' 77 תשס"ז-2003)
- (2) לענין סעיף קטן זה יראו מטפל נפשי שעשה מעשה מגונה באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן לאותו אדם טיפול נפשי על ידו, כאילו עשה את המעשה תוך ניצול יחסי תלות; חזקה זו לא תחול אם מלאו לאדם שש עשרה שנים, והמעשים החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי במסגרת קשר זוגי.
- (1ד) מטפל נפשי העושה באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים מעשה מגונה בנסיבות המפורטות בסעיף 347א(ב), דינו - מאסר שלוש שנים. (תיקון מס' 77 תשס"ז-2003)
- (ה) העושה מעשה מגונה באדם שמלאו לו שמונה עשרה שנים, תוך ניצול מרות ביחסי עבודה או בשירות, דינו - מאסר שנתיים.
- (ו) בסימן זה, "מעשה מגונה" - מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.
349. (א) העושה מעשה מגונה בפומבי בפני אדם אחר, ללא הסכמתו, או העושה מעשה כאמור בכל מקום שהוא תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות, דינו - מאסר שנה. (תיקון מס' 30 תש"ן-1990)
- (ב) העושה, בכל מקום שהוא, מעשה מגונה בפני אדם שטרם מלאו לו שש עשרה שנים, דינו - מאסר שלוש שנים.
350. לענין עבירה לפי סימן זה, אחת היא אם העושה עשה את המעשה או גרם שהמעשה ייעשה בו או באדם אחר. גרם מעשה (תיקון מס' 22 תשמ"ח-1988 (תיקון מס' 77 תשס"ז-2003)
351. (א) העובר עבירה של אינוס לפי סעיף 345(א) או של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) באדם שהוא קטין, והוא בן משפחתו או באדם שהוא חסר ישע והוא אחראי עליו, דינו - מאסר עשרים שנים. עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (תיקון מס' 30 תש"ן-1990 (תיקון מס' 70 תשס"ג-2002)
- (ב) הבורעל אישה שמלאו לה ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לה עשרים ואחת שנים או העושה מעשה סדום באדם שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו עשרים ואחת שנים, והוא בן משפחתם, דינו - מאסר שש עשרה שנים.
- (ג) העושה מעשה מגונה באדם שהוא קטין והוא בן משפחתו או באדם שהוא חסר ישע והוא אחראי עליו, דינו - מאסר שלוש שנים. (תיקון מס' 70 תשס"ג-2002)
- (1) בעבירה לפי סעיף 348(א) - מאסר עשר שנים;
- (2) בעבירה לפי סעיף 348(ב) - מאסר חמש עשרה שנים;
- (3) בכל מקרה שאינו בין המנויים בפיסקאות (1) ו-(2) - מאסר חמש שנים.
- (ד) העושה מעשה מגונה בפני אדם שהוא קטין, בכל מקום שהוא, והוא בן משפחתו, דינו - מאסר ארבע שנים.
- (1ד) אחראי על חסר ישע העובר עבירה לפי סעיף 349(א) בחסר הישע, דינו - מאסר שנתיים; (תיקון מס' 70 תשס"ג-2002)
- (ה) לענין סעיף זה - "אומן" - אחד מאלה:
- (1) אב או אם במשפחת אומנה שאישר משרד הרווחה;
- (2) אחראי על קטין לפי פסקה (3) להגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א;
- (3) אח או אחות חורגים - בן או בת של בן זוג של הורה;
- "אחראי על חסר ישע" - כהגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א; (תיקון מס' 85 תשס"ה-2005 (תיקון מס' 94 תשס"ז-2007 (תיקון מס' 94 תשס"ז-2007)

"בן משפחה" -

- (1) הורה; בן זוגו של הורה אף אם אינו נשוי לו; סב או סבתא;
- (2) מי שמלאו לו חמש עשרה שנים והוא אחד מאלה: אח או אחות; אח או אחות חורגים; דוד או דודה; גיס או גיסה. ואולם לענין עבירה של בעילה אסורה לפי סעיף קטן (ב) או של מעשה מגונה לפי סעיף קטן (ג)(3) שנעשו במי שמלאו לו שש עשרה שנים, לא ייכללו דוד או דודה, גיס או גיסה בהגדרת "בן משפחה";
- (3) אומן; בן זוגו של אומן אף אם אינו נשוי לו; אביו או אמו של אומן;
- (4) מי שמלאו לו חמש עשרה שנים והוא אחד מאלה: בנו או בתו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה; אחיו או אחותו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה; ואולם לענין עבירה של בעילה אסורה לפי סעיף קטן (ב) או של מעשה מגונה לפי סעיף קטן (ג)(3) שנעשו במי שמלאו לו שש עשרה שנים, לא ייכללו בן זוגו של בנו או בתו של אומן, אחיו או אחותו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה בהגדרה "בן משפחה";
- "חסר ישע" – כהגדרתו בסעיף 368א.
352. (א) המפרסם ברבים שמו של אדם או של כל דבר שיש בו כדי לזהות אדם כמי שנפגע בעבירה או כמי שהתלונן כי הוא נפגע בעבירה לפי סימן זה, דינו - מאסר שנה.
- (ב) לא ישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף קטן (א) אם האדם ששמו או זהותו פורסמו כאמור נתן את הסכמתו לפרסום, בפני בית משפט או אם בית משפט התיר את הפרסום מטעמים מיוחדים שיירשמו.
353. באישום בשל עבירה לפי סעיפים 346(א) או 347(א), תהיה זו הגנה לנאשם שהבדל הגילים בינו לבין הקטין אינו עולה על שלוש שנים אם הקטין הסכים למעשה ואם המעשה נעשה במהלך יחסי רעות רגילים וללא ניצול מעמדו של הנאשם.
354. (א) בעבירות המנויות בסעיף קטן זה, שנעברו בקטין, יחל מנין תקופת ההתיישנות ביום שמלאו לו עשרים ושמונה שנים; ואולם אם חלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה – לא יוגש כתב אישום אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה –
- (1) עבירה לפי סעיף 351;
- (2) עבירה שעבר האחראי על הקטין כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א והוא אינו בן משפחה כהגדרת "בן משפחה" בסעיף 351(ה) והיא אחת מן העבירות הבאות:
- (א) אינוס - לפי סעיף 345;
- (ב) בעילה אסורה בהסכמה - לפי סעיף 346(א);
- (ג) מעשה סדום - לפי סעיף 347(א) או (ב);
- (ד) מעשה מגונה - לפי סעיף 348(א), (ב), (ג) או (ד).
- (1א) הוגש כתב אישום, לפי סעיף קטן (א), בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה לאחר שמלאו לנפגע העבירה עשרים ושמונה שנים, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה, אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה; כלל כתב האישום גם עבירה שלא כאמור בסעיף קטן (א), תחול הוראת סעיף קטן זה רק לענין עבירה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מעשה שנעשה לפני יום י"ט באב תש"ן 10 באוגוסט 1990) ובלבד שנתקיימו כל אלה:
- (1) המעשה היה עבירה לפי סימן זה כנוסחו בעת עשייתו;
- (2) אילו נעשה המעשה לאחר היום האמור היה מהווה עבירה לפי סעיף 351;
- (3) העבירה טרם התיישנה לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
- (ג) (1) בעבירות המנויות בסעיף קטן זה, שנעברו בקטין, בידי מי שמלאו לו חמש

(תיקון מס' 85)
תשס"ה-2005
(תיקון מס' 85)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 70)
תשס"ג-2002
איסור פרסום
(תיקון מס' 22)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 89)
תשס"ו-2005

(תיקון מס' 89)
תשס"ו-2005

סיג לאחריות
פלילית
(תיקון מס' 22)
תשמ"ח-1988
(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

סיג להתיישנות
עבירות מין בקטין
(תיקון מס' 47)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 72)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 84)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 61)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 72)
תשס"ג-2002

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 84)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 84)
תשס"ה-2005

עשרה שנים, והוא אינו האחראי על הקטין כאמור בהגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע" שבסעיף קטן (א)(2), או בן משפחה בהגדרתו באותו סעיף קטן, יחל מנין תקופת ההתיישנות ביום שמלאו לקטין שמונה עשרה שנים; ואולם אם חלפו עשר שנים מיום ביצוע העבירה – לא יוגש כתב אישום אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(2) ואלה העבירות:

(א) אינוס – לפי סעיף 345;

(ב) מעשה סדום – לפי סעיף 347(ב);

(ג) מעשה מגונה – לפי סעיף 348(א), (ב) או (ג).

(ד) הוגש כתב אישום, לפי סעיף קטן (ג), בעקבות תלונה שהוגשה למשטרה לאחר שחלפו עשר שנים ממועד ביצוע העבירה או לאחר שמלאו לקטין 18 שנים, לפי המאוחר, לא יורשע אדם על סמך עדות יחידה של נפגע העבירה אלא אם כן יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה; כלל כתב האישום גם עבירה שלא כאמור בסעיף קטן (ג), תחול הוראת סעיף קטן זה רק לענין העבירה כאמור באותו סעיף קטן.

(תיקון מס' 84)
תשס"ה-2005

(ה) הוראות סעיף קטן (ג) יחולו גם על עבירה שביום כניסתו לתוקף של חוק העונשין (תיקון מס' 84), התשס"ה-2005, טרם התיישנה לפי סעיף 9 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לפי הדין שחל עליה ערב המועד האמור.

(תיקון מס' 84)
תשס"ה-2005

355. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג), או 351(א), (ב) או (ג) או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

עונש מזערי
(תיקון מס' 51)
תשנ"ח-1998
(תיקון מס' 61)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 68)
תשס"ב-2002

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.

(תיקון מס' 68)
תשס"ב-2002

סימן ו': עבירות כלפי קטינים ונכים

361. המשאיר ילד שטרם מלאו לו שש שנים בלא השגחה ראויה, ובכך מסכן את חיי הילד או פוגע או עלול לפגוע פגיעה ממשית בשלומו או בבריאותו, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה כן ברשלנות, דינו - מאסר שנה; עשה כן במטרה לנטוש את הילד, דינו - מאסר חמש שנים.

השארית ילד בלא
השגחה או במטרה
לנטוש
(תיקון מס' 59)
תשס"א-2001

362. הורו של ילד שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים או של מי שאינו מסוגל לדאוג לצרכי חייו (בסעיף זה ובסעיף הבא - מושגחים), וכל המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח הנתון להשגחתו, והוא אינו מספק מזון, לבוש, צרכי לינה וצרכי חיים חיוניים אחרים במידה הדרושה לשמירת שלומו ובריאותו, דינו - מאסר שלוש שנים, זולת אם הוכיח שנקט אמצעים סבירים לפי הנסיבות להשגת הדרוש כדי לספק את הצרכים ואין בידו לספקם.

הזנחת ילדים
ומושגחים אחרים
[א/185] [תשכ"ה]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

363. הורו של מושגח או המחוייב על פי דין או הסכם לדאוג לצרכי חייו של מושגח, שסירב לקבל את המושגח מידי מי שאינו מחוייב לדאוג לצרכי חייו, או שהשאיר אותו בידי אדם שלא הסכים לדאוג לצרכי חייו, דינו - מאסר ששה חדשים; נטש את המושגח, דינו - מאסר שלוש שנים.

נטישת מושגחים
[א/186] [תשכ"ה]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

364. המציע או נותן תמורה בעד הרשות להחזיק בקטין שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים, והמבקש או מקבל תמורה בעד מתן רשות להחזיק בקטין כאמור, דינו מאסר שלוש שנים, ואין נפקא מינה אם היתה התמורה בכסף או בשווה כסף.

מסירת קטין להחזקה
בתמורה [א/186]
[תשל"א]

365. (א) הורה או אפוטרופוס של קטין שלא מלאו לו ארבע-עשרה שנים המוסר, או מרשה למסור, את הקטין למי שאינו הורו או אפוטרופוסו, ויש במסירה משום התנערות מחובותיו או זכויותיו כלפי הקטין, דינו - מאסר שנתיים.

מסירת הקטין
בהתנערות מזכויות
וחובות [א/186]
[תשל"א]

(ב) תהיה זאת הגנה טובה באישום לפי סעיף זה אם הוכח אחד מאלה:

(1) מסירת הקטין היתה למטרת אימוץ לפי חוק אימוץ ילדים, תש"ך-1960;

(2) מסירת הקטין היתה לזמן קצוב ובהסכמתו של עובד סוציאלי שמונה לפי חוק

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 ;

(3) מסירת הקטין היתה להורה הורו, לדודו, לדודתו, לאחיו או לאחותו, והיתה לטובת הקטין.

366. (בוטל).

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

367. המוציא או מעכב במרמה, בכוח או בפיתויים קטין שלא מלאו לו ארבע עשרה שנים, או מקבלו או מסתירו ביודעין שהוא הוצא או עוכב כאמור, הכל בכוונה לשלול את החזקת הקטין מהורו, מאפוטרופסו או ממי שחייב לפי הדין לטפל בו או להשגיח עליו ולקחתה לעצמו או לאחר, דינו - מאסר שבע שנים, והוא אם לא הוכיח שיש לו תביעה בתום לב לזכות ההחזקה כאמור.

גניבת קטין [א/188]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

368. (א) העורך טקס המרת דתו של קטין או עושה פעולה אחרת המביאה לידי המרת דתו של קטין, בניגוד להוראות סעיף 13 א לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, דינו - מאסר ששה חדשים.

המרת דתו של קטין
[א/88] [תשכ"ה]

(ב) המשדל קטין, בפניה ישירה אליו, להמיר דתו, דינו - מאסר ששה חדשים.

סימן ו'1: פגיעה בקטינים ובחסרי ישע

(תיקון מס' 26)
תש"ן-1989

368א. בסימן זה -

הגדרות
(תיקון מס' 26)
תש"ן-1989

"אומן" - אחד מאלה:

(תיקון מס' 94)
תשס"ז-2007
ת"ט תשס"ז-2007

(1) אב או אם במשפחת אומנה שאישר משרד הרווחה;

(2) אחראי על קטין לפי פסקה (3) להגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע";

"אחראי על קטין או חסר ישע" - כל אחד מאלה:

(1) הורה או מי שעליו האחריות לצרכי מחייתו, לבריאותו, לחינוכו או לשלומו של קטין או של חסר ישע - מכוח דין, החלטה שיפוטית, חוזה מפורש או מכללא, או מי שעליו האחריות כאמור לקטין או לחסר ישע מחמת מעשה כשר או אסור שלו;

(תיקון מס' 94)
תשס"ז-2007

(2) בן משפחה של קטין או של חסר ישע, שמלאו לו שמונה עשרה שנים ואיננו חסר ישע, והוא אחד מאלה: בן זוגו של הורו, סבו או סבתו, צאצאו, אחיו או אחותו, גיסו או גיסתו, דודו או דודתו, בן זוגו של אומן, וכן הורהו של אומן, צאצאו של אומן, אחיו או אחותו של אומן ובן זוגו של כל אחד מאלה;

(3) מי שהקטין או חסר הישע מתגורר עמו או נמצא עמו דרך קבע, ומלאו לו שמונה עשרה שנים; ובלבד שקיימים ביניהם יחסי תלות או מרות.

"חסר ישע" - מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו;

"מעשה" - לרבות מחדל;

"עובד סוציאלי שמונה לפי חוק" - עובד סוציאלי שמונה לפי כל אחד מהחוקים המפורטים להלן, לפי העניין:

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(1) חוק גיל הנישואין, התש"י-1950;

(2) חוק הסעד (סדרי דין בענייני קטינים, חולי נפש ונעדרים), התשט"ו-1955;

(3) חוק שירותי הסעד, התשי"ח-1958;

(4) חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960;

(5) חוק ההגנה על חוסים, התשכ"ו-1966;

(6) חוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969;

(7) חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981;

(8) חוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ו-1996;

"קטין" - (נמחקה).

(תיקון מס' 56)
תש"ס-2000

- 368ב. (א) התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) ונגרמה לקטין או לחסר הישע חבלה חמורה, דינו של התוקף - מאסר שבע שנים, ואם היה התוקף אחראי על הקטין או חסר הישע, דינו - מאסר תשע שנים.
- (ג) לענין סעיף זה, "חבלה" - בין גופנית בין נפשית.
- 368ג. העושה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, דינו - מאסר שבע שנים; היה העושה אחראי על קטין או חסר ישע, דינו - מאסר תשע שנים.
- 368ד. (א) היה לאדם יסוד סביר לחשוב כי זה מקרוב נעברה עבירה בקטין או בחסר ישע בידי האחראי עליו, חובה על האדם לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלושה חדשים.
- (ב) רופא, אחות, עובד חינוך, עובד סוציאלי, עובד שירותי רווחה, שוטר, פסיכולוג, קרימינולוג או עוסק במקצוע פרה-רפואי, וכן מנהל או איש צוות במעון או במוסד שבו נמצא קטין או חסר ישע - שעקב עיסוקם במקצועם או בתפקידם היה להם יסוד סביר לחשוב כי נעברה עבירה בקטין או חסר ישע בידי אחראי עליו - חובה עליהם לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.
- (ג) היה לאחראי על קטין או חסר ישע יסוד סביר לחשוב כי אחראי אחר על קטין או חסר ישע עבר בו עבירה, חובה עליו לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר ששה חדשים.
- (1ג) היה לאדם יסוד סביר לחשוב כי זה מקרוב נעברה בקטין או בחסר ישע עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 347, 348 ו-351, בידי בן משפחה שטרם מלאו לו 18 שנים, חובה על האדם לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שלושה חודשים; בסעיף זה, "בן משפחה" - כמשמעותו בפסקה (2) להגדרה "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א.
- (2ג) בעל מקצוע מהמנויים בסעיף קטן (ב), שעקב עיסוקו במקצועו או בתפקידו היה לו יסוד סביר לחשוב כי נעברה בקטין או בחסר ישע עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 347, 348 ו-351, בידי בן משפחה שטרם מלאו לו 18 שנים, חובה עליו לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שישה חודשים.
- (3ג) היה לאחראי על קטין או חסר ישע יסוד סביר לחשוב כי נעברה בקטין או בחסר ישע עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 347, 348 ו-351, בידי בן משפחה שטרם מלאו לו 18 שנים, חובה עליו לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שישה חודשים.
- (ד) נעברה בקטין או בחסר ישע הנמצא במעון, במוסד או במסגרת חינוכית או טיפולית אחרת, עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 348, או עבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 368ב(ב) או עבירת התעללות לפי סעיף 368ג, חובה על מנהל או איש צוות במקום כאמור, לדווח על כך בהקדם האפשרי לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק או למשטרה; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שישה חדשים.
- (ה) חובת דיווח לפי סעיף זה לא תחול על קטין.
- (ו) עובד סוציאלי שמונה לפי חוק שקיבל דיווח לפי סעיף זה יעבירו למשטרה בצירוף המלצתו לפעול או להימנע מלפעול בקשר לדיווח, אלא אם כן קיבל אישור שלא להעביר את הדיווח למשטרה מאת אחת הועדות שהקים שר המשפטים לענין זה; חברי ועדה כאמור יהיו נציג פרקליט מחוז והוא יהיה היושב-ראש, קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ועובד סוציאלי שמונה לפי חוק לאותו מחוז.
- (ז) הגיע למשטרה מידע לפי סעיף זה, תעביר אותו לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק, ולא תפעל לפני שתיוועץ בו אלא אם כן נדרשת פעולה מיידית שאינה סובלת דיחוי; אין בפעולה מיידית כאמור כדי לשלול את חובת העברת המידע לעובד סוציאלי שמונה לפי חוק וההתייעצות עמו לאחר מכן.

תקיפת קטין או חסר ישע
(תיקון מס' 26)
תש"ן-1989

התעללות בקטין או בחסר ישע
(תיקון מס' 26)
תש"ן-1989

חובת דיווח
(תיקון מס' 26)
תש"ן-1989

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 94)
תשס"ז-2007
(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 94)
תשס"ז-2007
(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 94)
תשס"ז-2007
(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

(תיקון מס' 30)
תש"ן-1990
(תיקון מס' 108)
תשע"א-2010

- (ח) בסעיף זה, למעט בסעיף קטן (ד), "עבירה" – אחת מאלה:
- (1) עבירת זנות ותועבה לפי סעיפים 199, 201, 202, 203, 203ב, 203ג, 205א ו-214(ב);
- (2) עבירה של סיכון החיים והבריאות לפי סעיף 337;
- (3) עבירת מין לפי סעיפים 345, 346, 347, 347א, 348 ו-351;
- (4) עבירה של נטישה או הזנחה לפי סעיפים 361 ו-362;
- (5) עבירה של תקיפה או התעללות לפי סעיפים 368 ו-368ג;
- (6) עבירה של סחר בבני אדם לפי סעיף 377א.
368. שר המשפטים, לאחר התייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סימן זה.
- תיקנות (תיקון מס' 26) תש"ן-1989
- סימן 2'1: תקיפת זקנים
- (תיקון מס' 97) תשס"ח-2008
368. (א) התוקף זקן וגורם לו חבלה של ממש, דינו – מאסר חמש שנים.
- (ב) התוקף זקן וגורם לו חבלה חמורה, דינו – מאסר שבע שנים.
- (ג) בסעיף זה, "זקן" – אדם שמלאו לו 65 שנים.
- (ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי.
- תיקיפת זקן (תיקון מס' 97) תשס"ח-2008
- תיקיפת זקן (תיקון מס' 97) תשס"ח-2008
369. הכופה אדם בכוח או באיומים או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו – מאסר עשר שנים.
370. המוציא אדם אל מעבר לגבולות המדינה שבה שוהה אותו אדם בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה כחוק להסכים בשבילו, דינו – מאסר עשר שנים.
- חטיפה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
- הוצאה אל מעבר לגבולות המדינה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
371. החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כחוק, דינו – מאסר עשרים שנים.
- חטיפה לשם כליאה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
372. החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להעמידו בסכנת רצח, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו – מאסר עשרים שנים.
- חטיפה לשם רצח או סחיטה (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
373. (א) המוציא, במעשה או בפיתוי, קטין שלא מלאו לו שש עשרה שנים או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשורתו של אפוטרופוסם על פי דין בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו – מאסר עשרים שנים.
- חטיפה ממשורת (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
- (ב) העושה כאמור בסעיף קטן (א) כדי לרצוח או להעמיד בסכנת רצח, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד.
374. החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה נתון במצב כאמור, דינם – מאסר עשרים שנים.
- חטיפה לשם חבלה חמורה (א/258) [1944] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980
- (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006
- 374א. החוטף אדם לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או כדי להעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף, דינו – מאסר עשרים שנים.
- חטיפה לשם מטרות סחר בבני אדם (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006
375. המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
- הסתרת חטוף (א/259)

- 375א. (א) המחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין, דינו – מאסר שש עשרה שנים.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר עשרים שנים.
- (ג) בסימן זה, "עבדות" – מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם; לענין זה, יראו שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור.
376. הכופה שלא כדין אדם לעבוד, תוך שימוש בכוח או באמצעי לחץ אחר או תוך איום באחד מאלה, או בהסכמה שהושגה בתרמית, והכל בין בתמורה ובין שלא בתמורה – דינו מאסר שבע שנים.
- 376א. המעכב תחת ידו, שלא כדין, דרכון, תעודת מסע, או תעודת זהות של אדם אחר, דינו – מאסר שלוש שנים; העושה כן לשם מטרה מהמטרות המנויות בסעיף 377א(א) או המעמידו בכך באחת מהסכנות המנויות באותו סעיף – דינו מאסר חמש שנים.
- 376ב. (א) הגורם לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר לשם העסקתו בזנות או החזקתו בתנאי עבדות, דינו – מאסר עשר שנים.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר חמש עשרה שנים.
377. העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו – מאסר שלוש שנים; עצר אותו כשהוא מתחזה כבעל מעמד רשמי או מתיימר שיש לו צו, דינו – מאסר חמש שנים.
- 377א. (א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו – מאסר שש עשרה שנים:
- (1) נטילת איבר מאיברי גופו;
  - (2) הולדת ילד ונטילתו;
  - (3) הבאתו לידי עבדות;
  - (4) הבאתו לידי עבדות כפיה;
  - (5) הבאתו לידי מעשה זנות;
  - (6) הבאתו לידי השתתפות בפרסום תועבה או בהצגת תועבה;
  - (7) ביצוע עבירת מין בו.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בקטין, דינו של עובר העבירה – מאסר עשרים שנים.
- (ג) המתווך לסחר באדם כאמור בסעיף קטן (א), בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו כדין הסוחר באותו אדם.
- (ד) בסעיף זה, "סחר באדם" – מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.
- 377ב. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.
- (ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.
- 377ג. הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 375א או 377א, ולא פסק בית המשפט פיצויים לניזוק לפי סעיף 77, יפרט בית המשפט בגזר הדין את נימוקיו לאי-פסיקת פיצויים כאמור.
- 377ד. (א) בסעיף זה ובסעיף 377 –
- "חוק מאבק בארגוני פשיעה" – חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003;
- "נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין מהעבירה וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו;

החוקה בתנאי עבדות (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

עבודת כפיה (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

עיקוב דרכון (תיקון מס' 45) תשנ"ה-1995

גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות או עבדות (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

כליאת שווא [א/262] (תיקון מס' 12) תש"ס-1980

סחר בבני אדם (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

עונש מזערי לעבירת החוקה בתנאי עבדות ועבירות סחר בבני אדם (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

אי-פסיקת פיצוי – חובת הנמקה (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006
חילוט (תיקון מס' 91) תשס"ז-2006

"עבירה" – עבירת החזקה בתנאי עבדות לפי סעיף 375 ועבירת סחר בבני אדם לפי סעיף 377א;

"רכוש" ו"רכוש הקשור לעבירה" – כהגדרתם בחוק מאבק בארגוני פשיעה.

(ב) הוראות סעיפים 5 עד 33 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, למעט סעיפים 8, 14(2) ו-31 לחוק האמור, יחולו על חילוט רכוש הקשור לעבירה, לפי הענין ובשינויים המחויבים.

(ג) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), רכוש שניתן לחלט לפי הוראות סימן זה וכן לפי הוראות חוק מאבק בארגוני פשיעה או חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, יחולט לפי הוראות חוק זה, אלא אם כן קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את חילוט הרכוש שלא לפי הוראות סימן זה.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות הוראות בדבר סדרי דין בענין בקשה לצו חילוט בהליך פלילי או אזרחי, הליכים לשמיעת התנגדויות לחילוט, בקשה למתן סעדים לשמירת רכוש, סעדים זמניים, עיון חוזר, ערעור, וכן הוראות בדבר הדרכים למימוש החילוט, לניהול הנכסים ולמתן הודעות לטוענים לזכות ברכוש.

377ה. (א) החלטת בית המשפט על חילוט לפי סעיף 377ד תהיה אסמכתא בידי האפוטרופוס הכללי לתפוש את הרכוש המחולט; רכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויפקד על ידיו בקרן ייעודית שינהל בכפוף לתקנות שיוקמו לפי סעיף קטן (ד) (בסעיף זה – הקרן).

(ב) קנס שהטיל בית המשפט על עבירה יופקד בקרן.

(ג) הציג נפגע עבירה פסק דין לפיצויו לפני גורם שקבע לענין זה שר המשפטים, והראה כי אין באפשרותו הסבירה לממש את פסק הדין, כולו או חלקו, לפי כל דין, ישולם לנפגע העבירה מהקרן סכום הפיצוי שנקבע בפסק הדין ושטרם מומש, כולו או חלקו; לענין סעיף זה, "פסק דין" – פסק דין שאין עליו ערעור עוד.

(ד) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע בתקנות את דרכי הנהלת הקרן, את השימוש שיעשה בנכסי הקרן ואת דרכי חלוקתם למטרות אלה:

- (1) שיקום של נפגעי עבירה, טיפול בהם והגנה עליהם; למטרה זו יוקצה בכל שנה סכום שלא יפחת ממחצית מנכסי הקרן בשנה אחת;
- (2) תשלום פיצוי שנקבע בפסק דין לנפגע עבירה, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג);
- (3) מניעה של ביצוע עבירה;
- (4) ביצוע תפקידיהן של רשויות אכיפת החוק כדי לאכוף הוראות חוק זה לענין עבירה.

סימן ח': תקיפה

378. המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גאז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

379. התוקף שלא כדון את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה.

380. התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים.

381. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

- (1) תוקף חברו כדי לבצע פשע;
- (2) תוקף חברו כדי לגנוב דבר;
- (3) תוקף חברו כדי להתנגד למעצר או ללכידה כדון, שלו עצמו או של זולתו, בשל כל עבירה, או למנוע לכידה או מעצר כאמור.

(ב) (בוטל).

(ג) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א) כאשר התקיפה היתה בצוותא של יותר משני אנשים,

קרן ייעודית
(תיקון מס' 91)
תשס"ז-2006

תקיפה - מהי
[248/א]

דין תקיפה סתם
[249/א]

תקיפה הגורמת חבלה
ממשית [250/א]

תקיפות שונות
[289, 251/א]
[תש"י"ב] [תשל"ג]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

(תיקון מס' 105)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 105)
תש"ע-2010

דינו – מאסר חמש שנים.

382. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 379 או 380 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

תקיפות בנטיבות
מחמירות [א/251א]
[תשל"ג]
(תיקון מס' 17)
תשמ"ג-1983
(תיקון מס' 105)
תש"ע-2010

(ב) העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי בן משפחתו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה; לענין סעיף זה, "בן משפחתו" - לרבות מי שהיה בן משפחתו בעבר, והוא אחד מאלה:

(תיקון מס' 49)
תשנ"ו-1996

(1) בן זוגו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו;

(2) קטין או חסר ישע, שעליו עובר העבירה אחראי, כהגדרת "אחראי על קטין או חסר ישע" בסעיף 368א.

(ג) העובר עבירה לפי סעיף 380 כלפי בן זוגו, כמשמעותו בסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.

(תיקון מס' 49)
תשנ"ו-1996

382א. (א) התוקף עובר הציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי דין או מי שנותן שירות לציבור מטעם גוף המספק שירות לציבור, והתקיפה קשורה למילוי חובתו או תפקידו של הנתקף, דינו – מאסר שלוש שנים.

תקיפת עובד ציבור
(תיקון מס' 105)
תש"ע-2010

(ב) העובר עבירה לפי סעיף קטן (א), ונתקימה בו אחת מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) התכוון להכשיל את הנתקף בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;

(2) היה מזוין בנשק חם או קר;

(3) התקיפה היתה בצוותא של יותר משני אנשים.

(ג) התוקף עובר חירום כאשר הוא מטפל באדם שמצוי בסכנת חיים או בסכנה חמורה לשלמות הגוף, או כאשר הוא עובד בחדר מיון, דינו – מאסר חמש שנים; בסעיף זה –

"עובד חירום" – רופא, סטז'ר, אח, מיילד, חובש, מי שממלא תפקיד במד"א או אדם אחר הממלא תפקיד בחדר מיון;

"רופא", "סטז'ר", "מיילד" ו"חדר מיון" – כהגדרתם בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996;

"מד"א" – אגודת מגן דוד אדום בישראל, שהוקמה בחוק מגן דוד אדום, התש"י-1950.

פרק י"א: פגיעות ברכוש

סימן א': גניבה

383. (א) אדם גונב דבר אם הוא – [263/א] גניבה – מהי

(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;

(2) בהיותו מחזיק כדין דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

(ב) לענין גניבה לפי סעיף קטן (א) אין נפקא מינה שהנוטל או השולח יד הוא חבר דירקטוריון או נושא משרה בתאגיד שהדבר שייך לו, ובלבד ששאר הנסיבות מצטרפות כדי גניבה.

[268/א]

(ג) לענין גניבה –

(1) "נטילה" - לרבות השגת החזקה –

(א) בתחבולה;

(ב) בהפחדה;

(ג) בטעות הבעל ובידיעת הנוטל שהחזקה הושגה כך;

(ד) במציאה, אם בזמן המציאה מניח המוצא שאפשר באמצעים סבירים לגלות את הבעל;

(2) "נשיאה" - לרבות הסרת דבר ממקומו, ובדבר המחובר - הסרתו לאחר ניתוקו

- הגמור ;
- (3) "בעלות" - לרבות בעלות חלקית, החזקה, זכות החזקה או שליטה ;
- (4) "דבר הניתן להיגנב" - דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם, ובמחבר למקרקעין - לאחר ניתוקו מהם.
384. הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגנב.
384. (א) הגונב דבר כמפורט להלן, דינו – מאסר ארבע שנים :
- (1) דבר המשמש חלק מקווי תשתיות, מיתקני תשתיות או חיבור אליהם, או דבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור ;
- (2) דבר המשמש כלי עבודה או אמצעי להפקת פרנסתו של אדם, ובכלל זה כלים חקלאיים, תוצרת חקלאית, בקר או מקנה, ובלבד שערכו של הדבר הנגנב עולה על 1,000 שקלים חדשים ;
- (3) דבר בעל ערך תרבותי, מדעי, היסטורי, דתי או אומנותי.
- (ב) הגונב דבר שערכו עולה על 500,000 שקלים חדשים, דינו – מאסר שבע שנים.
385. (א) עמיל או שלוח המשעבד טובין או שטר בעלות עליהם שהופקדו בידו לשם מכירה או למטרה אחרת, והשעבוד הוא להבטחת סכום כסף שאינו עולה על הסכום שהגיע לו מאת שולחו בזמן עשיית השעבוד ובכלל זה סכום של שטר חליפין שקיבל עליו, או שטר חוב שעשה, על חשבון שולחו - אין זו גניבה.
- (ב) עובד הנוטל מזון שבהחזקת מעבידו, בניגוד להוראותיו, כדי לתתו לבעל חיים השייך למעבידו או שבהחזקתו - אין זו גניבה.
386. המקבל, לבדו או עם אחר, כסף או נייר ערך, או יפוי כוח למכירת נכס, למישכוננו או לשעבודו או לעשייה בו בדרך אחרת, בין שהוא ניתן להיגנב ובין שאינו ניתן, והכל בהוראה שהכסף או הנכס או תמורתם או פירותיהם ישמשו כולם או חלקם למטרה פלונית או ישולמו לאדם פלוני כפי שפורשו בהוראה - יראו את הכסף או התמורה כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל הכסף, נייר הערך או יפוי הכוח, עד שנתמלאה ההוראה.
387. המקבל, לבדו או עם אחר, כסף בשביל פלוני - יראו את הכסף כנכסו של האדם שבשבילו נתקבל, זולת אם ניתן הכסף על מנת שיהיה פריט בחשבון חייב וזכאי ושלגביו יהיו בין הצדדים יחסי חייב וזכאי בלבד.
388. המקבל, לבדו או עם אחר, נכס מזולתו בהרשאה למכור אותו או לעשות בו בדרך אחרת, ולשלם לנותן הנכס או לאדם אחר את דמי הנכס או מקצתם או למסור להם את חילוף הנכס או ליתן עליהם חשבון - יראו את דמי הנכס ואת חילופו כנכסו של האדם שממנו נתקבל הנכס עד שייעשה בנכס לפי תנאי קבלתו, זולת אם ההרשאה כללה הוראה, שלפיה יהיו דמי הנכס פריט בחשבון חייב וזכאי שבין המורשה כאמור לבין האדם אשר לו הוא חייב לשלם אותם או ליתן עליהם חשבון, ושלגבי תמורה זו יהיו ביניהם יחסי חייב וזכאי בלבד.
389. (בוטל).
390. עובד הציבור הגונב דבר שהוא נכס המדינה או דבר שהגיע לידי מכוח עבודתו, וערכו עולה על אלף שקלים חדשים, דינו - מאסר עשר שנים.
391. עובד הגונב דבר שהוא נכס מעבידו, או שהגיע לידי העובד בשביל מעבידו, וערכו עולה על אלף שקלים חדשים, דינו - מאסר שבע שנים.
392. חבר דירקטוריון או נושא משרה של תאגיד הגונב דבר שהוא נכס התאגיד, דינו - מאסר שבע שנים.

דין הגונב [א/270]
[תשכ"ו]

גניבה בנסיבות
מיוחדות
(תיקון מס' 101)
תש"ע-2009

נטילה שאינה גניבה
[א/264]

כספים המוחזקים
לפי הוראה
[א/265]

קבלת כסף בשביל
אחר [א/267]

כספים שקיבל מורשה
[א/266]

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

גניבה בידי עובד
הציבור [א/274]
[תשכ"ד]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

גניבה בידי עובד
[א/275 רישוה]
[תשכ"ד]
(תיקון מס' 23)
תשמ"ח-1988

גניבה בידי המנהל
[א/275 סיפה]

393. העושה אחת מאלה, דינו מאסר שבע שנים:
- (1) גונב נכס שקיבל עם יפוי כוח לעשיה בו;
- (2) גונב נכס שהופקד אצלו, לבדו או עם אדם אחר, על מנת שישמרנו שמירה מעולה או ישתמש בו או בתמורתו, כולם או מקצתם, למטרה פלונית או ימסור כולם או מקצתם לאדם פלוני;
- (3) גונב נכס שקיבל, לבדו או עם אדם אחר, בשביל אדם אחר או לזכותו;
- (4) גונב מן התמורה של נייר ערך, או של עשיה בנכס על פי יפוי כוח, כשקיבל הוראה שתשמש למטרה פלונית או תשולם לאדם פלוני.
- 393א. (בוטל).
- סימן ב': עבירות מעין גניבה
394. פנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנהלו כדי לאמת או לרשום קנין בנכס או כדי לרשום לידות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או העתק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלחו למשרד ציבורי - כל המסתירו או נוטלו ממקום הפקדתו, בכוונה להונות, דינו - מאסר חמש שנים.
395. המסתיר כתב צוואה בכוונה להונות, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, דינו - מאסר חמש שנים.
396. המסתיר, בכוונה להונות, מסמך או חלק ממנו שהם ראייה לקנין או לזכות קנין במקרקעין, דינו - מאסר שלוש שנים.
397. ההורג חיה הניתנת להיגנב בכוונה לגנוב את העור או את הגופה או חלק מהם, דינו כאילו גנב את החיה.
398. המנתק כליל דבר שהיה מחובר למקרקעין, בכוונה לגנובו, דינו כאילו גנב את הדבר אחרי שנתק.
399. הנוטל או מסתיר עפרות, מתכת או מחצב במכרה או בסביבתו, או עושה שם מעשה אחר בהם, בכוונה להונות אדם, דינו - מאסר שלוש שנים.
400. מי שבמזיד או במרמה נוטל או צורך חשמל או מים או גז שאינו זכאי להם, או משתמש בהם או גורם להטייתם או לבזבזם, דינו - מאסר שלוש שנים.
401. המשתמש בכלי שיט או בכלי טיס בלי נטילת רשות מבעליו או ממי שמחזיק בו כדין, דינו - מאסר שלוש שנים; בסעיף זה -
- "כלי שיט" - כלי העשוי לשוט, למעט כלי המונע על ידי משוטים בלבד;
- "כלי טיס" - כלי או מיתקן ממונעים המיועדים או המשמשים לטיסה באוויר.
- סימן ג': שוד
402. (א) הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכוף לפניו או לאחריו מבצע או מאיים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנב או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבת הדבר או להתגבר עליה, הרי זה שוד, ודינו של השודד - מאסר ארבע-עשרה שנים.
- (ב) היה השודד מזויין בנשק או במכשיר שיש בהם כדי לסכן או לפגוע, או שהיה בחבורה, או שבשעת השוד או בתכוף לפניו או לאחריו הוא פצע אדם, הכהו או השתמש באלימות אחרת כלפי גופו, דינו - מאסר עשרים שנים.
403. התוקף אדם לשם שוד, דינו - מאסר שבע שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות כאמור בסעיף 402(ב), דינו - מאסר עשרים שנים.
404. הדורש מאדם דבר ערך בכוונה לגנובו, תוך שימוש באיומים או בכוח, דינו - מאסר חמש שנים; נעברה העבירה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - מאסר עשר שנים.

סימן ד': פריצה והתפרצות

405. (א) השובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין, נקרא פורץ.

פריצה, כניסה והתפרצות [א/294]

(ב) המכניס לבנין חלק מגופו או מן הכלי שהוא משתמש בו, נקרא נכנס.

(ג) הפורץ ונכנס או פורץ ויוצא, נקרא מתפרץ.

(ד) הנכנס לבנין באיום, בתחבולה, או בקנוניה עם אדם שבבנין, או נכנס לארובה או לפתח אחר של הבנין העומד פתוח דרך קבע לצורך מסויים וכרגיל אינו נועד לשמש לכניסה, רואים אותו כאילו פרץ ונכנס.

406. (א) הנכנס למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה או ממנו [א/295, 296] [תשכ"ו]

(ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכוונה לבצע גניבה או פשע, או המתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו - מאסר שבע שנים.

407. (א) המתפרץ לבנין שאינו משמש בית מגורים ולא מקום תפילה, או לבנין שהוא אמנם סמוך לבית מגורים ומוחזק יחד עמו אך איננו חלק ממנו, בכוונה לבצע בהם גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

התפרצות לבנין או מבנין, שאינו מקום מגורים או תפילה [א/297, 298] [תשכ"ו]

(ב) המתפרץ לבנין כאמור בסעיף קטן (א) ומבצע בו גניבה או פשע, או מתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע, דינו - מאסר שבע שנים.

408. נעברה עבירה לפי סעיפים 406 או 407 כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.

כניסה והתפרצות בנסיבות מחמירות [א/298-295] [תשל"ג]

409. מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לבנין, ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים.

החזקת מכשירי פריצה [א/299(2)] [תשכ"ו] [תיקון מס' 12] תש"ס-1980

410. מי שנמצא באחת מנסיבות אלה, דינו - מאסר חמש שנים:

נסיבות מחשידות בכוונת פריצה [א/299(1)] [תשכ"ו]

(1) הוא מזויין בנשק או במכשיר שיש בהם לסכן או לפגוע, בכוונה לפרוץ או להיכנס לבנין ולבצע בו גניבה או פשע;

(2) הוא מחזיק מכשיר המשמש לשם פריצה לבנין, בכוונה לבצע פשע;

(3) פניו רעולים או מושחרים או הוא מוסווה בדרך אחרת, בכוונה לבצע גניבה או פשע;

(4) הוא נמצא בבנין בכוונה לבצע בו גניבה או פשע, ונקט אמצעים להסתיר את נוכחותו.

סימן ה': נכסים גנובים

411. המקבל במזיד, בעצמו או על ידי שלוח, דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בפשע נגנב, נסחט, הושג או נעשה בו, והנוטל עליו בעצמו או על ידי שלוח, לבדו או ביחד עם אחר, את השליטה או העשיה בנכס כאמור, דינם - מאסר שבע שנים, אולם יכולים הם להיות נידונים בבית משפט המוסמך לשפוט את מבצע הפשע ויהיו צפויים לעונש שהוא צפוי לו.

קבלת נכסים שהושגו בפשע [א/309] [תשכ"ו] ת"ט תשל"ח-1978

412. המקבל, בעצמו או על ידי שלוח, דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר, כשהוא יודע כי בעוון נלקח, הושג, נשלח בו יד או נעשה בו, והנוטל עליו בעצמו או על ידי שלוח, לבדו או ביחד עם אחר, את השליטה או העשיה בנכס כאמור, דינם כדין מבצע אותו עוון.

קבלת נכסים שהושגו בעוון [א/310]

413. המחזיק דבר, כסף, נייר ערך או כל נכס אחר שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים, ואין בידו להניח את דעתו של בית משפט שרכש את החזקה בהם כדין, דינו - מאסר ששה חדשים.

החזקת נכס חשוד [א/311]

413א. בסימן זה -

"בעל רכב" - לרבות מי שמחזיק בו כדין;

"פורץ" ו"מתפרץ" - כמשמעותם בסעיף 405, כאשר במקום "בנין" יבוא "רכב";

"רכב" - רכב הנע מכוח מכני מכל צורה שהיא או הנגרר על ידי רכב, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, ולרבות אופנוע עם רכב צדי או גרור או בלעדיהם, תלת-אופנוע וכן אופניים או תלת-אופן, אם יש להם מנוע-עזר;

"זיוף" ו"מסמך" - כהגדרתם בסעיף 414 לחוק.

413ב. (א) הגונב רכב, דינו - מאסר שבע שנים.

(ב) הנוטל רכב ללא רשות מבעליו, והוא מעבירו למקום אחר או לאדם אחר בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו לבעליו, אף אם עשה כל אחד מאלה על-ידי אחר, דינו כדין גונב רכב.

413ג. הנוהג, משתמש או מעביר ממקום למקום, רכב ללא רשות מבעליו, ונוטש אותו במקום ממנו נלקח או בסמוך אליו, דינו - מאסר שלוש שנים; עושה כן ונוטש את הרכב בכל מקום אחר, דינו - מאסר חמש שנים.

413ד. (א) הגונב דבר מתוך רכב, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ב) המפרק חלק מרכב ללא רשות מבעליו, בין אם החלק מחובר לרכב דרך קבע בין אם לאו, דינו - מאסר חמש שנים.

(ג) העושה כאמור בסעיף קטן (ב) ביודעו שהרכב גנוב, דינו - מאסר שבע שנים.

413ה. ההורס או פוגע במזיד ברכב או בחלק ממנו, דינו - מאסר חמש שנים.

413ו. הפורץ רכב או מתפרץ לרכב, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה כן בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר שבע שנים.

413ז. מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים.

413ח. הגונב או מזייף מסמך או משתמש במסמך במרמה, כאשר -

(1) המסמך קשור לבעלות, לחזקה או לשימוש ברכב; או

(2) המעשה נעשה כדי לבצע או להקל על ביצוע עבירה לפי סימן זה, דינו - מאסר חמש שנים.

413ט. המזייף או מטשטש סימני זיהוי של רכב, או של חלק של רכב, או עושה מעשה המקשה על זיהוים, דינו - מאסר שבע שנים.

413י. המקבל בעצמו או על-ידי אחר רכב או חלק של רכב ביודעו שהרכב או החלק הושגו בעבירה לפי סימן זה, או הנוטל עליו, בעצמו, על-ידי אחר, או ביחד עם אחר, את השליטה ברכב או בחלק כאמור, דינו - מאסר שבע שנים.

413יא. העוסק ביודעין במכירה, בקניה, בפירוק או בהרכבה של רכב גנוב, או של חלק גנוב של רכב, דינו - מאסר עשר שנים.

413 יב. הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית-המשפט, בנוסף על כל עונש אחר, ובנוסף לסמכותו לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה, לפסול אותו מהחזיק ברשיון נהיגה או ברשיון רכב לתקופה שיקבע.

פסילה מהחזקת רשיון (תיקון מס' 28) תש"ן-1990

413 יג. הוראות סימן זה באות להוסיף על הוראות חוק זה וכל דין אחר, ולא לגרוע מהן.

שמירת דינים (תיקון מס' 28) תש"ן-1990

סימן ו': עבירות מרמה, סחיטה ועושק

414. בסימן זה -

הגדרות [ח/1]

"דבר" - מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה;

"מרמה" - טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו"לרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל;

"מסמך" - תעודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראייה;

"זיוף" - אחת מאלה:

(1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות;

(2) שינוי מסמך - לרבות הוספת פרט או השמטת פרט - בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין;

(3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני;

"שיק" - כמשמעותו בפקודת השטרות, לרבות שטר חליפין משוך על אגודה שיתופית לאשראי שהוא בר פרעון עם דרישה;

"בנקאי" - האדם שעליו משוך השיק.

415. המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מתמירות, דינו - מאסר חמש שנים.

קבלת דבר במרמה [ח/2]

416. המקבל דבר בתחבולה או בניצול מכוון של טעות הזולת שאין בהם מרמה, דינו - מאסר שנתיים.

תחבולה [ח/3]

417. (א) המתחזה לעשות מעשה כישוף בכוונה לקבל דבר, דינו - מאסר שנתיים; קיבל דבר בעד מעשה הכישוף או על פיו, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין סעיף זה, "כישוף" - לרבות מעשה קוסם והגדת עתידות.

כישוף [ח/4]

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מעשה קוסם או הגדת עתידות שאינם חורגים מגדר שעשוע או בידור, והשעשוע או הבידור ניתנים ללא תמורה, או שתמורתם היא מחיר הכניסה בלבד למקום עריכתם.

418. המזייף מסמך, דינו - מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו - מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מתמירות, דינו - מאסר חמש שנים.

זיוף [ח/5]

419. המזייף מסמך שיש בו ידיעה על אדם או על תאגיד בכוונה לרמות, דינו - מאסר שלוש שנים; אין נפקא מינה, לענין זה, אם האדם או התאגיד היו קיימים או לא ואם התאגיד עמד להיווסד אך לא נוסד.

זיוף המשפיע על עסקאות [ח/6]

420. המגיש או מנפק מסמך מזויף או משתמש בו בדרך אחרת, בידעו שהוא מזויף, דינו כדין מזייף המסמך.

שימוש במסמך מזויף [ח/7]

421. עובד הציבור המזייף מסמך שהוא ממונה על עשייתו או על שמירתו, או שיש לו גישה אליו בתוקף תפקידו, דינו - מאסר שלוש שנים עם או בלי קנס; עשה כן בכוונה לקבל דבר, דינו - מאסר חמש שנים עם או בלי קנס; קיבל דבר באמצעות מסמך מזויף כאמור, דינו - מאסר שבע שנים עם או בלי קנס.

זיוף בידי עובד הציבור [ח/8]

422. המשדל אדם במרמה לעשות מסמך או לחתום עליו או להשיג חתימת אדם אחר או חותמת על מסמך, דינו כדין מזייף ודין המסמך כדין מסמך מזוייף; המשדל אדם במרמה להשמיד מסמך ויש בכך כדי לגרום לו הפסד דבר, דינו כדין המקבל דבר במרמה; אין הוראות אלה באות לגרוע מהוראות כל דין אחר בענין שידול.

שידולי מרמה [ח/9]

423. מייסד, מנהל, חבר או פקיד של תאגיד, הרושם, או גורם לרישום, פרט כוזב במסמך של התאגיד, בכוונה לרמות, או נמנע מלרשום בו פרט אשר היה עליו לרשמו, בכוונה לרמות, דינו - מאסר חמש שנים; לענין סעיף זה, וסעיפים 424 ו-425, "תאגיד" - לרבות תאגיד העומד להיוסד.

רישום כוזב במסמכי תאגיד [ח/9א] [תשל"ל, תשל"ה]

424. מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד -

עבירות מנהלים ועובדים בתאגיד [ח/9ב] [תשל"ח]

(1) שעשה ביודעין, בעסקי התאגיד או בנכסיו, דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס מאה אלף לירות;

(2) שעשה ביודעין בעסקי התאגיד דבר בדרך הפוגעת בניהול תקין של עסקיו, דינו - מאסר שנה או קנס עשרים אלף לירות.

424א. (א) נושא משרה בכיר בתאגיד שלציבור עניין בו, שעשה אחת מאלה:

אי גילוי מידע ופרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד (תיקון מס' 32) תשנ"א-1991

(1) לא מסר לממונה הודעה נכונה על עסקה או אירוע שפרטיהם הגיעו לידיעתו בתוקף תפקידו בתאגיד, במטרה להטעותו וביודעו שהדבר עלול לפגוע פגיעה של ממש ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו;

(2) לא מסר לממונה, לפי דרישה כדין, מידע חיוני, או שמסר מידע מטעה בדבר עסקיו של התאגיד, נכסיו או התחייבויותיו, במטרה להטעותו, ביודעו שהמידע, או אי מסירתו, או מסירת המידע המטעה כאמור, יכולים לפגוע פגיעה של ממש ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו או להשפיע השפעה של ממש לרעה על מצבו העסקי של התאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס.

(ב) אין באמור בסעיף קטן (א) כדי לפגוע בזכותו של נושא משרה בכיר שלא למסור מידע לפי כל דין.

(ג) דירקטור או נושא משרה בכיר בתאגיד שלציבור עניין בו המפרסם, בכוונה לרמות, הודעה שיש בה מידע או פרט מהותי לא נכון בדבר יכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו או הודעה כאמור שיש בה הטעיה משמעותית בדבר מצבו העסקי של התאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס, אלא אם כן הוכיח שההודעה נמסרה שלא מיוזמתו ובמטרה להגן על ענייניו של התאגיד או על ענייניהם של לקוחותיו, ולא היה בה כדי להטעות משקיע סביר.

(ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה ונוכח בית המשפט כי עקב ביצוע העבירה נגרם נזק לתאגיד, רשאי הוא, בנוסף לכל עונש אחר, לחייב את הנידון לפצות את התאגיד בשל הנזק שנגרם לו על ידי העבירה ובלבד שסכום הפיצוי לא יעלה על פי ארבעה מהסכום האמור בסעיף 77.

(ה) החיוב בפיצוי כאמור בסעיף קטן (ד) הוא, לכל דבר וענין, כפסק דין שניתן בתובענה אזרחית; בערעור על הרשעה שהביאה לידי החיוב כאמור מותר לכלול אף ערעור על אותו חיוב.

(1) בסעיף זה -

"נושא משרה בכיר" - מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, חשב, מבקר פנימי, מזכיר התאגיד וכל מי שממלא תפקיד כאמור, יהא תואר משרתו אשר יהא;

"ממונה" - מי שנושא משרה בכיר כפוף להוראותיו במישרין, ובמנהל כללי - הדירקטוריון של החברה או מי שהוא קבע כממונה לענין סעיף זה; לא היה בתאגיד דירקטוריון, יהיה הממונה גוף או אדם הממלאים תפקידים דומים לשל דירקטוריון של חברה, או מי שהם קבעו;

"מפרסם" - לרבות המוסר מידע לגוף ציבורי;

"תאגיד שלציבור עניין בו" - אחד מאלה:

(1) תאגיד שניירות ערך שלו הוצעו לציבור על פי תשקיף ונמצאים בידי הציבור;

(2) תאגיד שניירות ערך שלו נסחרים בבורסה או רשומים בה למסחר;

(3) תאגיד אשר בהתאם לדו"חותיו הכספיים ליום 31 בדצמבר שקדם ליום ביצוע העבירה, סכום המכירות והשירותים שסיפק בשנה שאליה מתייחסים הדו"חות,

עולה על מאה מיליון שקלים חדשים או שהונו העצמי עולה על עשרים מיליון שקלים חדשים או שהוא מעסיק מעל מאתיים עובדים; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לשנות בצו את הנתונים הנקובים בפסקה זו, כולם או מקצתם;

(4) חברה ממשלתית - כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975.

425. מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד, או כונס נכסים, מפרק עסקים, זמני, מנהל נכסים או מנהל מיוחד של תאגיד, אשר נהג אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים.

מרמה והפרת אמונים
בתאגיד [ח/19]
[תשל"ה]

426. המעלים או משמיד או מוציא מרשותו מסמך או נכס בכוונה לרמות, דינו - מאסר שלוש שנים.

העלמה במרמה
[ח/10]

427. (א) המשתמש שלא כדין בכוח כדי להניע אדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; הביא השימוש בכוח לידי עשיית המעשה או המחדל, דינו - מאסר תשע שנים.

סחיטה בכוח [ח/11]
[תשל"ג]

(ב) לענין סעיף זה, דין המאכיל או המשקה סמים או משקאות משכרים כדין המשתמש בכוח.

428. המאיים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, בשמם הטוב או בצנעת הפרט שלהם, או מאיים על אדם לפרסם או להימנע מפרסם דבר הנוגע לו או לאדם אחר, או מטיל אימה על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת אימה כאמור או במהלכם, דינו - מאסר תשע שנים.

סחיטה באיומים
[ח/12] [תשל"ג]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

429. (בוטל).

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

430. הנוטל נכס של זולתו שלא כדין כדי להניעו לתת דבר או לעשות מסמך או לחתום עליו, דינו - מאסר שנה.

נטילת נכסים לשם
סחיטה [ח/12א]
[תשל"ג]

431. המנצל את המצוקה, החולשה הגופנית או השכלית, חוסר הנסיון או קלות הדעת של הזולת לאחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

עושק [ח/13]
(תיקון מס' 91)
תשס"ז-2006

(1) דורש או מקבל דבר שאינו מגיע לו כדין;

(2) דורש או מקבל בעד מצרך או בעד שירות תמורה העולה במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת;

(3) נותן בעד מצרך או בעד שירות תמורה הנופלת במידה בלתי סבירה מן התמורה המקובלת.

432. (א) המוציא שיק שמשך והוא יודע שאין חובה על הבנקאי לפרוע את השיק מן התאריך הנקוב בו עד 30 יום לאחריו, או אין לו יסוד סביר להניח שיש חובה כאמור על הבנקאי, והשיק הוצג לפרעון תוך התקופה האמורה וחולל, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61 או פי ארבעה מהסכום הנקוב בשיק, לפי הסכום הגדול יותר.

הוצאת שיק ללא
כיסוי
(תיקון מס' 10)
תש"ס-1980

(ב) בשיק שלא נקוב בו תאריך, יראו לענין סעיף זה כאילו נקוב בו יום ההוצאה.

(ג) הוצג שיק לפרעון תוך התקופה האמורה בסעיף קטן (א) וחולל, והמוציא לא פרעו תוך עשרה ימים מיום שדרש זאת האוחז ממנו, חזקה שהוציא את השיק בידיעה או באין לו יסוד סביר להנחה כאמור בסעיף קטן (א), ועליו הראיה לסתור.

433. (בוטל).

(תיקון מס' 10)
תש"ס-1980

434. (בוטל).

(תיקון מס' 10)
תש"ס-1980

435. אחריות פלילית לפי סעיף 432 אינה גורעת מאחריות פלילית לפי חיקוק אחר.

שמירת אחריות
פלילית לפי חוקים
אחרים [ח/17]

436. בעבירה לפי סימן זה שכרוכים בה שיקים, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, להגביל את הנאשם במשיכת שיקים ולהשתמש בשאר הסמכויות שבסעיף 19 לחוק שיקים ללא כיסוי, תשמ"א-1981.
437. לענין סימן זה -
- (1) רואים אדם המזמין מצרכים או שירותים בבית אוכל, בבית מלון או בכיוצא באלה, כאילו הוא טוען שיש בידו כסף כדי תשלום מחיר המצרכים או השירותים;
- (2) רואים אדם המשלם בשיק כאילו הוא טוען שמן התאריך הנקוב בשיק עד למועד הסביר להצגתו לפרעון, עומדים לפקודת מוסר השיק, בבנק אשר עליו הוא משוך, כסף כדי כיסוי.
438. לענין סימן זה, קבלת דבר - בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עושה המעשה ובין על ידי אחר; ונתינת דבר - בין לעושה המעשה ובין לאחר.
- סימן ד': הונאה
439. (א) הנותן מתנה או מוסר או מעביר או משעבד נכס מנכסיו או גורם לאחת מאלה, בכוונה להונות נושה מנושיו, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) המוכר או מסלק חלק מנכסיו אחרי התאריך שבו ניתן נגדו פסק דין או צו לתשלום כסף שלא קיימם, או תוך חדשיים לפני התאריך האמור, והכל בכוונה להונות נושיו, דינו - מאסר שלוש שנים.
440. הקושר קשר עם זולתו להשפיע במרמה או בהונאה על מחיר השוק של דבר הנמכר בפומבי או להונות את הציבור או כל אדם, או לסחוט נכס מאדם, דינו - מאסר שלוש שנים.
441. המתייצג ככזב כאדם אחר, חי או מת, בכוונה להונות, דינו - מאסר שלוש שנים; התייצג כאדם הזכאי על פי צוואה או על פי דין לנכס פלוני והוא עושה זאת כדי להשיג את הנכס או את החזקתו, דינו - מאסר חמש שנים.
442. המודה בשמו של אדם אחר בחבות או בכל מסמך בבית משפט או בפני אדם המוסמך כדין לקבל הודיה כאמור ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.
443. תעודה שניתנה מאת רשות מוסמכת לאדם אחר ומעידה על אותו אדם שיש לו כשירות מוכרת בחוק לענין פלוני, או שהוא נושא משרה פלונית, או שהוא זכאי לעסוק במקצוע, במלאכה או בעסק מסויימים או שהוא זכאי לזכות, לזכות יתר, לדרגה או למעמד פלוני - כל המנפק את התעודה ומתייצג ככזב כאדם ששמו נקוב בה, דינו כאילו זייף אותה.
444. מי שניתנה לו מאת רשות מוסמכת תעודה המעידה עליו ככל האמור בסעיף 443, והוא מוכר או נותן או משאיל את התעודה לאחר בכוונה שהלה יוכל להתייצג כמי ששמו נקוב בתעודה, דינו - מאסר שלוש שנים.
445. המנפק תעודת אופי של אדם אחר כדי להשיג עבודה, דינו - מאסר שנה אחת.
446. מי שניתנה לו תעודת אופי, והוא מוכר או נותן או משאיל אותה לאחר בכוונה שהלה יוכל לנפק את התעודה כדי להשיג עבודה, דינו - מאסר שלוש שנים.
- סימן ח': הסגת גבול
447. (א) העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה, דינו - מאסר שנתיים;
- (1) נכנס לנכס או על פניו;
- (2) לאחר שנכנס כדי לנכס נשאר שם שלא כדין.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף זה כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - מאסר ארבע

שנים.

סימן ט': היזק

448. (א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו - מאסר חמש עשרה שנים; עשה כן במטרה לפגוע בנכס של המדינה, בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחיה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים.

הצתה
(תיקון מס' 24)
תשמ"ח-1988

(ב) (בוטל).

(תיקון מס' 43)
תשנ"ה-1995
גרימת שריפה
ברשלנות
(תיקון מס' 24)
תשמ"ח-1988

449. הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו - מאסר שלוש שנים.

450. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים:

האבדת כלי שיט או
כלי טיס [323, 324]
[תשכ"ו]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

(1) מאביד או הורס, במזיד ושלא כדין, כלי שיט או כלי טיס, בין שהושלם ובין שלא הושלם;

(2) עושה במזיד או שלא כדין מעשה שיש בו כדי להביא מיד לאבדו של כלי שיט או כלי טיס שבמצוקה או להריסתו;

(3) משבש אור, משואה, מצוף, סימן או אות המשמשים לשיט, או לטיס או מציג אור או אות כוזבים, בכוונה להביא כלי שיט או כלי טיס לידי סכנה.

451. ההורג חיה הניתנת להיגנב או חובל בה, פוצעה או מפעיל עליה רעל, במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

היזק לבעל חיים
[325/א] [תשכ"ו]

452. ההורס נכס או פוגע במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.

היזק בזדון [326/א(1)]

453. (א) העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בבאר מים, בקידוח למים, בסכר, בגדה, בקיר או בשער הצפה של בריכה או של בריכת טחנה, בעצי תרבות, בגשר, במוביל מים או במאגר מים, דינו - מאסר חמש שנים.

היזקים מיוחדים
[326/א(2)] [תשכ"ו]
(תיקון מס' 101)
תש"ע-2009

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף 452, בנסיבות שלהלן, דינו - מאסר ארבע שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר מחמת נסיבותיו או טיבו של הנכס הניזוק:

(תיקון מס' 101)
תש"ע-2009

(1) הנזק נגרם לדבר המשמש חלק מקווי תשתיות, מיתקני תשתיות או חיבור אליהם, או לדבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור;

(2) הנזק נגרם לדבר בעל ערך תרבותי, מדעי, היסטורי, דתי או אומנותי.

(ג) העובר עבירה כאמור בסעיף 452 וערכו של הנזק שנגרם עולה על 500,000 שקלים חדשים, דינו - מאסר שבע שנים.

(תיקון מס' 101)
תש"ע-2009

454. העובר עבירה כאמור בסעיף 452 על ידי חומר נפץ, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים, והוא אם היה אדם במקום המעשה או אם ההרס או הפגיעה סיכנו חיי אדם ממש.

היזק בחומר נפץ
[326/א(3)] [תשכ"ו]
(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

455. העובר עבירה כאמור בסעיף 452 בכתב צוואה, בין שהמצווה חי ובין שהוא מת, או בפנקס שיש על פי דין רשות או חובה לנהלו כדי לאמת או לרשום קנין בנכס, או כדי לרשום לידות, הטבלות, נישואין, פטירות או קבורות, או בהעתק של חלק מפנקס כאמור שעל פי הדין יש לשלחו למשרד ציבורי, דינו - מאסר חמש שנים.

היזק לצוואה או
לפנקס [326/א(4)]

456. המניח שלא כדין חומר נפיץ במקום כלשהו, בכוונה להרוס נכס או להזיק לו, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

נסיון להרוס נכס
בחומר נפיץ [327/א]
[תשכ"ו]

457. הגורם במזיד ושלא כדין שחיה הניתנת להיגנב תידבק במחלה מידבקת, דינו - מאסר חמש שנים.

הדבקת בעל חיים
במחלה מידבקת
[328/א]

458. המסיר או מטשטש, במזיד, שלא כדין ובכוונה להונות, עצם או סימן שהוצגו כדין לציון גבול מקרקעין, דינו - מאסר שלוש שנים.

פגיעה בסימן גבול
בכוונה להונות
[329/א]

459. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:

פגיעה בסימנים
מסויימים [330/א]

- (1) מסיר או מטשטש, במזיד, סימן מדידות או סימן גבול שהוצג בידי משרד ממשלתי או לפי הוראותיו או לצרכי מדידה ממשלתית או פוגע בסימן כאמור;
- (2) בהיותו מחוייב לקיים כתקנו סימן גבול שהוצג כאמור, נמנע או מסרב לתקנו;
- (3) מסיר או מטשטש, במזיד, סימן שהקים אדם המתכוון לבקש זכות חכירה, רשיון או זכות אחרת לפי דיני מכרות או מחצבים.

(ב) בעבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט גם לצוות על העבריין לשלם את דמי תיקונו או החלפתו של סימן המדידות או סימן הגבול ואת הוצאות המדידה שיש צורך לעשותה בגלל מעשהו או מחדלו.

460. השולח מכתב או פתק שיש בו, לפי ידיעתו, איום לשרוף או להרוס בית, מתבן או בנין אחר, או תוצרת חקלאית, או כלי שיט, רכב מנועי או כלי טיס, או איום להרוג בעל חיים או לפגוע בו, דינו - מאסר שלוש שנים, והמוסר או מנפק מכתב או פתק כאמור או גורם במישרין או בעקיפין שיתקבלו - דינו כדין שולחם.

איום לשרוף או הרוס [א/331] [תשי"ד, תשכ"ו]

פרק י"ב: זיוף כספים ובולים

סימן א': שטרי כסף

461. "שטר כסף", לענין סימן זה - כל שטר או שטר חליפין שהוציא אותם בנק בישראל, לרבות בנק ישראל, או אדם או תאגיד המנהלים עסקי בנק בכל מקום שהוא בעולם, ושטר כסף ושטר חליפין חלק וכל שטר מטבע שהם הילך חוקי בישראל או בארץ שבה הוצאו.

הגדרה [א/348] [תשכ"ה]

462. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים:

זיוף שטר כסף [א/349]

(1) בכוונה להונות, מזייף או משנה שטר כסף או מנפק שטר הנחזה כשטר כסף בידעו שהוא זויף או שונה;

(2) מביא או מקבל מחוץ לישראל או רוכש או מקבל בישראל או מחזיק או שומר שטר הנחזה כשטר כסף בידעו שהשטר זויף או שונה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין.

463. (א) העושה או גורם שיעשה מסמך הנחזה כשטר כסף או כחלק משטר כסף, או הדומה להם מבחינה כלשהי, או דומה להם במידה שיש בה כדי להטעות, והמשתמש לכל צורך שהוא במסמך כאמור או מנפק אותו, דינם - מאסר שלושה חדשים, ובית המשפט יצווה על חילוט המסמך והעתקיו וכל מכשיר או דבר אחר שהוא בהחזקת העבריין ושימש או יכול לשמש להדפסתו או לשכפולו של מסמך כאמור.

חיקוי שטר כסף [א/350]

(ב) מי ששמו נקוב במסמך שעשייתו היא עבירה לפי סעיף זה והוא יודע את שמו ומענו של האדם שהדפיס או עשה את המסמך, ומסרב לגלותם לשוטר, דינו - מאסר שלושה חדשים.

(ג) מי ששמו נקוב במסמך שעליו הואשם אדם בעבירה לפי סעיף זה, או במסמך אחר ששימש או שנופק לענין המסמך הנדון, תהיה זו ראייה לכאורה שגורם לעשיית המסמך.

464. העושה אחת מאלה ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר חמש שנים:

החזקת חומר לזיוף שטרי כסף [א/351]

(1) עושה, מוכר או מציג למכירה נייר הדומה לנייר מיוחד המשמש לעשיית שטרי כסף והעשוי להתקבל כמוהו, או משתמש בו, או שומר או מחזיק נייר כאמור בידועין;

(2) עושה מסגרת, תבנית או מכשיר המשמשים לעשיית נייר כאמור בפסקה (1) או לצור על גבי הנייר או בתוכו מלים, ספרות, ציון או כל סימן אחר שנתייחדו לו ומופיעים בו, או משתמש בכלים כאמור או שומר או מחזיק אותם בידועין;

(3) גורם, בערמה או בתחבולה, כי מלים, ציון או סימן כאמורים בפסקה (2) או המכוונים להיות דומים להם והעשויים להתקבל כמוהם, יופיעו בגופו של נייר כשהם נראים לעין;

(4) חורת או עושה בדרך אחרת, על לוח או על כל חומר, שטר הנחזה כשטר כסף או כחלק ממנו, או שם, מלה, מספר, ספרה, סימן, אות או קישוט הדומים לחתימה שעל שטר כסף או המכוונים כנראה להיות דומים לחתימה כאמור;

(5) משתמש בלוח, חומר, מכשיר או ציון כאמור בסעיף זה לעשיית שטרי כסף או להדפסתם, או שומר או מחזיק אותם ביודעין;

(6) מנפק ביודעין נייר שנעשה בו או שהודפס עליו דבר כאמור, או שומר או מחזיק נייר כאמור ביודעין.

465. המנפיק שטר כסף בלי סמכות כדין, דינו - מאסר חמש שנים.

הנפקת שטרי כסף שלא כדין [א/352]

466. מי שביודעין מטשטש, קורע, חותך או מקלקל בדרך אחרת שטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו - מאסר שלושה חדשים.

קלקול שטר מטבע [א/353] [תשכ"ה]

467. העושה או מנפק דבר שאינו שטר מטבע והוא דומה בעיקרו לשטר מטבע שהוא הילך חוקי בישראל, דינו - קנס חמש מאות לירות.

חיקוי שטר מטבע [א/353א] [תשכ"ה]

468. כל שטר כסף מזויף או מחוקה, וכל דבר כאמור בסעיף 467 שנמצא ברשותו של מי שהורשע בעשייתו או בניפוקו, יצווה בית המשפט על חילוטו, ללא פיצוי למחזיק, ומשחולט יושמד או ייעשה בו בדרך אחרת, הכל כפי שיוורה שר המשפטים.

חילוט שטרי כסף מזויפים [א/354(1)] [1945, תשכ"ה] ת"ט תשל"ח-1978

469. (א) ראה שופט בית משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד סביר להניח כי בידו של אדם או בהחזקתו ישנו או היה, ללא רשות או הצדק כדין, אחד הדברים המנויים להלן, רשאי הוא ליתן צו חיפוש:

חיפוש וחילוט של ציוד לזיוף [א/354(2)] [1945]

(1) שטר כסף מזויף או מחוקה;

(2) מכשיר לעשיית נייר המשמש לשטרי כסף או חיקויו;

(3) חומר שיש עליו מלים, צורות, ציונים או אותיות המסוגלים או מכוונים ליצור רושם של שטר כסף.

(ב) נמצא המחופש, ייתפס ויחולט בצו בית המשפט הדין את העברייני, ואם לא היה משפט - בצו שופט בית משפט שלום, ומשחולט יושמד או ייעשה בו בדרך אחרת, הכל לפי שיוורה שר המשפטים.

טימן ב': מטבעות

470. בסימן זה -

הגדרות [א/355]

"מטבע" - מטבע של מתכת, מכל סוג וערך, הנמצאת במחזור כדין בישראל או במדינה אחרת;

"מתכת" - לרבות כל תערובת או נתך של מתכות;

"מטבע מזויפת" - מטבע שאינה אמיתית אבל דומה למטבע אמיתית, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, לרבות מטבע אמיתית שנעשה בה שינוי עד שהיא דומה למטבע בת ערך גבוה יותר, או שיש בה כדי לדמות לה או להתקבל במקומה, ולרבות מטבע אמיתית קצוצת שפה, משוייפת או פחותת מידה או משקל באופן אחר, שנעשה בה שינוי כדי להסתיר את הקיצוץ, השיוף או ההפחתה, והכל ללא הבדל אם המטבע היתה במצב ראוי לניפוק או לא ואם תהליך השינוי גמור או לא;

"מטבע מעולה" - מטבע של זהב או של כסף;

"מטבע פשוטה" - מטבע שאינה מעולה;

"מזהיב" ו-"מכסיף", לענין מטבע - לרבות נותן מראה של זהב או כסף בכל דרך אחרת;

"מתקין" - עושה, מתקן, מתחיל לעשות או לתקן או מכין לעשייה או לתיקון;

"מכשיר" - לרבות מכונה.

471. העושה או מתחיל לעשות מטבע מעולה מזויפת, דינו - מאסר שבע שנים.

דיוף מטבע מעולה [א/356] [תשכ"ו]

472. המזהיב או מכסיף פיסת מתכת המתאימה לפי גדלה או צורתה לטביעה, בכוונה שתיטבע למטבע מעולה מזויפת, או נותן לפיסת מתכת גודל וצורה המתאימים להקלת טביעתה של מטבע כאמור בכוונה שתיטבע, דינו - מאסר שבע שנים.

הכנת מתכת לזיוף מטבע מעולה [א/357(א), (ב)] [תשכ"ו]

- 473.** העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים:
- (1) מתקיין, מחזיק או מעביר חותם או תבנית המותאמים ליצור דמות שלמה, או חלקית, לצד אחד של מטבע מעולה או לשניהם, בידעו שהם מותאמים כאמור;
- (2) מתקיין, מחזיק או מעביר מכשיר המותאם או מכוון לשימוש מסימון קצות מטבעות בסימנים או בספרות הנחזים כדומים לאלה שבקצות מטבע מעולה, בידעו שהוא מותאם או מכוון כאמור;
- (3) מתקיין, מחזיק או מעביר מדפס לטביעה או מכשיר שהותאם לחיתוך אסימונים עגולים של זהב או של כסף או של מתכת אחרת, בידעו כי המדפס או המכשיר שימשו או היו מכוונים לשמש בעשיית מטבע מעולה מזוייפת.
- 474.** העושה מעשה במטבע מעולה בדרך שיש בו להפחית את משקלה, בכוונה שלאחר המעשה תתקבל המטבע כמטבע מעולה, או מחזיק או מעביר שלא כדין גרודת או גזורת של זהב או של כסף, או זהב או כסף בצורת מטיל, אבק או תמיסה או בצורה אחרת, שהושגו במעשה כאמור במטבע מעולה, בידעו שהושגו כך, דינו - מאסר שבע שנים.
- 475.** הקונה או מוכר או מקבל מטבע מעולה מזוייפת או משלם בה או מעביר אותה, לפי ערך נמוך מהערך שהיא מביעה או שנתכוונו כנראה שתביע, או מציע לעשות כן, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים.
- 476.** המביא לישראל או מקבל מן החוץ מטבע מעולה מזוייפת בידעו שהיא מזוייפת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים.
- 477.** העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שבע שנים:
- (1) עושה או מתחיל לעשות מטבע פשוטה מזוייפת;
- (2) מתקיין, מחזיק או מעביר בידועין מכשיר מותאם ומכוון לעשות בו מטבע פשוטה מזוייפת ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדין;
- (3) קונה, מוכר, מקבל, משלם או מעביר מטבע פשוטה מזוייפת במחיר נמוך מהערך שהיא מביעה או שכנראה נתכוונו שתביע, או מציע לעשות אחד המעשים האלה.
- 478.** המוציא בידועין ממטבעה של המדינה חותם, תבנית, מכשיר או מדפס המשמשים בטביעה, או חלק מהם הראוי לשימוש, או מטבע, מטיל או מתכת, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים.
- 479.** העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מנפק בידועין מטבע מזוייפת;
- (2) מחזיק בידועין לא פחות משלוש מטבעות מזוייפות כדי לנפק מהן.
- 480.** המטשטש צורת מטבע על ידי שהוא מטביע בה שם או מלה, או במזיד מתיך מטבע, דינו - מאסר שנה אחת.
- 481.** המנפק אחת מאלה בחזקת מטבע מעולה, בכוונה להונות, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מטבע שאינה מטבע כמשמעה בסימן זה;
- (2) מתכת שערכה פחות מערך המטבע שבחזקתה היא מנופקת, בין שהיא מטבע ובין שאינה מטבע.
- 482.** המייצא בידועין מטבע מזוייפת או מניח אותה בידועין בכלי שיט או בכלי רכב כדי שתיוצא ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.
- 483.** (א) ראה שופט בית משפט שלום, על יסוד תצהיר, שיש יסוד סביר להניח כי בידו של אדם או בהחזקתו ישנו או היה, ללא רשות או הצדק כדין, אחד הדברים המנויים להלן, רשאי הוא ליתן צו חיפוש:

הכנת מכשירים לזיוף מטבע מעולה [א/357(ג) (3), (4), (5)] [תשכ"ו] ת"ט תשל"ח-1978

קיצוץ מטבע מעולה [א/358] [תשכ"ו]

מסחר במטבע מעולה מזוייפת [א/357(ג) (1)] [תשכ"ו]

הבאת מטבע מעולה מזוייפת [א/357(ג) (2)]

זיוף מטבע פשוטה [א/362]

הוצאת מכשירים וחמרים ממטבעה של המדינה [א/357(ג) (6)] [תשכ"ו]

ניפוק מטבע מזוייפת [א/359, 360, 363] ת"ט תשל"ח-1978

השחתת מטבע [א/364] (תיקון מס' 23) תשמ"ח-1988

ניפוק תחליפי מטבע [א/365] [תשכ"ו]

ייצוא מטבע מזוייפת [א/366] [תשכ"ו]

חיפוש וחילוט של מטבע מזוייפת [א/368]

- (1) מטבע מזוייפת ;
 (2) מכשיר המותאם ומכוון לזיוף מטבע ;
 (3) מטילי זהב או כסף, או גרודת, גזורת, אבקה, תמיסה או כל צורה אחרת של זהב או כסף, שהופקדו או הושגו בהקטנת מטבע מעולה או בהפחתת משקלה.
 (ב) נמצא המחופש, ייתפס ויחולט בצו בית המשפט הדין את העבריינין, ואם לא היה משפט - בצו שופט בית משפט שלום.

סמכות לתפוס שטר
 מטבע ומטבע מזוייף
 (תיקון מס' 13)
 תש"ס-1980

484. עובד המדינה, עובד בנק ישראל או עובד בנק המקבל שטר מטבע או מטבע שיש לו יסוד סביר להניח שהם מזוייפים, יתפסם וימסרם מיד למשטרה, והמשטרה, לאחר שתעשה בהם כל פעולה או חקירה שתראה למועיל, תעביר אותם לבנק ישראל; החליט נגיד בנק ישראל ששטר המטבע או המטבע מזוייפים, רשאי הוא לחתכם, לטשטשם או להשמידם, בין בתשלום פיצויים ובין בלי פיצויים.

סימן ג': בולים

485. בסימן זה, "מתקין" - עושה, מתקן, מתחיל לעשות, לתקן או להשתמש או מכין לעשיה או לתיקון.

הגדרות

486. העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שבע שנים :

התקנת מכשיר
 לעשיית בולים
 [371/א]

(1) ביודעין מחזיק או מעביר או מתקין מטבעת או מכשיר אחר, או מכינם לשימוש, וניתן להפיק בהם הטבעה הדומה להטבעה המופקת בכלים כאלה בהדפסתם או בהטבעתם של בולי הכנסה או בולי דואר מודבקים או מוטבעים המשמשים לצרכי מדינת ישראל או לצרכי מדינת חוץ, או שניתן להפיק בהם מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים למצויים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המסופק מאת הרשות שנועדה לכך ;

(2) ביודעין מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בהם הטבעה של מטבעת או של מכשיר כאמור בפסקה (1), או נייר שיש בו מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים כאמור שם.

487. (א) העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שנה אחת :

עשייה והכנה בזיוף
 בולי דואר [372/א]

(1) עושה או מתחיל או מתכוון לעשות, על נייר או על חומר אחר, חיקוי או דמות של בול המשמש בול דואר במדינת ישראל או במדינת חוץ או מחזיק או מעביר חיקוי או דמות כאמור או משתמש בהם לצרכי דואר ;

(2) מתקין, מחזיק או מעביר מכשיר או חומר לעשיית חיקוי או דמות כאמור בפסקה (1).

(ב) כל דבר מן הדברים האמורים בסעיף קטן (א) שנמצא ברשותו של העבריינין - יחולט.

(ג) בול המציין שיעורם של דמי דואר בארץ פלונית יראו, לענין סעיף זה, כבול המשמש לצרכי דואר באותה ארץ, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

488. העושה אחת מאלה ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שנה אחת :

מכשיר לעשיית
 חותמים [373/א]

(1) ביודעין מחזיק או מעביר או מתקין מכשיר שניתן להפיק בו הטבעה הדומה להטבעה המופקת במכשיר שעושה בו חותם מוטבע או מודבק המשמש לצרכי שירות ציבורי או לצרכי אדם שהוסמך על פי דין להשתמש בחותם, או שניתן להפיק בו על גבי נייר מלים, ספרות, אותיות, סימנים או קווים הדומים לאלה המצויים בנייר מיוחד לצרכים האמורים המסופק מאת הרשות שנועדה לכך ;

(2) ביודעין מחזיק או מעביר נייר או חומר אחר שיש בו הטבעה של מכשיר כאמור בפסקה (1), או נייר שיש בו הפקה כאמור בפסקה (1).

פרק י"ג: עבירות קלות

489. מטבע או שטר שהם הילך חוקי בישראל, כל המסרב לקבלם בשווים הנקוב, דינו - מאסר שלושה חדשים.

סירוב לקבל מטבע
 בשווי הנקוב [370/א]
 [תשכ"ו]

490. העושה אחת מאלה בלי עילה כשרה, דינו - מאסר חודש ימים, ובעבירות לפי פסקאות (1), (4), (5) או (9) - גם תשלום ההוצאות הכרוכות בהסרת המכשול או בתיקון הנזק:

עבירות רחוב [א/380]
[תשכ"ו]

(1) חוסם את המעבר החפשי בדרך ציבורית, על ידי שהוא מניח או משאיר שם כל דבר, או שם או מרשה לשים כל דבר הבולט מעליה ומפריע לבטיחות ולחופש המעבר, או חופר בה חפירות או פולש אליה באופן אחר;

(2) לאחר שחפר חפירות או הקים מבנים או הניח כל דבר בדרך ציבורית כדין - איננו מציג מנורה או מאור על גל עפר או אבנים או חומר אחר או על תעלה או על צינור או חפירה, או אינו עושה באופן אחר להגן על עוברים ושבים או להזהירם;

(3) מכבה מנורה או פנס המשמשים להארת דרך ציבורית או מסיר או מכבה מאור שהוצג כדי להראות על מציאותם של חפירה או כל דבר אחר בדרך ציבורית;

(4) מניח או משאיר בדרך ציבורית זוהמה, אשפה, פסולת או כל דבר פוגעני אחר;

(5) מוציא לדרך ציבורית אשפה או דברים אחרים באופן שיש בו כדי לגרום פגיעה או אי נוחות לעובר ושב;

(6) עוזב או קושר חיה באופן שיש בו כדי לגרום הפרעה בדרך ציבורית, או מניח לחיה המשמשת למשיכה, למשא או לרכיבה שתתעה בדרך ציבורית, או נותן לרכב שיימצא באופן שיש בו כדי לגרום הפרעה בדרך ציבורית שעה ארוכה מן הדרוש לשם טעינה או פריקה או לשם העלאה או הורדה של נוסעים;

(7) אינו מתקיין או אינו הורס בנין או מבנה הנמצא במצב של סכנה או התמוטטות, לאחר שקיבל מן הרשות המקומית הוראה בכתב לעשות כן;

(8) אינו מנקה או אינו מתקן תנור או ארוכת עשן של בית, סדנה או בית חרושת;

(9) מפעיל זיקוקים בדרך ציבורית כשהם עלולים לגרום נזק או אי נוחות;

(10) מקים שאון או מהומה המפריעים את מנוחת הציבור.

(תיקון מס' 12)
תש"ס-1980

491. המסרב להגיש עזרה, שיש ביכלתו להגיש, כשהוא נדרש לכך מאת עובד הציבור לנוכח עבירה בעיצומה או ספינה נטרפת או דליקה, שטפון, רעש או כל אסון אחר לציבור, דינו - מאסר חודש ימים.

סירוב להגיש עזרה
[א/381] [תשכ"ו]

492. בעל מלון או אכסניה שאינו מציג בלילות פנס או מאור בחצרו, בהתאם לתקנות הקיימות אותה שעה, או אינו מקיים פנקס האורחים או הלנים, או אינו מראה את הפנקס לשוטר לשם בקורת לפי דרישתו, דינו - מאסר חודש ימים.

עבירות בעלי מלונות
[א/383] [תשכ"ו]

493. הזורע, נוטע או מעבד אדמה הנמצאת בתוך מירווח של שבעים וחמישה סנטימטרים מן השפה החיצונית של דרך ציבורית, ואין לו הרשאה, דינו - מאסר חודש ימים; לענין סעיף זה רואים תחום דרך ציבורית כמתפשט עד לשפה החיצונית של תעלה, ביב או סוללה שעל ידה.

עיבוד אדמה בסמוך
לדרך ציבורית
[א/384] [תשכ"ו]

494. (א) העושה אחת מאלה, ואין בידו להוכיח הרשאה או הצדק כדין, דינו - מאסר שלושה חדשים:

כניסה לשטח חקלאי
[א/385, 385] [א/1944]
[תשכ"ח]

(1) נכנס לגן, או לקרקע זרועה או מוכנה לזריעה או שיש בה קמה או עשב שנזרע למרעה, או שוהה בגן או בקרקע כאמור;

(2) גורם שחיה תיכנס לגן או לקרקע כאמור בפסקה (1) או לקרקע שהיתה מעובדת תוך שנים-עשר החדשים שקדמו לכניסה, או שתשהה שם, או מניח שחיה שלו או שברשותו תיכנס או תשהה כאמור.

(ב) בהמה שנכנסה לקרקע מוכנה לגידולים או שיש בה גידולים, וגרמה נזק לקרקע, לגידולים או לדבר מוכן לצרכי גידולים, או שנכנסה לשטח המוחזק למרעה, ורעתה בו - בעל הבהמה או המחזיק בה, דינו - מאסר חודש ימים, זולת אם הוכיח להנחת דעתו של בית המשפט שנקט אמצעים סבירים למניעת כניסתה כאמור.

495. (בוטל).

(תיקון מס' 38)
תשנ"ד-1994

496. המגלה מידע סודי שנמסר לו אגב מקצועו או מלאכתו, שאינו סוד רשמי כמשמעו בסימן ה'

גילוי סוד מקצועי
[א/387] [תשכ"ו]

לפרק ז', ואינו נדרש לגלותו מכוח הדין, דינו - מאסר ששה חדשים.

פרק י"ד: עבירות הכנה וקשר

497. העושה, או מחזיק ביודעין, חומר נפץ, או מכונה, מכשיר או כל דבר שהם מסוכנים או מזיקים, בכוונה לעשות בהם פשע או עוון או כדי לאפשר לאחר שיעשה בהם פשע או עוון, דינו - מאסר שלוש שנים.

הכנת עבירה בחמרים מסוכנים [א/32]

498. (א) הנותן לאדם כלים, חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו - מאסר שלוש שנים.

מתן אמצעים לביצוע פשע [א/33] (תשל"ג)

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע ואם לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות יתר סעיפי פרק זה ומהוראות פרקים ד' ו-ה' וסעיפים 260 עד 262, אלא להוסיף עליהן.

499. (א) הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, או לעשות במקום שמחוץ לישראל מעשה שהיה בגדר פשע או עוון אילו נעשה בישראל והוא עבירה גם לפי דיני אותו מקום, דינו -

קשר לפשע או לעוון [א/34, 35]

(1) אם העבירה היא פשע - מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר;

(2) אם העבירה היא עוון - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר.

(ב) הקושר קשר יישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר הקשר או שנעברה לשם קידום מטרתו, רק אם היה צד לעשייתה לפי סימן ב' לפרק ה'.

(תיקון מס' 39) תשנ"ד-1994

500. הקושר קשר עם חברו לאחת המטרות האלה, דינו - מאסר שנתיים:

קשר למעשים אחרים [א/36]

(1) למנוע או להכשיל ביצועו של דין או אכיפתו;

(2) לגרום נזק לגופו של אדם או לשמו הטוב;

(3) להביא לירידה בערך נכסו של אדם;

(4) למנוע או להפריע אדם מהעביר באופן חפשי וכדין נכס שלו בערכו הראוי;

(5) להזיק לאדם במשלח ידו או במקצועו;

(6) למנוע או להפריע אדם מעסוק באופן חפשי וכדין במשלוח ידו, במקצועו או בעבודתו, ובלבד שהיה במעשה משום עבירה אילו עשאו יחיד;

(7) להשיג מטרה אסורה;

(8) להשיג מטרה כשרה באמצעים אסורים.

פרק ט"ו: הוראות שונות

501. (בוטל).

(תיקון מס' 15) תשמ"ב-1982

502. (א) הורשע אדם על פי סעיפים 189 או 447 וראה בית המשפט כי במעשה העבירה נושל אדם מנכסי מקרקעין, רשאי הוא ליתן צו להוציא את העבריינין מאותם מקרקעין, או צו להחזיר את החזקת המקרקעין לידי האדם שנושל מהם או לאדם אחר שבית המשפט רואה אותו זכאי לכך, או את שני הצדדים כאחד; צו כאמור יבוצע כדרך שמבצעים פסק דין שניתן במשפט אזרחי.

צו בדבר החזקת מקרקעין [א/388] (1946)

(ב) לענין סעיף קטן (א) -

(1) יראו כהרשעה גם קביעה שאדם אינו נושא באחריות פלילית מחמת אי-שפיותו או ליקוי בכשרו השכלי לפי סעיף 19;

ת"ט תשל"ח-1978

(2) אין ערעור על צו אלא אגב ערעור על ההרשעה אם היתה ובמצורף אליו, והוא יידון בבית המשפט הדן בערעור על ההרשעה; על סירוב ליתן צו - אין כל ערעור;

(3) הגשת ערעור על צו לא תעכב את ביצוע הצו, אלא אם הורה בית המשפט שעליו מערערים או בית המשפט שלערעור הוראה אחרת; בקשה לעכב את ביצוע הצו תוגש תחילה לבית המשפט שעליו מערערים;

(4) צו לא יפגע בכל זכות או זיקה במקרקעין הנדונים הניתנות למימוש בתובענה אזרחית.

503. (א) מי שבהשגחתו ילד שלא מלאו לו שש עשרה שנים, והוא הורשע או הועמד לדין על עבירה לגבי הילד לפי סימנים ח' או י' של פרק ח' או סימנים ב', ה' או ו' של פרק י' או לפי סעיף 2 לחוק גיל הנישואין, תש"י-1950, רשאי בית המשפט שהרשיעו או שלפניו הועמד לדין, אם ראה שמן המועיל לעשות כך, לצוות שהילד יימסר להשגחתו של קרוב משפחה או של אדם או מוסד ראוי, שיפורש בצו והמסכים, להנחת דעתו של בית המשפט, לקבל עליו אותה השגחה, עד שיימלאו לילד שש-עשרה שנים או לתקופה קצרה מזו, והכל בהתחשב עם דתם של הורי הילד.

השגחה על ילד
שאפוטרופסו הורשע
או הואשם [א/389]
ת"ט תשל"ח-1978

(ב) אם יש לילד הורה או אפוטרופוס חוקי, לא יינתן הצו לפי סעיף קטן (א) אלא אם ההורה או האפוטרופוס הורשע או הועמד לדין על עבירה לפי ההוראות שאוזכרו בסעיף קטן (א) או שהוכח להנחת דעתו של בית המשפט שהיה שותף לעבירה במעשה או במחשבה, או שאי אפשר למצוא אותו.

[תש"ר]

(ג) זוכה אדם מן האשמה שמחמתה ניתן הצו, או שהאישום בטל משום שלא המשיכו בתביעה, הצו בטל מיד לכל דבר חוץ ממה שכבר נעשה על פיו כדין.

(ד) לענין חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960, דין צו לפי סעיף זה כדין החלטה לפי החוק האמור; ראה בית המשפט כי מתן צו לפי סעיף זה סובל דיחוי, יעביר את הענין לבית המשפט המוסמך לפי אותו חוק.

504. תחילתו של נוסח זה ביום ב' בחשוון תשל"ח (14 באוקטובר 1977).

תחילה

505. על אף האמור בסעיף 504, תחילתו של סימן ב' לפרק י' ביום ב' באדר א' תשל"ח (9 בפברואר 1978) או במועד מוקדם יותר שקבע שר הבריאות בהודעה ברשומות, ועד לתחילתו יוסיפו לחול הוראות סעיפים 175 ו-177 לפקודת החוק הפלילי, 1936.

הוראה מיוחדת
[יג/12]

תוספת ראשונה

(סעיף 49(ו))

(בוטלה)

(תיקון מס' 62
תשס"א-2000)

תוספת שנייה

(סעיף 186(ב) ו-(ג))

(תיקון מס' 53
תש"ס-2000
(תיקון מס' 58)
תשס"א-2001)

- מוסדות חינוך: גן ילדים, בית ספר יסודי, תלמוד תורה, חטיבת ביניים, בית ספר על-יסודי, מוסד חינוך משלים, מפעל קיט לילדים, מרכז תרבות נוער וספורט, פנימיה, מוסד להשכלה גבוהה וכל מוסד אחר שבו ניתן חינוך.
- בית אוכל: מסעדה, בית קפה, פאב וכל מקום כיוצא באלה.
- מועדון או דיסקוטק.
- מקום שבו נערכים משחקים באמצעות מכונות, משחקי ביליארד, קלפים, קוביות וכיוצא באלה.
- מגרשי ספורט, אצטדיונים וכל מקום שבו נערכות תחרויות ספורט.
- מקום שבו נערכים מופעי תאטרון, קולנוע, מוסיקה, מחול וכיוצא באלה.

מנחם בגין
שר המשפטים

חוק העונשין, תשל"ז-1977
נוסח מלא ומעודכן

לוח השוואה

א. פקודת החוק הפלילי, 1936:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
189	96	135	(5)-(3)59	הושמט	1
190	97	136	(1)60	הושמט	2
191	98	הושמט	(2)60	הושמט	3
192	100	הושמט	(3)60	1	א3
193	101	137	(4)60	הושמט	4
194	102	138	(5)60	2	5
195	103	139	61	כרישה	6
196	א103	159	62	כסיפה	7
197	104	140	63	12	8
198	105	141	64	13	9
277	ב109	142	65	14	10
278	110	143	66	15	(2),(1)11
279	111	144	א66-(ה),(ז)	16	(3)11
280	112	501	א66(ו)	17	12
281	113	165	(1)67	18	13
282	114	166	(2)67	19	14
283	115	167	68	20	15
236	116	145	69	23	16
237	118,177	147	70	21	17
238	119	146	71	22	18
239	120	148	72	24	19
240	א120	149	73	הושמט	20
241	ב120	160	74	25	22
242	122	161	75	26	(1)23
243	123	162,150	76	הושמט	(3),(2)23
244	124	168	77	27	(4)23
245	א124(א),(ב)	169	78	28	24
246	א124(ג),(ד)	רישה151	(2),(1)79	29	רישה(2),(1)25
249	א124(ה)	רישה152	(3)79	30	סייג(2)25
247	א124(ו)רישה	סיפה151	80	א260	(1)26
248	א124(ז)סיפה	סיפה152	81	261	(2)26
250	125	153	82	ב260	27
251	127	154	83	31	28
252	128	155	84	32	29
253	129	156	85	33	30
254	130	רישה157	86	34	31
255	131	סיפה157	87	497	32
256	א131	158	88	262	33
259	132	185	90	498	א33
257	133	186	91	499	35,34
258	134	187	92	500	36
263	135	סיפה184	93	לא נכלל	38
264	136	188	94	133	(א)159
265	137	לפי הענין	רישה95	א134,(ב)	(ג),(ב)159
26	138	184	95	ג134	(2)59

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
---------------	----------------	---------------	----------------	---------------	----------------

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן					
342	245	215	189	267	139
343	246	216	193	284	140
344	247	217	194	285	141
378	248	218	195	286	142
379	249	219	196	287	143
380	250	220	197	288	144
381	251	221	198	289	145
382,(ב)354,335	א251	222	199	170	146
369	252	223	200	171	147
369	253	429	204	172	148
370	254	(ב)164	210	173	149
רישה369	255	(א)164,163	211	174	150
371	256	298	213,212	345	(א)152
372	257	(א)300	215,214	(1)א350	(ב)152
374	258	301	216	,(2)א350	(ג)152
375	259	299	217	רישה(ב)347	
373	260	304	218	(ג)סיפה,347	(1)תנאי
376	261	309	219	351	(2)152
377	262	308	220	(ג),א347	(3)152
(ג),א383	263	310	221	346	153
385	264	305	222	352	154
386	265	306	223	353	א154
388	266	307	224	348	155
387	267	302	225	349	156
(ב)383	268	303	(2),(1)226	(א)354	157
389	269	הושמט	(3)226	355	158
384	270	311	227	356	159
390	274	322	228	357	160
391	רישה275	323	229	(ב)350	161
392	סיפה275	324	230	208	165
393	276	325	231	209	167
394	279	326	232	210	168
395	280	327	233	211	169
396	281	328	234	212	171
397	282	329	235	213	172
398	283	331	236	360	174
399	284	332	237	358	178
400	285	333	238	214	179
447	286	330	239	359	180
רישה(א)402	287	סיפה336	240	361	184
סיפה(א)402	רישה(1)288	334	(א)241	362	185
(ב)402	סיפה(1)288	רישה336	(ב)241	363	186
403	(2)288	337	242	364	א186
(2)381	289	338	243	365	ב186
404	293	339	א243	366	187
405	294	340	ב243	367	188
408,406	296,295	341	244	368	א188

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
(8),(7)448	439	327	323	311	298,297
449	440	328	324	317	(1)299
(9)448	411	329	325	318	(2)299
449	412	330	(1)326	319	304
(א)450	413	408,407	(2)326	320	305
(ב)450	(6)-(1)448	410	(3)326	321	309
451	449	409	(4)326	322	310

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן					
442	383	479	463	355	452
443	384	480	464	356	453
444	385	481	465	357(א),(ב)	454
445	א385	482	466	357(ג)(1)	455
446	386	368	467	357(ג)(2)	456
490	387	369	468	357(ג)(3)-(5)	457
491	א388	370	469	357(ג)(6)	458
492	389	371	470	358	459
493	390	372	471	359	331
(א)494	391	373	472	360	348
(ב)494	התוספת	374	475	362	349
495	483	375	476	363	350
496	484	376	473	364	351
502	409	377	478	365	352
503	486,485	378	474	366	353
הושמט	487	379	(1)479	460	א353
הושמט	488,485	380	(2)479	461	(1)354
הושמטה	441	381	477	462	(2)354

א. חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג-1973:

הסעיף הקודם הסעיף החדש

501 21

ב. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב-1952:

הסעיף הקודם הסעיף החדש

290 1

291 3

292 א3

293 4

294 5

295 6

296 7

297 8

הושמט 10

ג. חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים), תשי"ב-1952:

הסעיף הקודם הסעיף החדש

273 1

274 2

275 3

276 4

הושמט 5

ד. חוק דיני עונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים) תשי"ז-1957:

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
113	23	91	1
114	24	92	2
115	25	93	3
116	26	94	4
117	27	95	5
118	28	96	6
119	29	97	7
120	30	98	8
121	31	99	9
122	32	100	10
123	33	101	11
124	34	102	12
125	35	103	13
126	36	104	14
127	37	105	15
128	38	106	16
129	39	107	17
130	40	108	18
131	41	109	19
הושמט	42	110	20
132	43	111	21
		112	22

ה. חוק לתיקון דיני העונשין (ריבוי נישואין), תשי"ט-1959:

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
175	180	6	1
176	181	7	2
177	182	8	3
178	183	9	4
179	הושמט	10	5

ו. חוק לתיקון דיני העונשין (העלמת עבירות), תשי"ט-1959:

הסעיף הקודם   הסעיף החדש

269,268	1
270	2
271	3
272	4
268	תוספת

ז. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב-1962:

הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש
199	200	1(א), (ב)	1(ג)

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן

205,204	7	201	2
206	8	202	3
207	10	203	4
הושמט	11	204	5
הושמט	12	205	6

ח. חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושה), תשכ"ג-1963: הסעיף הקודם הסעיף החדש

427	11	414	1
428	12	415	2
430	א12	416	3
431	13	417	4
432	14	418	5
433	15	419	6
434	16	420	7
435	17	421	8
436	18	422	9
437	19	423	א9
438	20	424	ב9
501	א20	425	ג9
הושמט	21	426	10

ט. חוק לתיקון דיני העונשין (משחקים אסורים, הגרלות והימורים), תשכ"ד-1964: הסעיף הקודם הסעיף החדש

231	7	224	1
232	8	225	2
233	9	226	3
234	10	227	4
235	א10	228	5
הושמט	11	229	א5
הושמט	12	230	6

י. חוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב בלי רשות), תשכ"ד-1964: הסעיף הקודם הסעיף החדש

הושמט	2	401	1
-------	---	-----	---

יא. חוק דיני עונשין (דרכי ענישה) [נוסח משולב], תש"ל-1970: הסעיף הקודם הסעיף החדש

46	12	35	1
47	13	36	2
48	14	37	3
49	15	38	4
50	16	39	5
51	17	40	6
52	18	41	7
53	19	42	8
54	20	43	9
55	21	44	10
56	22	45	11

חוק העונשין, תשל"ז-1977

נוסח מלא ומעודכן

75	38	57	23
76	39	58	24
77	40	59	25
78	41	60	26
79	42	61	27
80	43	62	28
81	44	63	29
82	45	64	30
83	46	65	31
84	47	66	32
85	48	67	א32
86	49	68	ב32
87	50	69	ג32
88	51	70	33
הושמט	52	71	34
89	53	72	35
90	54	73	36
הושמט	55	74	37

יב. חוק דיני עונשין (עבירות חוץ) [נוסח משולב], תשל"ג-1973:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
9	6	4	1
10	7	5	2
11	8	6(א)	3
6(ב)	9	7	4
תוספת	תוספת	8	5

יג. חוק לתיקון דיני העונשין (הפסקת הריון), תשל"ז-1977:

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
319	8	312	1
320	9	313	2
הושמט	10	314	3
321	11	315	4
505	12	316	5
		317	6
		318	7

- יד. חוקים מתמצים:
1. חוק לתיקון דיני העונשין (ביטול עונש מוות על רצח), תשי"ד-1954; בסעיף 300;
  2. חוק לתיקון דיני העונשין (עובדי הציבור), תשי"ז-1957: בהגדרת "עובד הציבור" שבסעיף 2.

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)